

ALLAHABAD

MEMORIAL
EDITION

OF THE WORKS OF

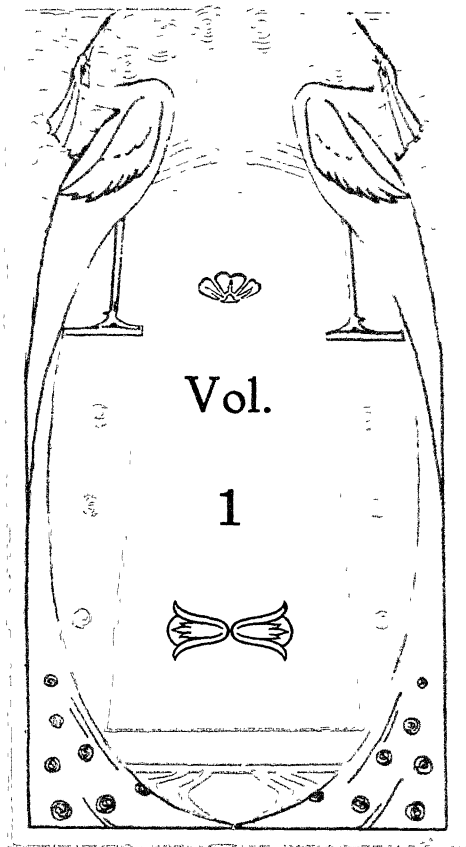
SRI SANKARACHARYA.

THE UNIVERSITY LIBRARY
RECEIVED ON

22 JAN 1928

ALLAHABAD

STOTRAS.

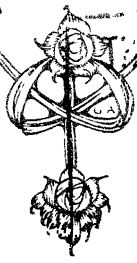

THE WORKS OF
SRI SANKARACHARYA

VOLUME

17

	PAGE.
GANAPATI STOTRAS	1
SUBRAHMANYA STOTRAS	6
ISWARA STOTRAS	15
DEVI STOTRAS	125

			पृष्ठम्
गणपतिस्तोत्राणि			१
सुब्रह्मण्यस्तोत्राणि			६
ईश्वरस्तोत्राणि			१५
देवीस्तोत्राणि ✓ ✓			१२५

॥ स्तोत्राणि ॥

प्रथमो भागः

॥ श्रीः ॥

॥ विषयानुक्रमणिका ॥

	पृष्ठम्
गणेशपञ्चरत्नम्	१
गणेशभुजंगम्	३
सुब्रह्मण्यभुजंगम्	६
शिवभुजंगम्	१५
शिवानन्दलहरी	२६
शिवपादादिकेशान्तवर्णनस्तोत्रम्...	५२
शिवकेशादिपादान्तवर्णनस्तोत्रम्...	६३
वेदसारशिवस्तोत्रम्	७१
शिवापराधक्षमापणस्तोत्रम्	७४
सुवर्णमालास्तुतिः	७९
दशश्लोकीस्तुतिः	९२
दक्षिणामूर्तिवर्णमालास्तोत्रम्	९५
श्रीदक्षिणामूर्त्यष्टकम्	१०२
श्रीमृत्युंजयमानसिकपूजास्तोत्रम्...	१०५
शिवनामावल्यष्टकम्	११६

शिवपञ्चाक्षरस्तोत्रम्	...	..	११९
उमामहेश्वरस्तोत्रम्	...	...	१२१
सौन्दर्यलहरी	...	...	१२५
देवीभुजंगस्तोत्रम्	..	...	१५१
आनन्दलहरी	...	...	१५९
त्रिपुरसुन्दरीवेदपादस्तोत्रम्	...	...	१६५
त्रिपुरसुन्दरीमानसपूजास्तोत्रम्	..	...	१८६
देवीचतुःषष्ट्युपचारपूजास्तोत्रम्	...	...	२१८
त्रिपुरसुन्दर्यष्टकम्	...	...	२३६
ललितापञ्चरत्नम्	...	...	२३९
कल्याणवृष्टिस्तवः	...	...	२४१
नवरत्नमालिका	...	...	२४६
मन्त्रमातृकापुष्पमालास्तवः	...	...	२४९
गौरीदशकम्	...	...	२५४
भवानीभुजंगम्	...	..	२५७

॥ श्रीः ॥

॥ गणेशपञ्चरत्नम् ॥

मुदा करात्तमोदकं सदा विमुक्तिसाधकं
कलाधरावतंसकं विलासिलोकरक्षकम् ।
अनायकैकनायकं विनाशितेभदैत्यकं
नताशुभाशुनाशकं नमामि तं विनायकम् ॥ १ ॥

नतेतरातिभीकरं नवोदितार्कभास्वरं
नमत्सुरारिनिर्जरं नताधिकापदुद्धरम् ।
सुरेश्वरं निधीश्वरं गजेश्वरं गणेश्वरं
महेश्वरं तमाश्रये परात्परं निरन्तरम् ॥ २ ॥

समस्तलोकशंकरं निरस्तदैत्यकुञ्जरं
दरेतरोदरं वरं वरेभवक्त्रमक्षरम् ।
कृपाकरं क्षमाकरं मुदाकरं यशस्करं
मनस्करं नमस्कृतां नमस्करोमि भास्वरम् ॥ ३ ॥

अकिञ्चनार्तिमार्जनं चिरंतनोक्तिभाजनं
 पुरारिपूर्वनन्दनं सुरारिगर्वचर्वणम् ।
 प्रपञ्चनाशभीषणं धनंजयादिभूषणं
 कपोलदानवारणं भजे पुराणवारणम् ॥ ४ ॥

नितान्तकान्तदन्तकान्तिमन्तकान्तकात्मजम्
 अचिन्त्यरूपमन्तहीनमन्तरायकृन्तनम् ।
 हृदन्तरे निरन्तरं वसन्तमेव योगिनां
 तमेकदन्तमेव तं विचिन्तयामि संततम् ॥ ५ ॥

महागणेशपञ्चरत्नमादरेण योऽन्वहं
 प्रजल्पति प्रभातके हृदि स्मरन्गणेश्वरम् ।
 अरोगतामदोषतां सुसाहितीं सुपुत्रतां
 समाहितायुरष्टभूतिमभ्युपैति सोऽचिरात् ॥ ६ ॥

॥ श्रीः ॥

॥ गणेशभुजंगम् ॥

रणत्क्षुद्रघण्टानिनादाभिरामं

चलत्ताण्डवोहण्डवत्पद्मतालम् ।

लसत्तुन्दिलाङ्गोपरिव्यालहारं

गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ १ ॥

ध्वनिध्वंसवीणालयोलासिवक्त्रं

स्फुरच्छुण्डदण्डोलसद्वीजपूरम् ।

गलद्दर्पसौगन्ध्यलोलालिमालं

गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ २ ॥

प्रकाशज्जपारक्तरत्नप्रसून-

प्रवालप्रभातारुणज्योतिरेकम् ।

प्रलम्बोदरं वक्रतुण्डैकदन्तं

गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ ३ ॥

विचित्रस्फुरद्रत्नमालाकिरीटं
 किरिटील्लसच्चन्द्रेखाविभूषम् ।
 विभूषैकभूषं भवध्वंसहेतुं
 गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ ४ ॥

उदञ्चद्भुजावल्लरीदृश्यमूलो-
 च्चलद्भूलताविभ्रमभ्राजदक्षम् ।
 मरुत्सुन्दरीचामरैः सेव्यमानं
 गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ ५ ॥

स्फुरन्निष्ठुरालोलपिङ्गाक्षितारं
 कृपाकोमलोदारलीलावतारम् ।
 कलाबिन्दुगं गीयते योगिवर्यै-
 र्गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ ६ ॥

यमेकाक्षरं निर्मलं निर्विकल्पं
 गुणातीतमानन्दमाकारशून्यम् ।
 परं पारमोकारसाम्नायगर्भं
 वदन्ति प्रगल्भं पुराणं तमीडे ॥ ७ ॥

चिदानन्दसान्द्राय शान्ताय तुभ्यं
नमो विश्वकर्त्रे च हर्त्रे च तुभ्यम् ।
नमोऽनन्तलीलाय कैवल्यभासे
नमो विश्वबीज प्रसीदेशसूनो ॥ ८ ॥

इमं सुस्तवं प्रातरुत्थाय भक्त्या
पठेद्यस्तु मर्त्यो लभेत्सर्वकामान् ।
गणेशप्रसादेन सिध्यन्ति वाचो
गणेशे विभौ दुर्लभं किं प्रसन्ने ॥ ९ ॥

॥ श्रीः ॥

॥ सुब्रह्मण्यभुजंगम् ॥

सदा बालरूपापि विन्नाद्रिहन्त्री
महादन्तिवक्रापि पञ्चास्यमान्या ।
विधीन्द्रादिमृग्या गणेशाभिधा मे
विधत्तां श्रियं कापि कल्याणमूर्तिः ॥ १ ॥

न जानामि शब्दं न जानामि चार्थं
न जानामि पद्यं न जानामि गद्यम् ।
चिदेका षडास्या हृदि द्योतते मे
मुखान्निःसरन्ते गिरश्चापि चित्रम् ॥ २ ॥

मयूराधिरूढं महावाक्यगूढं
मनोहारिदेहं महश्चित्तगेहम् ।
महीदेवदेवं महावेदभावं
महादेवबालं भजे लोकपालम् ॥ ३ ॥

यदा संनिधानं गता मानवा मे
भवाम्भोधिपारं गतास्ते तदैव ।
इति व्यञ्जयन्सिन्धुतीरे य आस्ते
तमीडे पवित्रं पराशक्तिपुत्रम् ॥ ४ ॥

यथाब्धेस्तरङ्गा लयं यान्ति तुङ्गा-
स्तथैवापदः संनिधौ सेवतां मे ।
इतीवोर्मिपङ्कानृणां दर्शयन्तं
सदा भावये हृत्सरोजे गुहं तम् ॥ ५ ॥

गिरौ मन्निवासे नरा येऽधिरूढा-
स्तदा पर्वते राजते तेऽधिरूढाः ।
इतीव ब्रुवन्गन्धशैलाधिरूढः
स देवो मुदे मे सदा षण्मुखोऽस्तु ॥ ६ ॥

महाम्भोधितीरे महापापचोरे
मुनीन्द्रानुकूले सुगन्धाख्यशैले ।
गुहायां वसन्तं स्वभासा लसन्तं
जनार्तिं हरन्तं श्रयामो गुहं तम् ॥ ७ ॥

लसत्स्वर्णगेहे नृणां कामदोहे
 सुमस्तोमसंछन्नमाणिक्यमञ्चे ।
 समुद्यत्सहस्रार्कतुल्यप्रकाशं
 सदा भावये कार्तिकेयं सुरेशम् ॥ ८ ॥

रणद्धंसके मञ्जुलेऽत्यन्तशोणे
 मनोहारिलावण्यपीयूषपूर्णे ।
 मनःषट्पदो मे भवक्लेशतप्तः
 सदा मोदतां स्कन्द ते पादपद्मे ॥ ९ ॥

सुवर्णाभदिव्याम्बरैर्भासमानां
 क्वणत्किङ्किणीमेखलाशोभमानाम् ।
 लसद्धेमपट्टेन विद्योतमानां
 कटिं भावये स्कन्द ते दीप्यमानाम् ॥ १० ॥

पुलिन्देशकन्याधनाभोगतुङ्ग-
 स्तनालिङ्गनासक्तकाश्मीररागम् ।
 नमस्याम्यहं तारकारे तवोरः
 स्वभक्तावने सर्वदा सानुरागम् ॥ ११ ॥

विधौ क्लृप्तदण्डान्स्वलीलाधृताण्डा-

न्निरस्तेभशुण्डान्द्विषत्कालदण्डान् ।

हतेन्द्रारिषण्डाञ्जगन्नाणशौण्डा-

न्सदा ते प्रचण्डाञ्श्रये बाहुदण्डान् ॥ १२ ॥

सदा शारदाः षण्मृगाङ्का यदि स्युः

समुद्यन्त एव स्थिताश्चेत्समन्तात् ।

सदा पूर्णबिम्बाः कलङ्कैश्च हीना-

स्तदा त्वन्मुखानां ब्रुवे स्कन्द साम्यम् ॥ १३ ॥

स्फुरन्मन्दहासैः सहंसानि चञ्च-

त्कटाक्षावलीभृङ्गसंघोज्ज्वलानि ।

सुधास्यन्दिबिम्बाधराणीशसूनो

तवालोकये षण्मुखाम्भोरुहाणि ॥ १४ ॥

विशालेषु कर्णान्तदीर्घेष्वजस्रं

दयास्यन्दिषु द्वादशस्वीक्ष्णेषु ।

मयीषत्कटाक्षः सकृत्पातितश्चे-

द्भवेत्ते दयाशील का नाम हानिः ॥ १५ ॥

सुताङ्गोद्भवो मेऽसि जीवेति षड्धा
 जपन्मन्त्रमीशो मुदा जिघ्रते यान् ।
 जगद्गारभृद्भयो जगन्नाथ तेभ्यः
 किरीटोज्ज्वलेभ्यो नमो मस्तकेभ्यः ॥ १६ ॥

स्फुरद्रत्नकेयूरहाराभिराम-
 श्रलत्कुण्डलश्रीलसद्रण्डभागः ।
 कटौ पीतवासाः करे चारुशक्तिः
 पुरस्तान्ममास्तां पुरारेस्तनूजः ॥ १७ ॥

इहायाहि वत्सेति हस्तान्प्रसार्या-
 ह्यत्यादराच्छंकरे मातुरङ्कान् ।
 समुत्पत्य तातं श्रयन्तं कुमारं
 हराश्लिष्टगात्रं भजे बालमूर्तिम् ॥ १८ ॥

कुमारेशसूनो गुह स्कन्द सेना-
 पते शक्तिपाणे मयूराधिरूढ ।
 पुलिन्दास्रजाकान्त भक्तार्तिहारिन्
 प्रभो तारकारे सदा रक्ष मां त्वम् ॥ १९ ॥

प्रशान्तेन्द्रिये नष्टसंज्ञे विचेष्टे
 कफोद्गारिवक्त्रे भयोत्कम्पिगात्रे ।
 प्रयाणोन्मुखे मय्यनाथे तदानीं
 द्रुतं मे दयालो भवाग्ने गुह त्वम् ॥ २० ॥

कृतान्तस्य दूतेषु चण्डेषु कोपा-
 दह च्छिन्द्व भिन्द्वीति मां तर्जयत्सु ।
 मयूरं समारुह्य मा भैरिति त्वं
 पुरः शक्तिपाणिर्ममायाहि शीघ्रम् ॥ २१ ॥

प्रणम्यासकृत्पादयोस्ते पतित्वा
 प्रसाद्य प्रभो प्रार्थयेऽनेकवारम् ।
 न वक्तुं क्षमोऽहं तदानीं कृपाब्धे
 न कार्यान्तकाले मनागप्युपेक्षा ॥ २२ ॥

सहस्राण्डभोक्ता त्वया शूरनामा
 हतस्तारकः सिंहवक्त्रश्च दैत्यः ।
 ममान्तर्हृदिस्थं मनःक्लेशमेकं
 न हंसि प्रभो किं करोमि क यामि ॥ २३ ॥

अहं सर्वदा दुःखभारावसन्नो
 भवान्दीनबन्धुस्त्वदन्यं न याचे ।
 भवद्भक्तिरोधं सदा क्लृप्त्वाधं
 ममाधिं द्रुतं नाशयोमासुत त्वम् ॥ २४ ॥

अपस्मारकुष्ठक्षयार्शःप्रमेह-
 ज्वरोन्मादगुल्मादिरोगा महान्तः ।
 पिशाचाश्च सर्वे भवत्पत्रभूर्तिं
 विलोक्य क्षणात्तारकारे द्रवन्ते ॥ २५ ॥

दृशि स्कन्दमूर्तिः श्रुतौ स्कन्दकीर्ति-
 मुखे मे पवित्रं सदा तच्चरित्रम् ।
 करे तस्य कृत्यं वपुस्तस्य भृत्यं
 गुहे सन्तु लीना ममाशेषभावाः ॥ २६ ॥

मुनीनामुताहो नृणां भक्तिभाजा-
 मभीष्टप्रदाः सन्ति सर्वत्र देवाः ।
 नृणामन्यजानामपि स्वार्थदाने
 गुहाद्देवमन्यं न जाने न जाने ॥ २७ ॥

कलत्रं सुता बन्धुवर्गः पशुर्वा
 नरो वाथ नारी गृहे ये मदीयाः ।
 यजन्तो नमन्तः स्तुवन्तो भवन्तं
 स्मरन्तश्च ते सन्तु सर्वे कुमार ॥ २८ ॥

मृगाः पक्षिणो दंशका ये च दुष्टा-
 स्तथा व्याधयो बाधका ये मदङ्गे ।
 भवच्छक्तिक्षणाग्रभिन्नाः सुदूरे
 विनश्यन्तु ते चूर्णितक्रौञ्चशैल ॥ २९ ॥

जनित्री पिता च स्वपुत्रापराधं
 सहेते न किं देवसेनाधिनाथ ।
 अहं चातिबालो भवान् लोकतातः
 क्षमस्वापराधं समस्तं महेश ॥ ३० ॥

नमः केकिने शक्तये चापि तुभ्यं
 नमश्छाग तुभ्यं नमः कुक्कुटाय ।
 नमः सिन्धवे सिन्धुदेशाय तुभ्यं
 पुनः स्कन्दमूर्ते नमस्ते नमोऽस्तु ॥ ३१ ॥

जयानन्दभूमञ्जयापारधाम-
 जयामोघकीर्ते जयानन्दमूर्ते ।
 जयानन्दसिन्धो जयाशेषबन्धो
 जय त्वं सदा मुक्तिदानेशसूनो ॥ ३२ ॥

भुजङ्गाख्यवृत्तेन क्लृप्तं स्तवं यः
 पठेद्भक्तियुक्तो गुहं संप्रणम्य ।
 स पुत्रान्कलत्रं धनं दीर्घमायु-
 ल्भेत्स्कन्दसायुज्यमन्ते नरः सः ३३ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य
 श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य
 श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ
 श्रीसुब्रह्मण्यभुजंगं संपूर्णम् ॥

॥ श्रीः ॥

॥ शिवभुजंगम् ॥

गलद्दानगण्डं मिलद्भृङ्गषण्डं
चलच्चारुशुण्डं जगन्नाणशौण्डम् ।
कनद्दन्तकाण्डं विपद्भृङ्गचण्डं
शिवप्रेमपिण्डं भजे वक्रतुण्डम् ॥ १ ॥

अनाद्यन्तमाद्यं परं तत्त्वमर्थं
चिदाकारमेकं तुरीयं त्वमेयम् ।
हरिब्रह्ममृग्यं परब्रह्मरूपं
मनोवागतीतं महःशैवमीडे ॥ २ ॥

स्वशक्त्यादिशक्त्यन्तसिंहासनस्थं
मनोहारिसर्वाङ्गरत्नोरुभूषम् ।
जटाहीन्दुगङ्गास्थिशम्याकमौलिं
पराशक्तिमित्रं नुमः पञ्चवक्त्रम् ॥ ३ ॥

शिवेशानतत्पूरुषाघोरवामा-

दिभिः पञ्चभिर्हृन्मुखैः षड्भिरङ्गैः ।

अनौपम्य षट्त्रिंशतं तत्त्वविद्या-

मतीतं परं त्वां कथं वेत्ति को वा ॥ ४ ॥

प्रवालप्रवाहप्रभाशोणमर्धं

मरुत्वन्मणिश्रीमहःश्याममर्धम् ।

गुणस्यूतमेतद्वपुः शैवमन्तः

स्मरामि स्मरापत्तिसंपत्तिहेतोः ॥ ५ ॥

स्वसेवासमायातदेवासुरेन्द्रा-

नमन्मौलिमन्दारमालाभिषक्तम् ।

नमस्यामि शंभो पदाम्भोरुहं ते

भवाम्भोधिपोतं भवानीविभाव्यम् ॥ ६ ॥

जगन्नाथ मन्नाथ गौरीसनाथ

प्रपन्नानुकम्पिन्विपन्नार्तिहारिन् ।

महःस्तोममूर्ते समस्तैकबन्धो

नमस्ते नमस्ते पुनस्ते नमोऽस्तु ॥ ७ ॥

विरूपाक्ष विश्वेश विश्वादिदेव

त्रयीमूल शंभो शिव त्र्यम्बक त्वम् ।

प्रसीद स्मर त्राहि पश्यावमुक्त्यै

क्षमां प्राप्नुहि त्र्यक्ष मां रक्ष मोदात् ॥ ८ ॥

महादेव देवेश देवादिदेव

स्मरारे पुरारे यमारे हरेति ।

ब्रुवाणः स्मरिष्यामि भक्त्या भवन्तं

ततो मे दयाशील देव प्रसीद ॥ ९ ॥

त्वदन्यः शरण्यः प्रपन्नस्य नेति

प्रसीद स्मरन्नेव हन्यास्तु दैन्यम् ।

न चेत्ते भवेद्भक्तवात्सल्यहानि-

स्ततो मे दयालो सदा संनिधेहि ॥ १० ॥

अयं दानकालस्त्वहं दानपात्रं

भवानेव दाता त्वदन्यं न याचे ।

भवद्भक्तिमेव स्थिरां देहि मह्यं

कृपाशील शंभो कृतार्थोऽस्मि तस्मात् ॥ ११ ॥

पशुं वेत्सि चेन्मां तमेवाधिरूढः
 कलङ्कीति वा मूर्ध्नि धत्से तमेव ।
 द्विजिह्वः पुनः सोऽपि ते कण्ठभूषा
 त्वदङ्गीकृताः शर्वं सर्वेऽपि धन्याः ॥ १२ ॥

न शक्नोमि कर्तुं परद्रोहलेशं
 कथं प्रीयसे त्वं न जाने गिरीश ।
 तथाहि प्रसन्नोऽसि कस्यापि कान्ता-
 सुतद्रोहिणो वा पितृद्रोहिणो वा ॥ १३ ॥

स्तुतिं ध्यानमर्चा यथावद्विधातुं
 भजन्नप्यजानन्महेशवलम्बे ।
 त्रसन्तं सुतं त्रातुमग्रे मृकण्डो-
 र्यमप्राणनिर्वापणं त्वत्पदाब्जम् ॥ १४ ॥

शिरोदृष्टिहृद्रोगशूलप्रमेह-
 ज्वरार्शोजरायक्ष्महिक्काविषार्तान् ।
 त्वमाद्यो भिषग्भेषजं भस्म शंभो
 त्वमुल्लाघयास्मान्वपुर्लाघवाय ॥ १५ ॥

दरिद्रोऽस्म्यभद्रोऽस्मि भद्रोऽस्मि दूये
 विषण्णोऽस्मि सन्नोऽस्मि खिन्नोऽस्मि चाहम् ।
 भवान्प्राणिनामन्तरात्मासि शंभो
 ममाधि न वेत्सि प्रभो रक्ष मां त्वम् ॥ १६ ॥

त्वदक्ष्णोः कटाक्षः पतेत्त्र्यक्ष यत्र
 क्षणं क्षमा च लक्ष्मीः स्वयं तं वृणाते ।
 किरीटस्फुरञ्चामरच्छत्रमाला-
 कलाचीगजक्षौमभूषाविशेषैः ॥ १७ ॥

भवान्यै भवायापि मात्ने च पित्ने
 मृडान्यै मृडायाप्यघघ्न्यै मखन्ने ।
 शिवाङ्ग्यै शिवाङ्गाय कुर्मः शिवायै
 शिवायाम्बिकायै नमस्त्यम्बकाय ॥ १८ ॥

भवद्गौरवं मल्लघुत्वं विदित्वा
 प्रभो रक्ष कारुण्यदृष्ट्यानुगं माम् ।
 शिवात्मानुभावस्तुतावक्षमोऽहं
 स्वशक्त्या कृतं मेऽपराधं क्षमस्व ॥ १९ ॥

यदा कर्णरन्ध्रं ब्रजेत्कालवाह-

द्विषत्कण्ठघण्टाघणात्कारनादः ।

वृषाधीशमारुह्य देवौपवाह्यं

तदा वत्स मा भीरिति प्रीणय त्वम् ॥ २० ॥

यदा दारुणाभाषणा भीषणा मे

भविष्यन्त्युपान्ते कृतान्तस्य दूताः ।

तदा मन्मनस्त्वत्पदाम्भोरुहस्थं

कथं निश्चलं स्यान्नमस्तेऽस्तु शंभो ॥ २१ ॥

यदा दुर्निवारव्यथोऽहं शयानो

लुठन्निःश्वसन्निःसृताव्यक्तवाणिः ।

तदा जह्नुकन्याजलालंकृतं ते

जटामण्डलं मन्मनोमन्दिरं स्यात् ॥ २२ ॥

यदा पुत्रमित्रादयो मत्सकाशे

रुदन्यस्य हा कीदृशीयं दशेति ।

तदा देवदेवेश गौरीश शंभो

नमस्ते शिवायेत्यजस्रं ब्रवाणि ॥ २३ ॥

यदा पश्यतां मामसौ वेत्ति नास्मा-
 नयं श्वास एवेति वाचो भवेयुः ।
 तदा भूतिभूषं भुजंगावनद्धं
 पुरारे भवन्तं स्फुटं भावयेयम् ॥ २४ ॥

यदा यातनादेहसंदेहवाही
 भवेदात्मदेहे न मोहो महान्मे ।
 तदा काशशीतांशुसंकाशमीश
 स्मरारे वपुस्ते नमस्ते स्मराणि ॥ २५ ॥

यदापारमच्छायमस्थानमद्भि-
 र्जनैर्वा विहीनं गमिष्यामि मार्गम् ।
 तदा तं निरुन्धन्कृतान्तस्य मार्गं
 महादेव मह्यं मनोज्ञं प्रयच्छ ॥ २६ ॥

यदा रौरवादि स्मरन्नेव भीत्या
 ब्रजाम्यत्र मोहं महादेव घोरम् ।
 तदा मामहो नाथ कस्तारयिष्य-
 त्यनाथं पराधीनमर्धेन्दुमौले ॥ २७ ॥

यदा श्वेतपत्रायतालङ्घ्यशक्तेः

कृतान्ताद्भयं भक्तवात्सल्यभावात् ।

तदा पाहि मां पार्वतीवल्लभान्धं

न पश्यामि पातारमेतादृशं मे ॥ २८ ॥

इदानीमिदानीं मृतिर्मे भवित्री-

त्यहो संततं चिन्तया पीडितोऽस्मि ।

कथं नाम मा भून्मृतौ भीतिरेषा

नमस्ते गतीनां गते नीलकण्ठ ॥ २९ ॥

अमर्यादमेवाहमाबालवृद्धं

हरन्तं कृतान्तं समीक्ष्यास्मि भीतः ।

मृतौ तावकाङ्घ्रयञ्जदिव्यप्रसादा-

द्भवानीपते निर्भयोऽहं भवानि ॥ ३० ॥

जराजन्मगर्भाधिवासादिदुःखा-

न्यसह्यानि जह्यां जगन्नाथ देव ।

भवन्तं विना मे गतिर्नैव शंभो

दयालो न जागर्ति किं वा दया ते ॥ ३१ ॥

शिवायेति शब्दो नमःपूर्व एष
स्मरन्मुक्तिं कृन्मृत्युहा तत्त्ववाची ।
महेशान मा गान्मनस्तो वचस्तः
सदा मह्यमेतत्प्रदानं प्रयच्छ ॥ ३२ ॥

त्वमप्यम्ब मां पश्य शीतांशुमौलि-
प्रिये भेषजं त्वं भवव्याधिशान्तौ ।
बहुक्लेशभाजं पदाम्भोजपोते
भवाब्धौ निमग्नं नयस्वाद्य पारम् ॥ ३३ ॥

अनुद्यललाटाक्षिवह्निप्ररोहै-
रवामस्फुरच्चारुवामोरुशोभैः ।
अनङ्गभ्रमद्भोगिभूषाविशेषै-
रचन्द्रार्धचूडैरलं देवतैर्नः ॥ ३४ ॥

भकण्ठेकलङ्कादनङ्गेभुजङ्गा-
दपाणौकपालादफालेनलाक्षात् ।
अमौल्यौशशाङ्काद्वामेकलत्रा-
दहं देवमन्यं न मन्ये न मन्ये ॥ ३५ ॥

महादेव शंभो गिरीश त्रिशूलि-
 स्त्वयीदं समस्तं विभातीति यस्मात् ।
 शिवादन्यथा दैवतं नाभिजाने
 शिवोऽहं शिवोऽहं शिवोऽहं शिवोऽहम् ॥ ३६ ॥

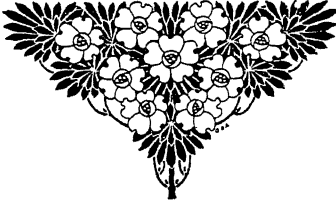
यतोऽजायतेदं प्रपञ्चं विचित्रं
 स्थितिं याति यस्मिन्यदेकान्तमन्ते ।
 स कर्मादिहीनः स्वयंज्योतिरात्मा
 शिवोऽहं शिवोऽहं शिवोऽहं शिवोऽहम् ॥ ३७ ॥

किरीटे निशेशो ललाटे हुताशो
 भुजे भोगिराजो गले कालिमा च ।
 तनौ कामिनी यस्य तत्तुल्यदेवं
 न जाने न जाने न जाने न जाने ॥ ३८ ॥

अनेन स्तवेनादरादम्बिकेशं
 परां भक्तिमासाद्य यं ये नमन्ति ।
 मृतौ निर्भयास्ते जनास्तं भजन्ते
 हृद्भोजमध्ये सदासीनमीशम् ॥ ३९ ॥

भुजंगप्रियाकल्प शंभो मयैवं
भुजंगप्रयातेन वृत्तेन क्लृप्तम् ।
नरः स्तोत्रमेतत्पठित्वोरुभक्त्या
सुपुत्रायुरारोग्यमैश्वर्यमेति ॥ ४० ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य
श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य
श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ
शिवभुजंगं संपूर्णम् ॥

॥ श्रीः ॥

॥ शिवानन्दलहरी ॥

कलाभ्यां चूडालंकृतशशिकलाभ्यां निजतपः-
फलाभ्यां भक्तेषु प्रकटितफलाभ्यां भवतु मे ।
शिवाभ्यामस्तोकत्रिभुवनशिवाभ्यां हृदि पुन-
र्भवाभ्यामानन्दस्फुरदनुभवाभ्यां नतिरियम् ॥ १ ॥

गलन्ती शंभो त्वच्चरितसरितः किल्बिषरजो
दलन्ती धीकुल्यासरणिषु पतन्ती विजयताम् ।
दिशन्ती संसारभ्रमणपरितापोपशमनं
वसन्ती मच्चेतोद्दुःखभुवि शिवानन्दलहरी ॥ २ ॥

त्रयीवेद्यं हृद्यं त्रिपुरहरमाद्यं त्रिनयनं
जटाभारोदारं चलदुरगहारं मृगधरम् ।
महादेवं देवं मयि सद्यभावं पशुपतिं
चिदालम्बं साम्बं शिवमतिविडम्बं हृदि भजे ॥ ३ ॥

सहस्रं वर्तन्ते जगति विबुधाः क्षुद्रफलदा

न मन्ये स्वप्ने वा तदनुसरणं तत्कृतफलम् ।

हरित्रिह्यादीनामपि निकटभाजामसुलभं

चिरं याचे शंभो शिव तव पदाम्भोजभजनम् ॥ ४ ॥

स्मृतौ शास्त्रे वैद्ये शकुनकवितागानफणितौ

पुराणे मन्त्रे वा स्तुतिनटनहास्येष्वचतुरः ।

कथं राज्ञां प्रीतिर्भवति मयि कोऽहं पशुपते

पशुं मां सर्वज्ञ प्रथित कृपया पालय विभो ॥ ५ ॥

घटो वा मृत्पिण्डोऽप्यणुरपि च धूमोऽग्निरचलः

पटो वा तन्तुर्वा परिहरति किं घोरशमनम् ।

वृथा कण्ठक्षोभं वहसि तरसा तर्कवचसा

पदाम्भोजं शंभोर्भज परमसौख्यं ब्रज सुधीः ॥ ६ ॥

मनस्ते पादाब्जे निवसतु वचः स्तोत्रफणितौ

करौ चाभ्यर्चायां श्रुतिरपि कथाकर्णनविधौ ।

तव ध्याने बुद्धिर्नयनयुगलं मूर्तिविभवे

परग्रन्थान्कैर्वा परमशिव जाने परमतः ॥ ७ ॥

यथा बुद्धिः शुक्तौ रजतमिति काचाश्मनि मणि-
 जले पैष्टे क्षीरं भवति मृगवृष्णासु सलिलम् ।
 तथा देवभ्रान्त्या भजति भवदन्यं जडजनो
 महादेवेशं त्वां मनसि च न मत्वा पशुपते ॥ ८ ॥

गभीरे कासारे विशति विजने घोरविपिने
 विशाले शैले च भ्रमति कुसुमार्थं जडमतिः ।
 समर्प्येकं चेतःसरसिजमुमानाथ भवते
 सुखेनावस्थातुं जन इह न जानाति किमहो ॥ ९ ॥

नरत्वं देवत्वं नगवनमृगत्वं मशकता
 पशुत्वं कीटत्वं भवतु विहगत्वादि जननम् ।
 सदा त्वत्पादाब्जस्मरणपरमानन्दलहरी-
 विहारासक्तं चेद्दृढयमिह किं तेन वपुषा ॥ १० ॥

वटुर्वा गेही वा यतिरपि जटी वा तदितरो
 नरो वा यः कश्चिद्भवतु भव किं तेन भवति ।
 यदीयं हृत्पद्मं यदि भवदधीनं पशुपते
 तदीयस्त्वं शंभो भवसि भवभारं च वहसि ॥ ११ ॥

गुहायां गेहे वा बहिरपि वने वाद्रिशिखरे

जले वा वह्नौ वा वसतु वसतेः किं वद फलम् ।

सदा यस्यैवान्तःकरणमपि शंभो तव पदे

स्थितं चेशोगोऽसौ स च परमयोगी स च सुखी ॥

असारे संसारे निजभजनदूरे जडधिया

भ्रमन्तं मामन्धं परमकृपया पातुमुचितम् ।

मदन्यः को दीनस्तव कृपणरक्षातिनिपुण-

स्त्वदन्यः को वा मे त्रिजगति शरण्यः पशुपते ॥१३॥

प्रभुस्त्वं दीनानां खलु परमबन्धुः पशुपते

प्रमुख्योऽहं तेषामपि किमुत बन्धुत्वमनयोः ।

त्वयैव क्षन्तव्याः शिव मदपराधाश्च सकलाः

प्रयत्नात्कर्तव्यं मदवनमियं बन्धुसरणिः ॥ १४ ॥

उपेक्षा नो चेत्किं न हरसि भवच्छानविमुखां

दुराशाभूयिष्ठां विधिलिपिमशक्तो यदि भवान् ।

शिरस्तद्वैधात्रं ननखलु सुवृत्तं पशुपते

कथं वा निर्यत्नं करनखमुखेनैव लुलितम् ॥ १५ ॥

विरिञ्चिर्दीर्घायुर्भवतु भवता तत्परशिर-

श्रतुष्कं संरक्ष्यं स खलु भुवि दैन्यं लिखितवान् ।

विचारः को वा मां विशद कृपया पाति शिव ते

कटाक्षव्यापारः स्वयमपि च दीनावनपरः ॥ १६ ॥

फलाद्वा पुण्यानां मयि करुणया वा त्वयि विभो

प्रसन्नेऽपि स्वामिन् भवदमलपादाब्जयुगलम् ।

कथं पश्येयं मां स्थगयति नमःसंभ्रमजुषां

निलिम्पानां श्रेणिर्निजकनकमाणिक्यमकुटैः ॥ १७ ॥

त्वमेको लोकानां परमफलदो दिव्यपदवीं

वहन्तस्त्वन्मूलां पुनरपि भजन्ते हरिमुखाः ।

कियद्वा दाक्षिण्यं तव शिव मदाशा च कियन्ती

कदा वा मद्रक्षां वहसि करुणापूरितदृशा ॥ १८ ॥

दुराशाभूयिष्ठे दुरधिपगृहद्वारघटके

दुरन्ते संसारे दुरितनिलये दुःखजनके ।

मदायासं किं न व्यपनयसि कस्योपकृतये

वदेयं प्रीतिश्चेत्तव शिव कृतार्थाः खलु वयम् ॥ १९ ॥

सदा मोहाटव्यां चरति युवतीनां कुचगिरौ
 नटयाशाशाखास्वैटति झटिति स्वैरमभितः ।
 कपालिन् भिक्षो मे हृदयकपिमत्यन्तचपलं
 दृढं भक्त्या बद्ध्वा शिव भवदधीनं कुरु विभो ॥ २० ॥

धृतिस्तम्भाधारां दृढगुणनिबद्धां सगमनां
 विचित्रां पद्माढ्यां प्रतिदिवससन्मार्गघटिताम् ।
 स्मरारे मञ्चेतःस्फुटपटकुटीं प्राप्य विशदां
 जय स्वामिन् शक्त्या सह शिव गणैः सेवित विभो ॥

प्रलोभाद्यैरर्थाहरणपरतन्त्रो धनिगृहे
 प्रवेशोद्युक्तः सन्भ्रमति बहुधा तस्करपते ।
 इमं चेतश्चोरं कथमिह सहे शंकर विभो
 तवाधीनं कृत्वा मयि निरपराधे कुरु कृपाम् ॥ २२ ॥

करोमि त्वत्पूजां सपदि सुखदो मे भव विभो
 विधित्वं विष्णुत्वं दिशसि खलु तस्याः फलमिति ।
 पुनश्च त्वां द्रष्टुं दिवि भुवि वहन्पद्मिमृगता-
 महृष्ट्वा तत्खेदं कथमिह सहे शंकर विभो ॥ २३ ॥

कदा वा कैलासे कनकमणिसौधे सह गणै-
 र्वसञ्शंभोरग्रे स्फुटघटितमूर्धाञ्जलिपुटः ।
 विभो साम्ब स्वामिन्परमशिव पाहीति निगद-
 न्विधातृणां कल्पान्क्षणाविव विनेष्यामि सुखतः ॥ २४ ॥

स्तवैर्ब्रह्मादीनां जयजयवचोभिर्नियमिनां
 गणानां केलीभिर्मदकलमहोक्षस्य ककुदि ।
 स्थितं नीलग्रीवं त्रिनयनमुमाश्लिष्टवपुषं
 कदा त्वां पश्येयं करधृतमृगं खण्डपरशुम् ॥ २५ ॥

कदा वा त्वां दृष्ट्वा गिरिश तव भव्याङ्घ्रियुगलं
 गृहीत्वा हस्ताभ्यां शिरसि नयने वक्षसि वहन ।
 समाश्लिष्यान्नाय स्फुटजलजगन्धान्परिमला-
 नलभ्यां ब्रह्माद्यैर्मुदमनुभविष्यामि हृदये ॥ २६ ॥

करस्थे हेमाद्रौ गिरिश निकटस्थे धनपतौ
 गृहस्थे स्वर्भूजामरसुरभिचिन्तामणिगणे ।
 शिरःस्थे शीतांशौ चरणयुगलस्थेऽखिलशुभे
 कमर्थं दाख्येऽहं भवतु भवदर्थं मम मनः ॥ २७ ॥

सारूप्यं तव पूजने शिव महादेवेति संकीर्तने
 सामीप्यं शिवभक्तिधुर्यजनतासांगत्यसंभाषणे ।
 सालोक्यं च चराचरात्मकतनुध्याने भवानीपते
 सायुज्यं मम सिद्धमत्र भवति स्वामिन्कृतार्थोऽस्म्यहम् ॥

त्वत्पादाम्बुजमर्चयामि परमं त्वां चिन्तयाम्यन्वहं
 त्वामीशं शरणं व्रजामि वचसा त्वामेव याचे विभो ।
 वीक्षां मे दिश चाश्रुषीं सकरुणां दिव्यैश्चिरं प्रार्थितां
 शंभो लोकगुरो मदीयमनसः सौख्योपदेशं कुरु ॥ २९ ॥

वस्त्रोद्भूतविधौ सहस्रकरता पुष्पार्चने विष्णुता
 गन्धे गन्धवहात्मतान्नपचने बर्हिर्मुखाध्यक्षता ।
 पात्रे काञ्चनगर्भतास्ति मयि चेद्बालेन्दुचूडामणे
 शुश्रूषां करवाणि ते पशुपते स्वामिन्त्रिलोकीगुरो ॥

नालं वा परमोपकारकमिदं त्वेकं पशूनां पते
 पश्यन्कुक्षिगतांश्चराचरगणान्बाह्यस्थितान्प्रक्षितुम् ।
 सर्वामर्त्यपलायनौषधमतिज्वालाकरं भीकरं
 निक्षिप्तं गरलं गले न गिलितं नोद्गीर्णमेव त्वया ॥

ज्वालोग्रः सकलामरातिभयदः क्ष्वेलः कथं वा त्वया
 दृष्टः किं च करे धृतः करतले किं पक्कजम्बूफलम् ।
 जिह्वायां निहितश्च सिद्धघुटिका वा कण्ठदेशे भृतः
 किं ते नीलमणिर्विभूषणमयं शंभो महात्मन्वद ॥ ३२ ॥

नालं वा सकृदेव देव भवतः सेवा नतिर्वा नुतिः
 पूजा वा स्मरणं कथाश्रवणमप्यालोकनं मादृशाम् ।
 स्वाभिन्नस्थिरदेवतानुसरणायासेन किं लभ्यते
 का वा मुक्तिरितः कुतो भवति चेत्किं प्रार्थनीयं तदा ॥

किं ब्रूमस्तव साहसं पशुपते कस्यास्ति शंभो भव-
 द्वैर्यं चेदृशमात्मनः स्थितिरियं चान्यैः कथं लभ्यते ।
 भ्रश्यद्देवगणं त्रसन्मुनिगणं नश्यत्प्रपञ्चं लयं
 पश्यन्निर्भय एक एव विहरत्यानन्दसान्द्रो भवान् ॥

योगक्षेमधुरंधरस्य सकलश्रेयःप्रदोद्योगिनो
 दृष्टादृष्टमतोपदेशकृतिनो बाह्यान्तरव्यापिनः ।
 सर्वज्ञस्य दयाकरस्य भवतः किं वेदितव्यं मया
 शंभो त्वं परमान्तरङ्ग इति मे चित्ते स्मराम्यन्वहम् ॥

भक्तो भक्तिगुणावृते मुदमृतापूर्णे प्रसन्ने मनः-

कुम्भे साम्ब तवाङ्घ्रिपल्लवयुगं संस्थाप्य संवित्फलम् ।

सत्त्वं मन्त्रमुदीरयन्निजशरीरागारशुद्धिं वह-

न्पुण्याहं प्रकटीकरोमि रुचिरं कल्याणमापादयन् ॥

आम्नायाम्बुधिमादरेण सुमनःसंघाः समुद्यन्मनो

मन्थानं दृढभक्तिरज्जुसहितं कृत्वा मथित्वा ततः ।

सोमं कल्पतरुं सुपर्वसुरभिं चिन्तामणिं धीमतां

नित्यानन्दसुधां निरन्तररमासौभाग्यमातन्वते ॥ ३७ ॥

प्राक्पुण्याचलमार्गदर्शितसुधामूर्तिः प्रसन्नः शिवः

सोमः सद्गणसेवितो मृगधरः पूर्णस्तमोमोचकः ।

चेतःपुष्करलक्षितो भवति चेदानन्दपाथोनिधिः

प्रागल्भ्येन विजृम्भते सुमनसां वृत्तिस्तदा जायते ॥

धर्मो मे चतुरङ्गिकः सुचरितः पापं विनाशं गतं

कामक्रोधमदादयो विगलिताः कालाः सुखाविष्कृतः ।

ज्ञानानन्दमहौषधिः सुफलिता कैवल्यनाथे सदा

मान्ये मानसपुण्डरीकनगरे राजावतंसे स्थिते ॥ ३९ ॥

धीयन्त्रेण वचोघटेन कविताकुल्योपकुल्याक्रमै-

रानीतैश्च सदाशिवस्य चरिताम्भोराशिदिव्यामृतैः ।

हृत्केदारयुताश्च भक्तिकलमाः साफल्यमातन्वते

दुर्भिक्षान्मम सेवकस्य भगवन्विश्वेश भीतिः कुतः ॥

पापोत्पातविमोचनाय रुचिरैश्वर्याय मृत्युंजय

स्तोत्रध्याननतिप्रदक्षिणसपर्यालोकनाकर्णने ।

जिह्वाचित्तशिरोद्धिहस्तनयनश्रोत्रैरहं प्रार्थितो

मामाज्ञापय तन्निरूपय मुहुर्मांमेव मा मेऽवचः ॥ ४१ ॥

गाम्भीर्यं परिखापदं घनधृतिः प्राकार उद्यद्गुण-

स्तोमश्चाप्रबलं घनेन्द्रियचयो द्वाराणि देहे स्थितः ।

विद्या वस्तुसमृद्धिरित्यखिलसामग्रीसमेते सदा

दुर्गातिप्रियदेव मामकमनोदुर्गे निवासं कुरु ॥ ४२ ॥

मा गच्छ त्वमितस्ततो गिरिश भो मय्येव वासं कुरु

स्वामिन्नादिकिरात मामकमनःकान्तारसीमान्तरे ।

वर्तन्ते बहुशो मृगा मदजुषो मात्सर्यमोहादय-

स्तान्हत्वा मृगयाविनोदरुचितालाभं च संप्राप्स्यसि ॥

करलग्नमृगः करीन्द्रभङ्गो

घनशार्दूलविखण्डनोऽस्तजन्तुः ।

गिरिशो विशदाकृतिश्च चेतः-

कुहरे पञ्चमुखोऽस्ति मे कुतो भीः ॥ ४४ ॥

छन्दःशाखिशिखान्वितैर्द्विजवरैः संसेविते शाश्वते

सौख्यापादिनि खेदभेदिनि सुधासारैः फलैर्दीपिते ।

चेतःपक्षिशिखामणे त्यज वृथासंचारमन्यैरलं

नित्यं शंकरपादपद्मयुगलीनीडे विहारं कुरु ॥ ४५ ॥

आकीर्णे नखराजिकान्तिविभवैरुद्यत्सुधावैभवै-

राधौतेऽपि च पद्मरागललिते हंसव्रजैराश्रिते ।

नित्यं भक्तिवधूगणैश्च रहसि स्वेच्छाविहारं कुरु

स्थित्वा मानसराजहंस गिरिजानाथाङ्घ्रिसौधान्तरे ॥

शुभुध्यानवसन्तसङ्गिनि हृदारामेऽघजिर्णच्छदाः

स्रस्ता भक्तिताच्छटा विलसिताः पुण्यप्रवालश्रिताः ।

दीप्यन्ते गुणकोरका जपवचःपुष्पाणि सद्भासना

ज्ञानानन्दसुधामरन्दलहरी संवित्फलाभ्युन्नतिः ॥ ४७ ॥

नित्यानन्दरसालयं सुरमुनिस्वान्ताम्बुजाताश्रयं
 स्वच्छं सद्विजसेवितं कलुषहृत्सद्वासनाविष्कृतम् ।
 शुंभुध्यानसरोवरं ब्रज मनोहंसावतंस स्थिरं
 किं क्षुद्राश्रयपल्वलभ्रमणसंजातश्रमं प्राप्स्यसि ॥ ४८ ॥

आनन्दामृतपूरिता हरपदाम्भोजालवालोद्यता
 स्थैर्योपधनमुपेत्य भक्तिलतिका शाखोपशाखान्विता ।
 उच्चैर्मानसकायमानपटलीमाक्रम्य निष्कल्मषा
 नित्याभीष्टफलप्रदा भवतु मे सत्कर्मसंवर्धिता ॥ ४९ ॥

संध्यारम्भविजृम्भितं श्रुतिशिरःस्थानान्तराधिष्ठितं
 सप्रेमभ्रमराभिराममसकृत्सद्वासनाशोभितम् ।
 भोगीन्द्राभरणं समस्तसुमनःपूज्यं गुणाविष्कृतं
 सेवे श्रीगिरिमल्लिकार्जुनमहालिङ्गं शिवालिङ्गितम् ॥५०॥

भृङ्गीच्छानटनोत्कटः करिमदग्राही स्फुरन्माधवा-
 हादो नादयुतो महासितवपुः पञ्चेषुणा चादृतः ।
 सत्पक्षः सुमनोवनेषु स पुनः साक्षान्मदीये मनो-
 राजीवे भ्रमराधिपो विहरतां श्रीशैलवासी विभुः ॥५१॥

कारुण्यामृतवर्षिणं घनविपद्गीष्मच्छिदाकर्मठं
 विद्यासख्यफलोदयाय सुमनःसंसेव्यमिच्छाकृतिम् ।
 नृत्यङ्गक्तमयूरमद्रिनिलयं चञ्चलतामण्डलं
 शंभो वाञ्छति नीलकंधर सदा त्वां मे मनश्चातकः ॥

आकाशेन शिखी समस्तफणिनां नेत्रा कलापी नता-
 नुग्राहिप्रणवोपदेशनिन्दैः केकीति यो गीयते ।
 श्यामां शैलसमुद्भवां घनरुचिं दृष्ट्वा नटन्तं मुदा
 वेदान्तोपवने विहाररसिकं तं नीलकण्ठं भजे ॥ ५३ ॥

संध्या घर्मदिनात्ययो हरिकराघातप्रभूतानक-
 ध्वानो वारिदगर्जितं दिविषदां दृष्टिच्छटा चञ्चला ।
 भक्तानां परितोषबाष्पविततिर्दृष्टिर्मयूरी शिवा
 यस्मिन्नुज्ज्वलताण्डवं विजयते तं नीलकण्ठं भजे ॥ ५४ ॥

आद्यायामिततेजसे श्रुतिपदैर्वेद्याय साध्याय ते
 विद्यानन्दमयात्मने त्रिजगतः संरक्षणोद्योगिने ।
 ध्येयायाखिलयोगिभिः सुरगणैर्गेयाय मायाविने
 सम्यक्ताण्डवसंभ्रमाय जटिने सेयं नतिः शंभवे ॥

नित्याय त्रिगुणात्मने पुरजिते कात्यायनीश्रेयसे
 सत्यायादिकुटुम्बिने मुनिमनःप्रत्यक्षचिन्मूर्तये ।
 मायासृष्टजगन्नयाय सकलाम्नायान्तसंचारिणे
 सायंताण्डवसंभ्रमाय जटिने सेयं नतिः शंभवे ॥ ५६ ॥

नित्यं स्वोदरपूरणाय सकलानुद्दिश्य वित्ताशया
 व्यर्थं पर्यटनं करोमि भवतः सेवां न जाने विभो ।
 मज्जन्मान्तरपुण्यपाकबलतस्त्वं शर्व सर्वान्तर-
 स्तिष्ठस्येव हि तेन वा पशुपते ते रक्षणीयोऽस्म्यहम् ॥

एको वारिजबान्धवः क्षितिभोव्याप्तं तमोमण्डलं
 भित्त्वा लोचनगोचरोऽपि भवति त्वं कोटिसूर्यप्रभः ।
 वेद्यः किं न भवस्यहो घनतरं कीदृग्भवेन्मत्तम-
 स्तत्सर्वं व्यपनीय मे पशुपते साक्षात्प्रसन्नो भव ॥ ५८ ॥

हंसः पद्मवनं समिच्छति यथा नीलाम्बुदं चातकः
 कोकः कोकनदप्रियं प्रतिदिनं चन्द्रं चकोरस्तथा ।
 चेतो वाञ्छति मामकं पशुपते चिन्मार्गमृग्यं विभो
 गौरीनाथ भवत्पदाब्जयुगलं कैवल्यसौख्यप्रदम् ॥ ५९ ॥

रोधस्तोयहृतः श्रमेण पथिकश्लयायां तरोर्वृष्टितो

भीतः स्वस्थगृहं गृहस्थमतिथिर्दीनः प्रभुं धार्मिकम् ।

दीपं संतमसाकुलश्च शिखिनं शीतावृतस्त्वं तथा

चेतः सर्वभयापहं ब्रज सुखं शंभोः पदाम्भोरुहम् ॥

अङ्गोलं निजबीजसंततिरयस्कान्तोपलं सूचिका

साध्वी नैजविभुं लता क्षितिरुहं सिन्धुः सरिद्वल्लभम् ।

प्राप्नोतीह यथा तथा पशुपतेः पादारविन्दद्वयं

चेतोवृत्तिरुपेत्य तिष्ठति सदा सा भक्तिरित्युच्यते ॥६१॥

आनन्दाश्रुभिरातनोति पुलकं नैर्मल्यतश्छादनं

वाचाशङ्गमुखे स्थितैश्च जठरापूर्तिं चरित्रामृतैः ।

रुद्राक्षैर्भसितेन देव वपुषो रश्रां भवद्भावना-

पर्यङ्के विनिवेश्य भक्तिजननी भक्तार्भकं रक्षति ॥ ६२ ॥

मार्गावर्तितपादुका पशुपतेरङ्गस्य कूर्चायते

गण्डूषाम्बुनिषेचनं पुररिपोर्दिव्याभिषेकायते ।

किञ्चिद्भक्षितमांसशेषकवलं नव्योपहारायते

भक्तिः किं न करोत्यहो वनचरो भक्तावतंसायते ॥ ६३ ॥

वक्षस्ताडनमन्तकस्य कठिनापस्मारसंमर्दनं
 भ्रूत्पर्यटनं नमत्सुरशिरःकोटीरसंघर्षणम् ।
 कर्मेदं मृदुलस्य तावकपदद्वन्द्वस्य किं बोचितं
 मञ्चेतोमणिपादुकाविहरणं शंभो सदाङ्गीकुरु ॥ ६४ ॥

वक्षस्ताडनशङ्कया विचलितो वैवस्वतो निर्जराः
 कोटीरोज्ज्वलरत्नदीपकलिकानीराजनं कुर्वते ।
 दृष्ट्वा मुक्तिवधूस्तनोति निभृताश्लेषं भवानीपते
 यञ्चेतस्तव पादपद्मभजनं तस्येह किं दुर्लभम् ॥ ६५ ॥

क्रीडार्थं सृजसि प्रपञ्चमखिलं क्रीडामृगास्ते जना
 यत्कर्माचरितं मया च भवतः प्रीत्यै भवत्येव तत् ।
 शंभो स्वस्य कुतूहलस्य करणं मञ्चेष्टितं निश्चितं
 तस्मान्मामकरक्षणं पशुपते कर्तव्यमेव त्वया ॥ ६६ ॥

बहुविधपरितोषवाष्पपूर-
 स्फुटपुलकाङ्कितचारुभोगभूमिम् ।
 चिरपदफलकाङ्क्षिसेव्यमानां
 परमसदाशिवभावनां प्रपद्ये ॥ ६७ ॥

अमितमुदमृतं मुहुर्दुहन्तीं
 विमलभवत्पद्गोष्ठमावसन्तीम् ।
 सद्य पशुपते सुपुण्यपाकां
 मम परिपालय भक्तिधेनुमेकाम् ॥ ६८ ॥

जडता पशुता कलङ्किता
 कुटिलचरत्वं च नास्ति मयि देव ।
 अस्ति यदि राजमौले
 भवदाभरणस्य नास्मि किं पात्रम् ॥ ६९ ॥

अरहसि रहसि स्वतन्त्रबुद्ध्या
 वरिवसितुं सुलभः प्रसन्नमूर्तिः ।
 अगणितफलदायकः प्रभुर्मे
 जगदधिको हृदि राजशेखरोऽस्ति ॥ ७० ॥

आरूढभक्तिगुणकुञ्चितभावचाप-
 युक्तैः शिवस्मरणबाणगणैरमोघैः ।
 निर्जित्य किल्बिषरिपून्विजयी सुधीन्द्रः
 सानन्दमावहति सुस्थिरराजलक्ष्मीम् ॥ ७१ ॥

ध्यानाञ्जनेन समवेक्ष्य तमःप्रदेशं
 भित्त्वा महाबलिभिरीश्वरनाममन्त्रैः ।
 दिव्याश्रितं भुजगभूषणमुद्रहन्ति
 ये पादपद्ममिह ते शिव ते कृतार्थाः ॥ ७२ ॥

भूदारतामुदवहद्यदपेक्षया श्री-
 भूदार एव किमतः सुमते लभस्व ।
 केदारमाकलितमुक्तिमहौषधीनां
 पादारविन्दभजनं परमेश्वरस्य ॥ ७३ ॥

आशापाशक्लेशदुर्वासनादि-
 भेदोद्युक्तैर्दिव्यगन्धैरमन्दैः ।
 आशाशाटीकस्य पादारविन्दं
 चेतःपेटिं वासितां मे तनोतु ॥ ७४ ॥

कल्याणिनं सरसचित्रगतिं सवेगं
 सर्वेङ्गितज्ञमनघं ध्रुवलक्षणाढ्यम् ।
 चेतस्तुरङ्गमधिरुह्य चर स्मरारे
 नेतः समस्तजगतां वृषभाधिरूढ ॥ ७५ ॥

भक्तिर्भ्रेशपदपुष्करमावसन्ती

कादम्बिनीव कुरुते परितोषवर्षम् ।

संपूरितो भवति यस्य मनस्तटाक-

स्तज्जन्मसस्यमखिलं सफलं च नान्यत् ॥ ७६ ॥

बुद्धिः स्थिरा भवितुमीश्वरपादपद्म-

सक्ता वधूर्विरहिणीव सदा स्मरन्ती ।

सद्भावनास्मरणदर्शनकीर्तनादि

संमोहितेव शिवमन्नजपेन विन्ते ॥ ७७ ॥

सदुपचारविधिष्वनुबोधितां

सविनयां सुहृदं समुपाश्रिताम् ।

मम समुद्धर बुद्धिमिमां प्रभो

वरगुणेन नवोढवधूमिव ॥ ७८ ॥

नित्यं योगिमनःसरोजदलसंचारक्षमस्त्वत्क्रमः

शंभो तेन कथं कठोरयमराड्भूक्षःकवाटक्षतिः ।

अत्यन्तं मृदुलं त्वद्वियुगलं हा मे मनश्चिन्तय-

त्येतलोचनगोचरं कुरु विभो हस्तेन संवाहये ॥ ७९ ॥

एष्यत्येष जनिं मनोऽस्य कठिनं तस्मिन्नटानीति म-
 द्रक्षायै गिरिसीम्नि कोमलपदन्यासः पुराभ्यासितः ।
 नो चेद्विव्यगृहान्तरेषु सुमनस्तल्पेषु वेद्यादिषु
 प्रायः सत्सु शिलातलेषु नटनं शंभो किमर्थं तव ॥

कंचित्कालमुमामहेश भवतः पादारविन्दार्चनैः
 कंचिद्ध्यानसमाधिभिश्च नतिभिः कंचित्कथाकर्णनैः ।
 कंचित्कंचिदवेक्षणैश्च नुतिभिः कंचिद्दशामीदर्शां
 यः प्राप्नोति मुदा त्वदर्पितमना जीवन्स मुक्तः खलु ॥

बाणत्वं वृषभत्वमर्धवपुषा भार्यात्वमार्यापते
 घोणित्वं सखिता मृदङ्गवहता चेत्यादि रूपं दधौ ।
 त्वत्पादे नयनार्पणं च कृतवांस्त्वद्देहभागो हरिः
 पूज्यात्पूज्यतरः स एव हि न चेत्को वा तदन्योऽधिकः ॥

जननमृतियुतानां सेवया देवतानां
 न भवति सुखलेशः संशयो नास्ति तत्र ।
 अजनिममृतरूपं साम्बमीशं भजन्ते
 य इह परमसौख्यं ते हि धन्या लभन्ते ॥ ८३ ॥

शिव तव परिचर्यासंनिधानाय गौर्या
 भव मम गुणधुर्या बुद्धिकन्यां प्रदास्ये ।
 सकलभुवनबन्धो सच्चिदानन्दसिन्धो
 सदय हृदयगोहे सर्वदा संवस त्वम् ॥ ८४ ॥

जलधिमथनदक्षो नैव पातालभेदी
 न च वनमृगायायां नैव लुब्धः प्रवीणः ।
 अशनकुसुमभूषावस्त्रमुख्यां सपर्या
 कथय कथमहं ते कल्पयानीन्दुमौले ॥ ८५ ॥

पूजाद्रव्यसमृद्धयो विरचिताः पूजां कथं कुर्महे
 पक्षित्वं न च वा किटित्वमपि न प्राप्तं मया दुर्लभम् ।
 जाने मस्तकमङ्घ्रिपल्लवमुसाजाने न तेऽहं विभो
 न ज्ञातं हि पितामहेन हरिणा तत्त्वेन तद्रूपिणा ॥८६॥

अशनं गरलं फणी कलापो
 वसनं चर्म च वाहनं महोक्षः ।
 मम दास्यसि किं किमस्ति शंभो
 तव पादाम्बुजभक्तिमेव देहि ॥ ८७ ॥

यदा कृताम्भोनिधिसेतुबन्धनः ।

करस्थलाधःकृतपर्वताधिपः ।

भवानि ते लङ्घितपद्मसंभव-

स्तदा शिवार्चास्तवभावनक्षमः ॥ ८८ ॥

नतिभिर्नुतिभिस्त्वमीश पूजा-

विधिभिर्ध्यानसमाधिभिर्न तुष्टः ।

धनुषा मुसलेन चाश्मभिर्वा

वद् ते प्रीतिकरं तथा करोमि ॥ ८९ ॥

वचसा चरितं वदामि शंभो-

रहमुद्योगविधासु तेऽप्रसक्तः ।

मनसाकृतिमिश्वरख्य सेवे

शिरसा चैव सदाशिवं नमामि ॥ ९० ॥

आद्याविद्या हृद्रता निर्गतासी-

द्विद्या हृद्या हृद्रता त्वत्प्रसादात् ।

सेवे नित्यं श्रीकरं त्वत्पदाब्जं

भावे मुक्तेर्भाजनं राजमौले ॥ ९१ ॥

दूरीकृतानि दुरितानि दुरक्षराणि
दौर्भाग्यदुःखदुरहंक्रुतिदुर्वचांसि ।
सारं त्वदीयचरितं नितरां पिबन्तं
गौरीश मामिह समुद्धर सत्कटाक्षैः ॥ ९२ ॥

सोमकलाधरमौलौ
कोमलघनकंधरे महामहसि ।
स्वामिनि गिरिजानाथे
मामकहृदयं निरन्तरं रमताम् ॥ ९३ ॥

सा रसना ते नयने
तावेव करौ स एव कृतकृत्यः ।
या ये यौ यो भर्गं
वदतीक्षेते सदार्चतः स्मरति ॥ ९४ ॥

अतिमृदुलौ मम चरणा-
वतिकठिनं ते मनो भवानीश ।
इति विचिकित्सां संत्यज
शिव कथमासीद्गिरौ तथा वेशः ॥ ९५ ॥

धैर्याङ्कुशेन निभृतं

रभसादाकृष्य भक्तिशृङ्खलया ।

पुरहर चरणालाने

हृदयमदेभं बधान चिद्यन्त्रैः ॥ ९६ ॥

प्रचरत्यभितः प्रगल्भवृत्त्या

मदवानेष मनःकरी गरीयान् ।

परिगृह्य नयेन भक्तिरज्ज्वा

परम स्थाणु पदं दृढं नयामुम् ॥ ९७ ॥

सर्वालंकारयुक्तां सरलपदयुतां साधुवृत्तां सुवर्णां

सद्भिः संस्तूयमानां सरसगुणयुतां लक्षितां लक्षणाढ्याम् ।

उद्यद्भूषाविशेषामुपगतविनयां द्योतमानार्थरेखां

कल्याणीं देव गौरीप्रिय मम कविताकन्यकां त्वं गृहाण ॥

इदं ते युक्तं वा परमशिव कारुण्यजलधे

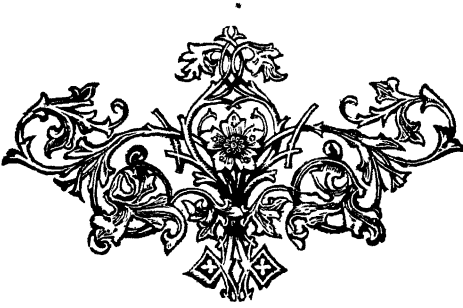
गतौ तिर्यग्रूपं तव पदशिरोदर्शनधिया ।

हरिब्रह्माणौ तौ दिवि भुवि चरन्तौ श्रमयुतौ

कथं शंभो स्वामिन्कथय मम वेद्योऽसि पुरतः ॥ ९९ ॥

स्तोत्रेणालमहं प्रवच्छि न मृषा देवा विरिञ्चादयः
स्तुत्यानां गणनाप्रसङ्गसमये त्वामग्रगण्यं विदुः ।
माहात्म्याप्रविचारणप्रकरणे धानातुषस्तोमव-
द्भूतास्त्वां विदुरुत्तमोत्तमफलं शंभो भवत्सेवकाः ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरित्राजकाचार्यस्य
श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य
श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ
शिवानन्दलहरी संपूर्णा ॥

॥ श्रीः ॥

शिवपादादिकेशान्त- वर्णनस्तोत्रम् ॥

कल्याणं नो विधत्तां कटकतटलसत्कल्पवाटीनिकुञ्ज-

क्रीडासंसक्तविद्याधरानिकरवधूगीतरुद्रापदानः ।

तारैर्हेरम्बनादैस्तरलितनिनदत्तारकारातिकेकी

कैलासः शर्वनिर्वृत्यभिजनकपदः सर्वदा पर्वतेन्द्रः ॥ १ ॥

यस्य प्राहुः स्वरूपं सकलदिविषदां सारसर्वस्वयोगं

यस्येषुः शार्ङ्गधन्वा समजनि जगतां रक्षणे जागरूकः ।

मौर्वी दर्वाकराणामपि च परिवृढः पूर्ययी सा च लक्ष्यं

सोऽव्यादव्याजमस्मानशिवभिदनिशं नाकिनां श्रीपिनाकः ॥

आतङ्कावेगहारी सकलदिविषदामङ्घ्रिपद्माश्रयाणां
 मातङ्गाद्युप्रदैत्यप्रकरतनुगलद्रक्तधाराक्तधारः ।
 क्रूरः सूरायुतानामपि च परिभवं स्वीयभासा वितन्व-
 न्धोराकारः कुठारो दृढतरदुरिताख्याटवीं पाटयेन्नः ॥

कालारातेः कराग्रे कृतवसतिरुरःशाणशतो रिपूणां
 काले काले कुलाद्रिप्रवरतनयया कल्पितस्नेहलेपः ।
 पायान्नः पावकार्चिःप्रसरसखमुखः पापहन्ता नितान्तं
 शूलः श्रीपादसेवाभजनरसजुषां पालनैकान्तशीलः ॥४॥

देवस्याङ्काश्रयायाः कुलगिरिदुहितुर्नेत्रकोणप्रचार-
 प्रस्तारानत्युदारान्पिपठिषुरिव यो नित्यमत्यादरेण ।
 आधत्ते भङ्गितुङ्गैरनिशमवयवैरन्तरङ्गं समोदं
 सोमापीडस्य सोऽयं प्रदिशतु कुशलं पाणिरङ्गः कुरङ्गः ॥

कण्ठप्रान्तावसज्जत्कनकमयमहाघण्टिकाघोरघोषैः
 कण्ठारवैरकुण्ठैरपि भरितजगच्चक्रवालान्तरालः ।
 चण्डः प्रोद्दण्डशृङ्गः ककुदकबलितोत्तुङ्गकैलासशृङ्गः
 कण्ठेकालस्य वाहः शमयतु शमलं शाश्वतः शाकरेन्द्रः ॥

निर्यद्धानाम्बुधारापरिमलतरलीभूतरोलम्बपाली-
 झंकारैः शंकराद्रेः शिखरशतदरीः पूरयन्भूरिघोषैः ।
 शार्वः सौवर्णशैलप्रतिमपृथुवपुः सर्वविघ्नापहर्ता
 शर्वाण्याः पूर्वसूनुः स भवतु भवतां स्वस्तितदो हस्तिवक्त्रः ॥

यः पुण्यैर्देवतानां समजनि शिवयोः श्लाघ्यवीर्यैकमत्या-
 द्यन्नाग्नि श्रूयमाणे दितिजभटघटा भीतिभारं भजन्ते ।
 भूयात्सोऽयं विभूत्यै निशितशरशिखापाटितक्रौञ्चशैलः
 संसारागाधकूपोदरपतितसमुत्तारकस्तारकारिः ॥ ८ ॥

आरूढः प्रौढवेगप्रविजितपवनं तुङ्गुङ्गं तुरङ्गं
 चेलं नीलं वसानः करतलविलसत्काण्डकोदण्डदण्डः ।
 रागद्वेषादिनानाविधमृगपटलीभीतिकृद्भूतभर्ता
 कुर्वन्नाखेटलीलां परिलसतु मनःकानने मामक्रीने ॥ ९ ॥

अम्भोजाभ्यां च रम्भारथचरणलताद्वन्द्वकुम्भीन्द्रकुम्भै-
 विम्ब्वेनेन्दोश्च कम्बोरुपरि विलसता विद्रुमेणोत्पलाभ्याम् ।
 अम्भोदेनापि संभावितमुपजनिताडम्बरं शम्बरारेः
 शंभोः संभोगयोग्यं किमपि धनमिदं संभवेत्संपदे नः ॥

वेणीसौभाग्यविस्मापिततपनसुताचारुवेणीविलासा-
 न्वाणीनिर्धूतवाणीकरतलविधृतोदारवीणाविरावान् ।
 एणीनेत्रान्तभङ्गीनिरसननिपुणापाङ्गकोणानुपासे
 शोणान्प्राणानुदूढप्रतिनवसुषमाकन्दलानिन्दुमौलेः ॥

नृत्तारम्भेषु हस्ताहतमुरजधिमिद्धिकृतैरत्युदारै-
 श्चित्तानन्दं विधत्ते सदासि भगवतः संततं यः स नन्दी ।
 चण्डीशाद्यास्तथान्ये चतुरगुणगणप्रीणितस्वामिसत्का-
 रोत्कर्षोद्यत्प्रसादाः प्रमथपरिवृढाः पान्तु संतोषिणो नः ॥

मुक्तामाणिक्यजालैः परिकलितमहासालमालोकनीयं
 प्रत्युत्पानर्धरत्नैर्दिशि दिशि भवनैः कल्पितैर्दिक्पतीनाम् ।
 उद्यानैरद्रिकन्यापरिजनवनितामाननीयैः परीतं
 हृद्यं हृद्यस्तु नित्यं मम भुवनपतेर्धाम सोमार्धमौलेः ॥

स्तम्भैर्जम्भारिरत्नप्रवरविरचितैः संभृतोपान्तभागं
 शुम्भत्सोपानमार्गं शुचिमणिनिचयैर्गुम्भितानल्पशिल्पम् ।
 कुम्भैः संपूर्णशोभं शिरसि सुघटितैः शातकुम्भैरपङ्कैः
 शंभोः संभावनीयं सकलमुनिजनैः स्वस्तिदं स्यात्सदो नः ॥

न्यस्तो मध्ये सभायाः परिसरविलसत्पादपीठाभिरामो
 हृद्यः पादैश्चतुर्भिः कनकमणिमयैरुच्चकैरुज्ज्वलात्मा ।
 वासोरत्नेन केनाप्यधिकमृदुतरेणास्तृतो विस्तृतश्रीः
 पीठः पीडाभरं नः शमयतु शिवयोः स्वैरसंवासयोग्यः ॥

आसीनस्याधिपीठं त्रिजगदधिपतेरङ्घ्रिपीठानुषक्तौ
 पाथोजाभोगभाजौ परिमृदुलतलोलासिपद्मादिरेखौ ।
 पातां पादावुभौ तौ नमदमरकिरीटोल्लसच्चारुहीर-
 श्रेणीशोणायमानोन्नतनखदशकोद्भासमानौ समानौ ॥

यन्नादो वेदवाचां निगदति निखिलं लक्षणं पक्षिकेतु-
 लक्ष्मीसंभोगसौख्यं विरचयति ययोश्चापरे रूपभेदे ।
 शंभोः संभावनीये पदकमलसमासङ्गतस्तुङ्गशोभे
 माङ्गल्यं नः समग्रं सकलसुखकरे नूपुरे पूरयेताम् ॥

अङ्गे शृङ्गारयोनेः सपदि शलभतां नेत्रवह्नौ प्रयाते
 शत्रोरुद्धृत्य तस्मादिषुधियुगमधो न्यस्तमग्रे किमेतत् ।
 शङ्कामित्थं नतानाममरपरिषदामन्तरङ्गूरयत्त-
 त्संघातं चारु जङ्घायुगमखिलपतेरंहसां संहरेन्नः ॥ १८ ॥

जानुद्वन्द्वेन मीनध्वजनृवरसमुद्रोपमानेन साकं
 राजन्तौ राजरम्भाकरिकरकनकस्तम्भसंभावनीयौ ।
 ऊरू गौरीकराम्भोरुहसरससमामर्दनानन्दभाजौ
 चारू दूरीक्रियास्तां दुरितमुपचितं जन्मजन्मान्तरे नः ॥

आमुक्तानर्घरत्नप्रकरकरपरिष्वक्तकल्याणकाञ्ची-
 दाम्ना बद्धेन दुग्धद्युतिनिचयमुषा चीनपट्टाम्बरेण ।
 संवीते शैलकन्यासुचरितपरिपाकायमाणे नितम्बे
 नित्यं नर्नर्तुं चित्तं मम निखिलजगत्स्वामिनः सोममौलेः ॥

संध्याकालानुरज्यद्दिनकरसरुचा कालधौतेन गाढं
 व्यानद्धः स्निग्धमुग्धः सरसमुदरबन्धेन वीतोपमेन ।
 उद्दीपैः स्वप्रकाशैरुपचितमहिमा मन्मथारेरुदारो
 मध्यो मिथ्यार्थसध्व्यङ्गम दिशतु सदा संगतिं मङ्गलानाम् ॥

नाभीचक्रालवालान्नवनवसुषमादोहदश्रीपरीता-
 दुद्रच्छन्ती पुरस्तादुदरपथमतिक्रम्य वक्षः प्रयान्ती ।
 श्यामा कामागमार्थप्रकथनलिपिवद्भासते या निकामं
 सा मा सोमार्धमौलेः सुखयतु सततं रोमवल्लीमतल्ली ॥

आश्लेषेष्वद्रिजायाः कठिनकुचतटीलिप्रकाश्मीरपङ्क-
 व्यासङ्गादुद्यदर्कद्युतिभिरुपचितस्पर्धमुद्दामहृद्यम्
 दक्षारातेरुदूढप्रतिनवमणिमालावलीभासमानं
 वक्षो विक्षोभिताद्यं सततनतिजुषां रक्षतादक्षतं नः ॥

वामाङ्गे विस्फुरन्त्या करतलविलसच्चारुरक्तोत्पलायाः
 कान्ताया वामवक्षोरुहभरशिखरोन्मर्दनव्यग्रमेकम् ।
 अन्यांस्त्रीनप्युदारान्वरपरशुमृगालंकृतानिन्दुमौले-
 र्वाहूनावद्धहेमाङ्गदमणिकटकानन्तरालोकयामः ॥ २४ ॥

संभ्रान्तायाः शिवायाः पतिविलयभिया सर्वलोकोपतापा-
 त्संविग्रस्यापि विष्णोः सरभसमुभयोर्वारणप्रेरणाभ्याम् ।
 मध्ये त्रैशङ्कवीयामनुभवति दशां यत्र हालाहलोष्मा
 सोऽयं सर्वापदां नः शमयतु निचयं नीलकण्ठस्य कण्ठः ॥

हृद्यैरद्रीन्द्रकन्यामृदुदशनपदैर्मुद्रितो विद्रुमश्री-
 रुहयोतन्त्या नितान्तं धवलधवलया मिश्रितो दन्तकान्त्या ।
 मुक्तामाणिक्यजालव्यतिकरसदृशा तेजसा भासमानः
 सद्योजातस्य दद्यादधरमणिरसौ संपदां संचयं नः ॥

कर्णालंकारनानामणिनिकररूचां संचयैरञ्चितायां
वर्ण्यायां स्वर्णपद्मोदरपरिविलसत्कर्णिकासंनिभायाम् ।
पद्धत्यां प्राणवायोः प्रणतजनहृदम्भोजवासस्य शंभो-
निलयं नश्चित्तमेतद्विरचयतु सुखेनासिकां नासिकायाम् ॥

अत्यन्तं भासमाने रुचिरतररूचां संगमात्सन्मणीना-
मुद्यञ्चण्डांशुधामप्रसरनिरसनस्पष्टदृष्टापदाने ।
भूयास्तां भूतये नः करिवरजयिनः कर्णपाशावलम्बे
भक्तालीभालसज्जनिमरणलिपेः कुण्डले कुण्डले ते ॥

याभ्यां कालव्यवस्था भवति तनुमतां यो मुखं देवतानां
येषामाहुः स्वरूपं जगति मुनिवरा देवतानां त्रयीं ताम् ।
रुद्राणीवक्त्रपङ्केरुहसततविहारोत्सुकेन्दिन्दिरेभ्य-
स्तेभ्यस्त्रिभ्यः प्रणामाञ्जलिमुपरचये त्रीक्षणस्येक्षणेभ्यः ॥

वामं वामाङ्कगाया वदनसरसिजे व्यावलद्वलभाया
व्यानम्रेष्वन्यदन्यत्पुनरलिकभवं वीतनिःशेषरौक्ष्यम् ।
भूयो भूयोऽपि मोदान्निपतदतिदयाशीतलं चूतबाणे
दक्षारेरीक्षणानां त्रयमपहरतादाशु तापत्रयं नः ॥ ३० ॥

यस्मिन्नर्थेन्दुमुग्धद्युतिनिचयतिरस्कारनिस्तन्द्रकान्तौ
 काश्मीरक्षोदसंकल्पितमिव रुचिरं चित्रकं भाति नेत्रम् ।
 तस्मिन्नुल्लीलचिल्लीनटवरतरुणीलास्यरङ्गायमाणे
 कालारेः फालदेशे विहरतु हृदयं व्रीतचिन्तान्तरं नः ॥

स्वामिन्गङ्गामिवाङ्गीकुरु तव शिरसा मामपीत्यर्थयन्तीं
 धन्यां कन्यां खरांशोः शिरसि वहति किं न्वेष कारुण्यशाली ।
 इत्थं शङ्कां जनानां जनयदतिघनं कैशिकं कालमेघ-
 च्छायं भूयादुदारं त्रिपुरविजयिनः श्रेयसे भूयसे नः ॥

शृङ्गाराकल्पयोग्यैः शिखरिवरसुतासत्सखीहस्तलूनैः
 सूनैरावद्धमालावलिपरिविलसत्सौरभाकृष्टभृङ्गम् ।
 तुङ्गं माणिक्यकान्त्या परिहसितसुरावासशैलेन्द्रभृङ्गं
 संघं नः संकटानां विघटयतु सदा काङ्कटीकं किरीटम् ॥

वक्राकारः कलङ्की जडतनुरहमप्यङ्घ्रिसेवानुभावा-
 दुत्तंसत्वं प्रयातः सुलभतरघृणास्यन्दिनश्चन्द्रमौलेः ।
 तत्सेवन्तां जनौघाः शिवमिति निजयावस्थयैव ब्रुवाणं
 वन्दे देवस्य शंभोर्मुकुटसुघटितं मुग्धपीयूषभानुम् ॥

कान्त्या संफुल्लमलीकुसुमधवलया व्याप्य विश्वं विराज-
 न्वृत्ताकारो वितन्वन्मुहुरपि च परां निर्वृतिं पादभाजाम् ।
 सानन्दं नन्दिदोषणा मणिकटकवता बाह्यमानः पुरारेः
 श्वेतच्छत्राख्यशीतद्युतिरपहरतादापदस्तापदा नः ॥ ३५ ॥

दिव्याकल्पोज्ज्वलानां शिवगिरिसुतयोः पार्श्वयोरश्रितानां
 रुद्राणीसत्सखीनां मदतरलकटाक्षाञ्चलैरश्रितानाम् ।
 उद्वेलद्वाहुवलीविलसनसमये चामरान्दोलनीना-
 मुद्भूतः कङ्कणालीवलयकलकलो वारयेदापदो नः ॥

स्वर्गैकःसुन्दरीणां सुललितवपुषां स्वामिसेवापराणां
 बल्गाङ्गूषाणि वक्राम्बुजपरिविगलन्मुग्धगीतामृतानि ।
 नित्यं नृत्तान्युपासे भुजविधुतिपदन्यासभाववलोक-
 प्रत्युद्यत्प्रीतिमाद्यत्प्रमथनटनटीदत्तसंभावनानि ॥ ३७ ॥

स्थानप्राप्त्या स्वराणां किमपि विशदतां व्यञ्जयन्मञ्जुवीणा-
 स्वानावच्छिन्नतालक्रमममृतमिवास्वाद्यमानं शिवाभ्याम् ।
 नानारागातिहृद्यं नवरसमधुरस्तोत्रजांतानुविद्धं
 गानं वीणामहर्षेः कलमतिललितं कर्णपूरायतां नः ॥

चेतो जातप्रमोदं सपदि विदधती प्राणिनां वाणिनीनां
 पाणिद्वन्द्वग्रजाग्रत्सुललितरणितस्वर्णतालानुकूला ।
 स्वीयारात्रेण पाथोधररवपटुना नादयन्ती मयूरीं
 मायूरी मन्दभावं मणिमुरजभवा मार्जना मार्जयेन्नः ॥

देवेभ्यो दानवेभ्यः पितृमुनिपरिषत्सिद्धविद्याधरेभ्यः
 साध्येभ्यश्चारणेभ्यो मनुजपशुपतज्जातिकीटादिकेभ्यः ।
 श्रीकैलासप्ररूढास्तृणविटपिमुखाश्चापि ये सन्ति तेभ्यः
 सर्वेभ्यो निर्विचारं नतिमुपरचये शर्वपादाश्रयेभ्यः ॥

ध्यायन्नित्थं प्रभाते प्रतिदिवसमिदं स्तोत्ररत्नं पठेद्यः
 किं वा ब्रूमस्तदीयं सुचरितमथवा कीर्तयामः समासात् ।
 संपज्जातं समग्रं सदसि बहुमतिं सर्वलोकप्रियत्वं
 संप्राप्यायुःशतान्ते पद्मयति परब्रह्मणो मन्मथारेः ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य
 श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य
 श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ
 शिवपादादिकेशान्तवर्णनस्तोत्रम्
 संपूर्णम् ॥

क्रुध्यद्वौरीप्रसादानतिसमयपदाङ्गुष्ठसंक्रान्तलाक्षा-

विन्दुस्पर्धि स्मरारेः स्फटिकमणिदृषन्मग्नमाणिक्यशोभम् ।
मूर्ध्न्युद्यद्दिव्यसिन्धोः पतितशफरिकाकारि वो मास्तकं स्ता-
दस्तोकापत्तिकृत्यै हुतवहकणिकामोक्षरूक्षं सदाक्षि ॥

भ्रूल्यै दृग्भूतयोः स्याद्यदहिमहिमरुग्विम्बयोः स्निग्धवर्णो
दैत्यौघध्वंसशंसी स्फुट इव परिवेषावशेषो विभाति ।
सर्गस्थित्यन्तवृत्तिर्मयि समुपगतेतीव निर्वृत्तगर्वं
शर्वाणीभर्तुरुच्चैर्युगलमथ दधद्विभ्रमं तद्भ्रुवोर्वः ॥ ४ ॥

युग्मे रुक्माब्जपिङ्गे ग्रह इव पिहिते द्राग्ययोः प्राग्दुहित्रा
शैलस्य ध्वान्तनीलाम्बररचितवृहत्कञ्चुकोऽभूत्प्रपञ्चः ।
ते त्रैनेत्रे पवित्रे त्रिदशवरघटामित्रजैत्रोप्रशस्त्रे
नेत्रे नेत्रे भवेतां द्रुतमिह भवतामिन्द्रियाश्चान्नियन्तुम् ॥

चण्डीवक्त्रार्पणेच्छोस्तदनु भगवतः पाण्डुरुक्पाण्डुगण्ड-
प्रोद्यत्कण्डूं विनेतुं वितनुत इव ये रत्नकोणैर्विघृष्टिम् ।
चण्डार्चिर्मण्डलाभे सततनतजनध्वान्तखण्डातिशौण्डे
चाण्डीशे ते श्रिये स्तामधिकमवनताखण्डले कुण्डले वः ॥

खट्वाङ्गोदग्रपाणेः स्फुटविकटपुटो वक्ररन्ध्रप्रवेश-

प्रेप्सूदञ्चत्फणोरुश्वसदतिधवलाहीन्द्रशङ्कां दधानः ।

युष्माकं कम्भवक्त्राम्बुरुहपरिलसत्कर्णिकाकारशोभः

शश्वन्नाणाय भूयादलमतिविमलोत्तुङ्गकोणः स घोणः ॥

क्रुध्यत्यद्वा ययोः स्वां तनुमतिलसतोर्बिम्बितां लक्षयन्ती

भर्त्रे स्पर्धातिनिम्ना मुहुरितरवधूशङ्कया शैलकन्या ।

युष्मांस्तौ शश्वदुच्चैरवहुलदशमीशर्वरीशातिशुभ्रा-

वव्यास्तां दिव्यसिन्धोः कमितुरवनमल्लोकपालौ कपोलौ ॥

यो भासा भात्युपान्तस्थित इव निभृतं कौस्तुभो द्रष्टुमिच्छ-

न्सोत्थस्नेहान्नितान्तं गलगतगरलं पत्युरुच्चैः पशूनाम् ।

प्रोद्यत्प्रेम्णा यमार्द्रां पिबति गिरिसुता संपदः सातिरेका

लोकाः शोणीकृतान्ता यदधरमहसा सोऽधरो वो विधत्ताम् ॥

अत्यर्थं राजते या वदनशशधरादुद्रलच्चारुवाणी-

पीयूषाम्भःप्रवाहप्रसरपरिलसत्फेनबिन्द्वावलीव ।

देयात्सा दन्तपङ्क्तिश्चिरमिह दनुदायाददौवारिकस्य

द्युत्या दीप्तेन्दुकुन्दच्छविरमलतरप्रोन्नताप्रा मुदं वः ॥

न्यक्कुर्वन्नुराभृन्निभघनसमयोद्भुष्टमेघौघघोषं
 स्फूर्जद्धार्युत्थितोरुध्वनितमपि परब्रह्मभूतो गभीरः ।
 सुव्यक्तो व्यक्तमूर्तेः प्रकटितकरणः प्राणनाथस्य सत्याः
 प्रीत्या वः संविदध्यात्फलविकलमलं जन्म नादः स नादः ॥

भासा यस्य त्रिलोकी लसति परिलसत्फेनबिन्दुवर्णवान्त-
 र्यामन्नेवातिगौरस्तुलितसुरसरिद्वारिपूरप्रसारः ।
 पीनात्मा दन्तभाभिर्भृशमहहकारातिभीमः सदेष्टां
 पुष्टां तुष्टिं कृषीष्ट स्फुटमिह भवतामट्टहासोऽष्टमूर्तेः ॥

सद्योजाताख्यमाप्यं यदुविमलमुदगवर्ति यद्वामदेवं
 नाम्ना हेम्ना सदृक्षं जलदनिभमघोराह्वयं दक्षिणं यत् ।
 यद्वालार्कप्रभं तत्पुरुषनिगदितं पूर्वमीशानसंज्ञं
 यद्दिव्यं तानि शंभोर्भवदभिलषितं पञ्च दद्युर्मुखानि ॥

आत्मप्रेम्णो भवान्या स्वयमिव रचिताः सादरं सांवनन्या
 मध्या तिस्रः सुनीलाञ्जननिभगररेखाः समाभान्ति यस्याम् ।
 आकल्पानल्पभासा भृशरुचिरतरा कम्बुकल्पाम्बिकायाः
 पत्युः सात्यन्तमन्तर्विलसतु सततं मन्थरा कंधरा वः ॥

वक्रेन्दोर्दन्तलक्ष्म्याश्चिरमधरमहाकौस्तुभस्याप्युपान्ते
 सोत्थानां प्रार्थयन्त्यः स्थितिमचलभुवे वारयन्त्यै निवेशम् ।
 प्रायुङ्क्तेवाशिषो यः प्रतिपदममृतत्वे स्थितः कालशत्रोः
 कालं कुर्वन्गलं वो हृदयमयमलं क्षालयेत्कालकूटः ॥

प्रौढप्रेमाकुलाया दृढतरपरिरम्भेषु पर्वेन्दुमुख्याः
 पार्वत्याश्चारुचामीकरवलयपदैरङ्कितं कान्तिशालि ।
 रङ्गन्नागाङ्गदाढ्यं सततमविहितं कर्म निर्मूलयेत्त-
 होर्मूलं निर्मलं यद्भृदि दुरितमपास्यार्जितं धूर्जटेर्वः ॥

कण्ठाश्लेषार्थमाप्ता दिव इव कमितुः स्वर्गसिन्धोः प्रवाहाः
 क्रान्त्यै संसारसिन्धोः स्फटिकमणिमहासंक्रमाकारदीर्घाः ।
 तिर्यग्विष्वक्मभभूतास्त्रिभुवनवसतोभिन्नदैत्येभदेहा
 बाहा वस्ता हरश्च द्रुतमिह निवहानंहसां संहरन्तु ॥

वक्षो दक्षद्विषोऽलं स्मरभरविनमद्दक्षजाक्षीणवक्षो-
 जान्तर्निक्षिप्तशुभन्मलयजमिलितोद्भासि भस्मोक्षितं यत् ।
 क्षिप्रं तद्दूक्षचक्षुःश्रुतिगणफणरत्नौघभाभीक्षणशोभं
 युष्माकं शश्वदेनः स्फटिकमणिशिलामण्डलाभं क्षिणोतु ॥

मुक्तामुक्ते विचित्राकुलवलिलहरीजालशालिन्यवाञ्च-
 न्नाभ्यावर्ते विलोलद्भुजगवरयुते कालशत्रोर्विशाले ।
 युष्मच्चित्तत्रिधामा प्रतिनवरुचिरे मन्दिरे कान्तिलक्ष्म्याः
 शेतां शीतांशुगौरे चिरतरमुदरक्षीरसिन्धौ सलीलम् ॥

वैयात्री यत्र कृत्तिः स्फुरति हिमगिरेर्विस्तृतोपत्यकान्तः
 सान्द्रावश्यायमिश्रा परित इव वृता नीलजीमूतमाला ।
 आबद्धाहीन्द्रकाञ्चीगुणमतिपृथुलं शैलजाक्रीडभूमि-
 स्तद्वो निःश्रेयसे स्याज्जघनमतिघनं बालशीतांशुमौलेः ॥

पुष्टावष्टम्भभूतौ पृथुतरजघनस्यापि नित्यं त्विलोक्याः
 सम्यग्वृत्तौ सुरेन्द्रद्विरदवरकरोदारकान्तिं दधानौ ।
 सारावूरू पुरारेः प्रसभमरिघटाघस्मरौ भस्मशुभ्रौ
 भक्तैरत्यार्द्रचित्तैरधिकमवनतौ वाञ्छितं वो विधत्ताम् ॥

आनन्दायेन्दुकान्तोपलरचितसमुद्रायिते ये मुनीनां
 चित्तादर्शं निधातुं विदधति चरणे ताण्डवाकुञ्चनानि ।
 काञ्चीभोगीन्द्रमूर्ध्ना प्रतिमुहुरूपधानायमाने क्षणं ते
 कान्ते स्तामन्तकारेर्द्युतिविजितसुधाभानुनी जानुनी वः ॥

मञ्जीरीभूतभोगिप्रवरगणफणामण्डलान्तर्नितान्त-

व्यादीर्घानर्घरत्नश्रुतिकिसलयिते स्तूयमाने वुसद्भिः ।

विभ्रत्यौ विभ्रमं वः स्फटिकमणिबृहद्दण्डवद्भासिते ये

जङ्घे शङ्खेन्दुशुभ्रे भृशमिह भवतां मानसे शूलपाणेः ॥

अस्तोकस्तोमशस्त्रैरपचितिममलां भूरिभावोपहारैः

कुर्वद्भिः सर्वदोषैः सततमभिवृतौ ब्रह्मविद्देवलाद्यैः ।

सम्यक्संपूज्यमानाविह हृदि सरसीवानिशं युष्मदीये

शर्वस्य क्रीडतां तौ प्रपदवरबृहत्कच्छपावच्छभासौ ॥

याः स्वस्यैकांशपातादतिबहलगलद्रक्तवक्त्रं प्रणुन्न-

प्राणं प्राक्रोशयन्प्राङ् निजमचलवरं चालयन्तं दशास्यम् ।

पादाङ्गुल्यो दिशन्तु द्रुतमयुगदृशः कल्मषप्लोषकल्याः

कल्याणं फुल्लमाल्यप्रकरविलसिता वः प्रणद्धाहिवल्लयः ॥

प्रह्वप्राचीनबार्हिःप्रमुखसुरवरप्रस्फुरन्मौलिसक्त-

ज्यायोरत्नोत्करोस्त्रैरविरतममला भूरिनीराजिता या ।

प्रोद्ग्राग्रा प्रदेयात्ततिरिव रुचिरा तारकाणां नितान्तं

नीलग्रीवस्य पादाम्बुरुहविलसिता सा नखाली सुखं वः ॥

सत्याः सत्यानेन्दावपि सविधगते ये विकासं दधाते
 स्वान्ते स्वां ते लभन्ते श्रियमिह सरसीवामरा ये दधानाः ।
 लोलं लोलम्बकानां कुलमिव सुधियां सेवते ये सदा स्तां
 भूत्यै भूत्यैणपाणेर्विमलतररुचस्ते पदाम्भोरुहे वः ॥ २७ ॥

येषां रागादिदोषाक्षतमति यतयो यान्ति मुक्तिं प्रसादा-
 द्ये वा नम्रात्ममूर्तिद्युसदृषिपरिषन्मूर्ध्नि शेषायमाणाः ।
 श्रीकण्ठस्थारुणोद्यच्चरणसरसिजप्रोत्थितास्ते भावाख्या-
 त्पारावाराच्चिरं वो दुरितहतिकृतस्तारयेयुः परागाः ॥

भूम्ना यस्यास्तसीम्ना भुवनमनुसृतं यत्परं धाम धाम्नां
 साम्नामाम्नायतत्त्वं यदपि च परमं यद्गुणातीतमाद्यम् ।
 यच्चाहोहन्निरीहं गहनमिति मुहुः प्राहुरुच्चैर्महान्तो
 माहेशं तन्महो मे महितमहरहर्मोहरोहं निहन्तु ॥ २९ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य
 श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य
 श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ
 शिवकेशादिपादान्तवर्णनस्तोत्रम्
 संपूर्णम् ॥

॥ श्रीः ॥

॥ वेदसारशिवस्तोत्रम् ॥

—*—

पशूनां पतिं पापनाशं परेशं
गजेन्द्रस्य कृत्तिं वसानं वरेण्यम् ।
जटाजूटमध्ये स्फुरद्गङ्गावारिं
महादेवमेकं स्मरामि स्मरारिम् ॥ १ ॥

महेशं सुरेशं सुरारातिनाशं
विभुं विश्वनाथं विभूत्यङ्गभूषम् ।
विरूपाक्षमिन्द्रर्कवह्निबिनेत्रं
सदानन्दमीडे प्रभुं पञ्चवक्त्रम् ॥ २ ॥

गिरीशं गणेशं गले नीलवर्णं
गवेन्द्राधिरूढं गुणातीतरूपम् ।
भवं भास्वरं भस्मना भूषिताङ्गं
भवानीकलत्रं भजे पञ्चवक्त्रम् ॥ ३ ॥

शिवाकान्त शंभो शशाङ्गार्धमौले
 महेशान शूलिञ्जटाजूटधारिन् ।
 त्वमेको जगद्व्यापको विश्वरूपः
 प्रसीद प्रसीद प्रभो पूर्णरूप ॥ ४ ॥

परात्मानमेकं जगद्वीजमाद्यं
 निरीहं निराकारमोंकारवेद्यम् ।
 यतो जायते पाल्यते येन विश्वं
 तमीशं भजे लीयते यत्र विश्वम् ॥ ५ ॥

न भूमिर्न चापो न वह्निर्न वायु-
 र्न चाकाशमास्ते न तन्द्रा न निद्रा ।
 न चोष्णं न शीतं न देशो न वेषो
 न यस्यास्ति मूर्तिस्त्रिमूर्तिं तमीडे ॥ ६ ॥

अजं शाश्वतं कारणं कारणानां
 शिवं केवलं भासकं भासकानाम् ।
 तुरीयं तमःपारमाद्यन्तहीनं
 प्रपद्ये परं पावनं द्वैतहीनम् ॥ ७ ॥

नमस्ते नमस्ते विभो विश्वमूर्ते
 नमस्ते नमस्ते चिदानन्दमूर्ते ।
 नमस्ते नमस्ते तपोयोगगम्भ्य
 नमस्ते नमस्ते श्रुतिज्ञानगम्य ॥ ८ ॥

प्रभो शूलपाणे विभो विश्वनाथ
 महादेव शंभो महेश त्रिनेत्र ।
 शिवाकान्त शान्त स्मरारे पुरारे
 त्वदन्यो वरेण्यो न मान्यो न गण्यः ॥ ९ ॥

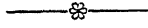
शंभो महेश करुणामय शूलपाणे
 गौरीपते पशुपते पशुपाशनाशिन् ।
 काशीपते करुणया जगदेतदेक-
 स्त्वं हांसि पासि विदधासि महेश्वरोऽसि ॥१०॥

त्वत्तो जगद्भवति देव भव स्मरारे
 त्वय्येव तिष्ठति जगन्मृड विश्वनाथ ।
 त्वय्येव गच्छति लयं जगदेतदीश
 लिङ्गात्मके हर चराचरविश्वरूपिन् ॥ ११ ॥

॥ श्रीः ॥

शिवापराध- क्षमापणस्तोत्रम् ॥

आदौ कर्म प्रसङ्गात्कलयति कलुषं मातृकुक्षौ स्थितं मां
विण्मूत्रामेध्यमध्ये कथयति नितरां जाठरो जातवेदाः ।
यद्यद्वै तत्र दुःखं व्यथयति नितरां शक्यते केन वक्तुं
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

बाल्ये दुःखातिरेकान्मललुलितवपुः स्तन्यपाने पिपासु-
र्नो शक्तश्चेन्द्रियेभ्यो भव मलजनिता जन्तवो मां तुदन्ति ।
नानारोगातिदुःखाद्द्रुदितपरवशः शंकरं न स्मरामि
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

प्रौढोऽहं यौवनस्थो विषयविषधरैः पञ्चभिर्मर्मसंधौ
दष्टो नष्टो विवेकः सुतधनयुवतिस्वादसौख्ये निषण्णः ।
शैवे चिन्ताविहीनं मम हृदयमहो मानगर्वाधिरूढं
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

वार्धक्ये चेन्द्रियाणां विकलगतिमतश्चाधिदैवादितापैः
प्राप्तै रोगैर्वियोगैर्व्यसनकृशतनोर्जाप्रिहीनं च दीनम् ।
मिथ्यामोहाभिलाषैर्भ्रमति मम मनो धूर्जटेर्ध्यानशून्यं
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

स्नात्वा प्रत्यूषकाले स्नपनविधिविधौ नाहृतं गाङ्गतोयं
पूजार्थं वा कदाचिद्बहुतरगहनेऽखण्डविल्वीदलं वा ।
नानीता पद्ममाला सरसि विकसिता गन्धपुष्पैस्त्वदर्थं
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

दुग्धैर्मध्वाज्ययुक्तैर्दधिगुडसहितैः स्नापितं नैव लिङ्गं
नो लिप्तं चन्दनाद्यैः कनकविरचितैः पूजितं न प्रसूनैः ।
धूपैः कर्पूरदीपैर्विविधरसयुतैर्नैव भक्ष्योपहारैः
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

नो शक्यं स्मार्तकर्म प्रतिपदगहने प्रत्यवायाकुलाढ्ये
 श्रौते वार्ता कथं मे द्विजकुलविहिते ब्रह्ममार्गानुसारे ।
 तत्त्वेऽज्ञाते विचारे श्रवणमननयोः किं निदिध्यासितव्यं
 क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

ध्यात्वा चित्ते शिवाख्यं प्रचुरतरधनं नैव दत्तं द्विजेभ्यो
 हव्यं ते लक्षसंख्यैर्हुतवहवदने नार्पितं बीजमन्त्रैः ।
 नो तप्तं गाङ्गतीरे व्रतजपनियमै रुद्रजाप्यं न जप्तं
 क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

नम्रो निःसंगशुद्धस्त्रिगुणविरहितो ध्वस्तमोहान्धकारो
 नासाग्रन्यस्तदृष्टिर्विदितभवगुणो नैव दृष्टः कदाचित् ।
 उन्मन्यावस्थया त्वां विगतगतिमतिः शंकरं न स्मरामि
 क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

स्थित्वा स्थाने सरोजे प्रणवमयमरुत्कुम्भिते सूक्ष्ममार्गे
 शान्ते स्वान्ते प्रलीने प्रकटितविभवे दिव्यरूपे शिवाख्ये ।
 लिङ्गाग्रे ब्रह्मवाक्ये सकलतनुगतं शंकरं न स्मरामि
 क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

हृद्यं वेदान्तवेद्यं हृदयसरसिजे दीप्तमुद्यत्प्रकाशं
 सत्यं शान्तस्वरूपं सकलमुनिमनःपद्मषण्डैकवेद्यम् ।
 जाग्रत्स्वप्ने सुषुप्तौ त्रिगुणविरहितं शंकरं न स्मरामि
 क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

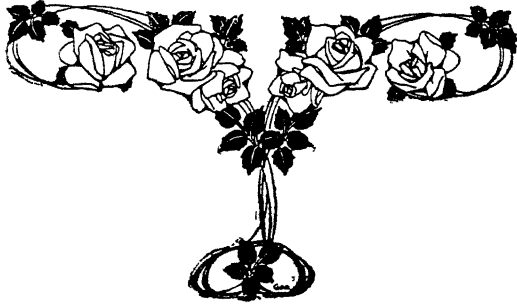
चन्द्रोद्भासितशेखरे स्मरहरे गङ्गाधरे शंकरे
 सर्पैर्भूषितकण्ठकर्णविवरे नेत्रोत्थवैश्वानरे ।
 दन्तित्वक्कृतसुन्दराम्बरधरे त्रैलोक्यसारे हरे
 मोक्षार्थं कुरु चित्त वृत्तिममंलामन्यैस्तु किं कर्मभिः ॥

किं यानेन धनेन वाजिकरिभिः प्राप्तेन राज्येन किं
 किं वा पुत्रकलत्रमिहपशुभिर्देहेन गेहेन किम् ।
 ज्ञात्वैतत्क्षणभङ्गुरं सपदि रे त्याज्यं मनो दूरतः
 स्वात्मार्थं गुरुवाक्यतो भज भज श्रीपार्वतीवल्लभम् ॥ १३

पैरोहित्यं रजनिचरितं ग्रामणीत्वं नियोगो
 माठापत्यं ह्यनृतवचनं साक्षिवादः परान्नम् ।
 ब्रह्मद्वेषः खलजनरतिः प्राणिनां निर्दयत्वं
 मा भूदेवं मम पशुपते जन्मजन्मान्तरेषु ॥ १४ ॥

आयुर्नेश्यति पश्यतां प्रतिदिनं याति क्षयं यौवनं
 प्रत्यायान्ति गताः पुनर्न दिवसाः कालो जगद्भक्षकः ।
 लक्ष्मीस्तोयतरङ्गभङ्गचपला विद्युच्चलं जीवितं
 तस्मान्मां शरणागतं करुणया त्वं रक्ष रक्षाधुना ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य
 श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य
 श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ
 शिवापराधक्षमापणस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

॥ श्रीः ॥

॥ सुवर्णमालास्तुतिः ॥

अथ कथमपि मद्रसनां त्वद्गुण-
लेशैर्विशोधयामि विभो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ १ ॥

आखण्डलमदखण्डनपण्डित
तण्डुप्रिय चण्डीश विभो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ २ ॥

इभचर्माम्बर शम्बररिपुवपु-
रपहरणोज्ज्वलनयन विभो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ३ ॥

ईश गिरीश नरेश परेश म-
 हेश बिलेशयभूषण भो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ४ ॥

उमया दिव्यसुमङ्गलविग्रह-
 यालिङ्गितवामाङ्ग विभो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ५ ॥

ऊरीकुरु मामज्ञमनाथं
 दूरीकुरु मे दुरितं भो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ६ ॥

ऋषिवरमानसहंस चराचर-
 जननस्थितिलयकारण भो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ७ ॥

ऋक्षाधीशकिरीट महोक्षा-
 रूढ विघृतरुद्राक्ष विभो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ८ ॥

लृवर्णद्वन्द्वमवृन्तसुकुसुममि-
 वाङ्मौ तवार्पयामि विभो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ९ ॥

एकं सदिति श्रुत्या त्वमेव
 सदसीत्युपास्महे मृड भो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ १० ॥

ऐक्यं निजभक्तेभ्यो वितरसि
 विश्वंभरोऽत्र साक्षी भो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ११ ॥

ओमिति तव निर्देष्ट्री माया-
 स्माकं मृडोपकर्त्री भो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ १२ ॥

औदास्यं स्फुटयति विषयेषु दि-
 गम्बरता च तवैव विभो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ १३ ॥

अन्तःकरणविशुद्धिं भक्तिं
 च त्वयि सतीं प्रदेहि विभो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ १४ ॥

अस्तोपाधिसमस्तव्यस्तै
 रूपैर्जगन्मयोऽसि विभो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ १५ ॥

करुणावरुणालय मयि दास उ-
दासस्तवोचितो न हि भो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ १६ ॥

खलसहवासं विघटय घटय स-
तामेव सङ्गमनिशं भो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ १७ ॥

गरलं जगदुपकृतये गिलितं
भवता समोऽस्ति कोऽत्र विभो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ १८ ॥

घनसारगौरगात्र प्रचुरज-
टाजूटबद्धगङ्ग विभो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ १९ ॥

ज्ञप्तिः सर्वशरीरेष्वखण्ड-

ता या विभाति सा त्वं भो ।

साम्ब सदाशिव शंभो शंकर

शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ २० ॥

चपलं मम हृदयकपिं विषय-

द्रुचरं दृढं बधान विभो ।

साम्ब सदाशिव शंभो शंकर

शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ २१ ॥

छाया स्थाणोरपि तव तापं

नमतां हरत्यहो शिव भो ।

साम्ब सदाशिव शंभो शंकर

शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ २२ ॥

जय कैलासनिवास प्रमथग-

णाधीश भूसुरार्चित भो ।

साम्ब सदाशिव शंभो शंकर

शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ २३ ॥

झणुतकझङ्किणुझणुतत्किटतक-
शब्दैर्नटसि महानट भो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ २४ ॥

ज्ञानं विक्षेपावृत्तिरहितं
कुरु मे गुरुस्त्वमेव विभो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ २५ ॥

टङ्कारस्तव धनुषो दलयति
हृदयं द्विषामशनिरिव भो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ २६ ॥

ठाकृतिरिव तव माया बहिर-
न्तः शून्यरूपिणी खलु भो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ २७ ॥

ङ्गम्बरमम्बुरुहामपि दलय-
 त्यनघं त्वदङ्घ्रियुगलं भो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ २८ ॥

ढकाक्षसूत्रशूलद्रुहिणक-
 रोटीसमुल्लसत्कर भो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ २९ ॥

णाकारगर्भिणी चेच्छुभदा
 ते शरगतिर्नृणामिह भो
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ३० ॥

तव मन्वतिसंजपतः सद्य-
 स्तरति नरो हि भवाब्धि भो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ३१ ॥

थूत्कारस्तस्य मुखे भूया-
त्ते नाम नास्ति यस्य विभो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ३२ ॥

दयनीयश्च दयालुः कोऽस्ति म-
दन्यस्त्वदन्य इह वद भो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ३३ ॥

धर्मस्थापनदक्ष व्यक्ष गु-
रो दक्षयज्ञशिक्षक भो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ३४ ॥

ननु ताडितोऽसि धनुषा लुब्धधि-
या त्वं पुरा नरेण विभो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ३५ ॥

परिमातुं तव मूर्तिं नालम-
 जस्तत्परात्परोऽसि विभो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ३६ ॥

फलमिह नृतया जनुषस्त्वत्पद-
 सेवा सनातनेश विभो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ३७ ॥

बलमारोग्यं चायुस्त्वद्गुण-
 रुचितां चिरं प्रदेहि विभो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ३८ ॥

भगवन्भर्ग भयापह भूतप-
 ते भूतिभूषिताङ्ग विभो ।
 साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
 शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ३९ ॥

महिमा तव न हि माति श्रुतिषु हि-
मानीधरात्मजाधव भो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ४० ॥

ग्रमनियमादिभिरङ्गैर्यमिनो
हृदये भजन्ति स त्वं भो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ४१ ॥

रज्जावहिरिव शुक्तौ रजतमि-
व त्वयि जगन्ति भान्ति विभो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ४२ ॥

लब्ध्वा भवत्प्रसादाच्चक्रं
विधुरवति लोकमखिलं भो ।
साम्ब सदाशिव शंभो शंकर
शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ४३ ॥

वसुधातद्धरतच्छयरथमौ-

वींशर पराकृतासुर भो ।

साम्ब सदाशिव शंभो शंकर

शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ४४ ॥

शर्व देव सर्वोत्तम सर्वद

दुर्वृत्तगर्वहरण विभो ।

साम्ब सदाशिव शंभो शंकर

शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ४५ ॥

षड्रिपुषड्ढर्मिषड्विकारहर

सन्मुख षण्मुखजनक विभो ।

साम्ब सदाशिव शंभो शंकर

शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ४६ ॥

सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मे-

त्येतल्लक्षणलक्षित भो ।

साम्ब सदाशिव शंभो शंकर

शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ४७ ॥

ह्राहाहूहूमुखसुरगायक-

गीतापदानपद्य विभो ।

साम्ब सदाशिव शंभो शंकर

शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ४८ ॥

ळादिर्न हि प्रयोगस्तदन्त-

मिह मङ्गळं सदास्तु विभो ।

साम्ब सदाशिव शंभो शंकर

शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ४९ ॥

क्षणमिव दिवसान्नेष्यति त्वत्पद-

सेवाक्षणोत्सुकः शिव भो ।

साम्ब सदाशिव शंभो शंकर

शरणं मे तव चरणयुगम् ॥ ५० ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य

श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य

श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ

सुवर्णमालास्तुतिः संपूर्णा ॥

—

॥ श्रीः ॥

॥ दशश्लोकीस्तुतिः ॥

— * —

साम्बो नः कुलदैवतं पशुपते साम्ब त्वदीया वयं
साम्बं स्तौमि सुरासुरोरगगणाः साम्बेन संतारिताः ।
साम्बायास्तु नमो मया विरचितं साम्बात्परं नो भजे
साम्बस्यानुचरोऽस्म्यहं मम रतिः साम्बे परब्रह्मणि ॥

विष्णवाद्याश्च पुरत्रयं सुरगणा जेतुं न शक्ताः स्वयं
यं शंभुं भगवन्वयं तु पशवोऽस्माकं त्वमेवेश्वरः ।
स्वस्वस्थाननियोजिताः सुमनसः स्वस्था बभूवुस्तत-
स्तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ २ ॥

क्षोणी यस्य रथो रथाङ्गयुगलं चन्द्रार्कविम्बद्वयं
कोदण्डः कनकाचलो हरिरभूद्वाणो विधिः सारथिः ।
तूणीरो जलधिर्ह्याः श्रुतिचयो मौर्वी भुजंगाधिप-
स्तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ३ ॥

येनापादितमङ्गजाङ्गभसितं दिव्याङ्गरागैः समं
येन स्वीकृतमब्जसंभवशिरः सौवर्णपात्रैः समम् ।
येनाङ्गीकृतमच्युतस्य नयनं पूजारविन्दैः समं
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ४ ॥

गोविन्दादधिकं न दैवतमिति प्रोच्चार्य हस्तावुभा-
वुद्धृत्थाथ शिवस्य संनिधिगतो व्यासो मुनीनां वरः ।
यस्य स्तम्भितपाणिरानतिकृता नन्दीश्वरेणाभव-
त्तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ५ ॥

आकाशश्चिकुरायते दशदिशाभोगो दुकूलायते
शीतांशुः प्रसवायते स्थिरतरानन्दः स्वरूपायते ।
वेदान्तो निलयायते सुविनयो यस्य स्वभावायते
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ६ ॥

विष्णुर्यस्य सहस्रनामनियमादम्भोरुहाण्यर्चय-
न्नेकोनोपचितेषु नेत्रकमलं नैजं पदाब्जद्वये ।
संपूज्यासुरसंहतिं विदलयन्त्रैलोक्यपालोऽभव-
त्तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ७ ॥

शौरिं सत्यगिरं वराहवपुषं पादाम्बुजादर्शने
 चक्रे यो दयया समस्तजगतां नाथं शिरोदर्शने ।
 मिथ्यावाचमपूज्यमेव सततं हंसस्वरूपं विधिं
 तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ८ ॥

यस्यासन्धरणीजलाग्निपवनव्योमार्कचन्द्रादयो
 विख्यातास्तनवोऽष्टधा परिणता नान्यत्ततो वर्तते ।
 ओंकारार्थविवेचनी श्रुतिरियं चाचष्ट तुर्यं शिवं
 तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ९ ॥

विष्णुब्रह्मसुराधिपप्रभृतयः सर्वेऽपि देवा यदा
 संभूताज्जलधेर्विषात्परिभवं प्राप्तास्तदा सत्वरम् ।
 तानार्ताञ्छरणागतानिति सुरान्योऽरक्षदधक्षणा-
 त्स्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ १० ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य
 श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य
 श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ
 दशश्लोकीस्तुतिः संपूर्णा ॥

॥ श्रीः ॥
दक्षिणामूर्ति-
वर्णमालास्तोत्रम् ॥

—*—

ॐमित्येतद्यस्य बुधैर्नाम गृहीतं
यद्भासेदं भाति समस्तं वियदादि ।
यस्याज्ञातः स्वस्वपदस्था विधिमुख्या-
स्तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ १ ॥

नम्राङ्गणां भक्तिमतां यः पुरुषार्था-
न्दत्वा क्षिप्रं हन्ति च तत्सर्वविपत्तीः ।
पादाभोजाधस्तनितापस्मृतिमीशं
तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ २ ॥

मोहध्वस्त्यै वैणिकवैयासिकिमुख्याः
संविन्मुद्रापुस्तकवीणाक्षगुणान्यम् ।
हस्ताभोजैर्विभ्रतमाराधितवन्त-
स्तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ ३ ॥

भद्रारूढं भद्रदमाराधयितृणां
 भक्तिश्रद्धापूर्वकमीशं प्रणमन्ति ।
 आदित्या यं वाञ्छितसिद्धयै करुणाब्धिं
 तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ ४ ॥

गर्भान्तःस्थाः प्राणिन एते भवपाश-
 च्छेदे दक्षं निश्चितवन्तः शरणं यम् ।
 आराध्याङ्घ्रिप्रस्फुरदम्भोरुहयुग्मं
 तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ ५ ॥

वक्त्रं धन्याः संसृतिवार्धेरतिमात्रा-
 झीताः सन्तः पूर्णशशाङ्कद्युति यस्य ।
 सेवन्तेऽध्यासीनमनन्तं वटमूलं
 तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ ६ ॥

तेजःस्तोमैरङ्गदसंघट्टितभास्व-
 न्माणिक्योत्थैर्भासितविश्वो रुचिरैर्यः ।
 तेजोमूर्तिं खानिलतेजःप्रमुखाब्धिं
 तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ ७ ॥

दध्याज्यादिद्रव्यकर्मण्यखिलानि
 त्यक्त्वा काङ्क्षं कर्मफलेष्वत्र करोति ।
 यज्जिज्ञासां रूपफलार्थी क्षितिदेव-
 स्तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ ८ ॥

क्षिप्रं लोके यं भजमानः पृथुपुण्यः
 प्रध्वस्ताधिः प्रोज्झितसंस्मृत्यखिलार्तिः
 प्रत्यग्भूतं ब्रह्म परं सन्नमते य-
 स्तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ ९ ॥

णानेत्येवं यन्मनुमध्यस्थितवर्णा-
 न्भक्ताः काले वर्णगृहीत्यै प्रजपन्तः ।
 मोदन्ते संप्राप्तसमस्तश्रुतितन्त्रा-
 स्तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ १० ॥

मूर्तिश्छायानिर्जितमन्दाकिनिकुन्द-
 प्रालेयान्भोराशिसुधाभूतिसुरेभा ।
 यस्याभ्राभा हासविधौ दक्षशिरोधि-
 स्तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ ११ ॥

तप्तस्वर्णच्छायजटाजूटकटाह-

प्रोद्यद्बीचीवल्लिविराजत्सुरसिन्धुम् ।

नित्यं सूक्ष्मं नित्यनिरस्ताखिलदोषं

तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ १२ ॥

येन ज्ञातेनैव समस्तं विदितं स्या-

द्यस्मादन्यद्वस्तु जगत्यां शशशृङ्गम् ।

यं प्राप्तानां नास्ति परं प्राप्यमनादिं

तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ १३ ॥

मत्तो मारो यस्य ललाटाक्षिभवाग्नि-

म्फूर्जत्कीलप्रोषितभस्मीकृतदेहः ।

तद्भस्मासीद्यस्य सुजातः पटवास-

स्तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ १४ ॥

ह्यम्भोराशौ संसृतिरूपे लुठतां त-

त्पारं गन्तुं यत्पदभक्तिर्दृढनौका ।

सर्वाराध्यं सर्वगमानन्दपयोधिं

तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ १५ ॥

मेधावी स्यादिन्दुवतंसं धृतवीणं
 कर्पूराभं पुस्तकहस्तं कमलाक्षम् ।
 चित्ते ध्यायन्त्यस्य वपुर्द्राङ्निमिषार्धं
 तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ १६ ॥

धाम्नां धाम प्रौढरुचीनां परमं य-
 त्सूर्यादीनां यस्य स हेतुर्जगदादेः ।
 एतावान्यो यस्य न सर्वेश्वरमीड्यं
 तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ १७ ॥

प्रत्याहारप्राणनिरोधादिसमर्थै-
 र्भक्तैर्दान्तैः संयतचित्तैर्यतमानैः ।
 स्वात्मत्वेन ज्ञायत एव त्वरया य-
 स्तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ १८ ॥

ज्ञांशीभूतान्प्राणिन एतान्फलदाता
 चित्तान्तःस्थः प्रेरयति स्वे सकलेऽपि ।
 कृत्ये देवः प्राक्तनकर्मानुसरः सं-
 स्तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ १९ ॥

प्रज्ञामात्रं प्रापितसंबिन्निजभक्तं

प्राणाक्षादेः प्रेरयितारं प्रणवार्थम् ।

प्राहुः प्राज्ञा यं विदितानुश्रवतत्त्वा-

स्तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ २० ॥

यस्याज्ञानादेव नृणां संसृतिबोधो

यस्य ज्ञानादेव विमोक्षो भवतीति ।

स्पष्टं ब्रूते वेदशिरो देशिकमाद्यं

तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ २१ ॥

छन्नेऽविद्यारूपपटेनैव च विश्वं

यत्राध्यस्तं जीवपरेशत्वमपीदम् ।

भानोर्भानुष्वम्बुवदस्ताखिलभेदं

तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ २२ ॥

स्वापस्वप्नौ जाग्रदवस्थापि न यत्र

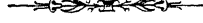
प्राणश्चेतः सर्वगतो यः सकलात्मा ।

कूटस्थो यः केवलसच्चित्सुखरूप-

स्तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं कलयामि ॥ २३ ॥

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीदक्षिणामूर्त्यष्टकम् ॥

विश्वं दर्पणदृश्यमाननगरीतुल्यं निजान्तर्गतं
पश्यन्नात्मनि मायया बहिरिवोद्भूतं यथा निद्रया ।
यः साक्षात्कुरुते प्रबोधसमये स्वात्मानमेवाद्वयं
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ १ ॥

बीजस्यान्तरिवाङ्कुरो जगदिदं प्राङ्निर्विकल्पं पुन-
र्मायाकल्पितदेशकालकलनावैचित्र्यचित्रीकृतम् ।
मायावीव विजृम्भयत्यपि महायोगीव यः स्वेच्छया
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ २ ॥

यस्यैव स्फुरणं सदात्मकमसत्कल्पार्थगं भासते
साक्षात्तत्त्वमसीति वेदवचसा यो बोधयत्याश्रितान् ।
यत्साक्षात्करणाद्भवेन्न पुनरावृत्तिर्भवाम्भोनिधौ
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ३ ॥

नानाच्छिद्रघटोदरस्थितमहादीपप्रभाभास्वरं

ज्ञानं यस्य तु चक्षुरादिकरणद्वारा बहिः स्पन्दते ।

जानामीति तमेव भान्तमनुभात्येतत्समस्तं जग-

त्तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ४ ॥

देहं प्राणमपीन्द्रियाण्यपि चलां बुद्धिं च शून्यं विदुः

स्त्रीवालान्धजडोपमास्त्वहमिति भ्रान्ता भृशं वादिनः ।

मायाशक्तिविलासकल्पितमहान्यामोहसंहारिणे

तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ५ ॥

राहुग्रस्तदिवाकरेन्दुसदृशो मायासमाच्छादना-

त्सन्मात्रः करणोपसंहरणतो योऽभूत्सुषुप्तः पुमान् ।

प्रागस्वाप्समिति प्रबोधसमये यः प्रत्यभिज्ञायते

तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ६ ॥

बाल्यादिष्वपि जाग्रदादिषु तथा सर्वास्ववस्थास्वपि

व्यावृत्तास्वनुवर्तमानमहमित्यन्तः स्फुरन्तं सदा ।

स्वात्मानं प्रकटीकरोति भजतां यो मुद्रया भद्रया

तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ७ ॥

विश्वं पश्यति कार्यकारणतया स्वस्वामिसंबन्धतः

शिष्याचार्यतया तथैव पितृपुत्राद्यात्मना भेदतः ।

स्वप्ने जाग्रति वा य एष पुरुषो मायापरिभ्रामित-

स्तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ८ ॥

भूरम्भांस्यनलोऽनिलोऽम्बरमहर्नाथो हिमांशुः पुमा-

नित्याभाति चराचरात्मकमिदं यस्यैव मूर्त्यष्टकम् ।

नान्यत्किंचन विद्यते विमृशतां यस्मात्परस्माद्विभो-

स्तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ९ ॥

सर्वात्मत्वमिति स्फुटीकृतमिदं यस्मादमुष्मिस्तवे

तेनास्य श्रवणात्तदर्थमननाद्धयानाञ्च संकीर्तनान् ।

सर्वात्मत्वमहाविभूतिसहितं स्यादीश्वरत्वं स्वतः

सिध्येत्तत्पुनरष्टधा परिणतं चैश्वर्यमव्याहृतम् ॥ १० ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य

श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य

श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ

श्रीदक्षिणामूर्त्यष्टकम् संपूर्णम् ॥

॥ श्रीः ॥

श्रीमृत्युंजयमानसिक- पूजास्तोत्रम् ॥

कैलासे कमनीयरत्नखचिते कल्पद्रुमूले स्थितं
कर्पूरस्फटिकेन्दुसुन्दरतनुं कात्यायनीसेवितम् ।
गङ्गातुङ्गतरङ्गरञ्जितजटाभारं कृपासागरं
कण्ठालंकृतशेषभूषणममुं मृत्युंजयं भावये ॥ १ ॥

आगत्य मृत्युंजय चन्द्रमौले
व्याघ्राजिनालंकृत शूलपाणे ।
स्वभक्तसंरक्षणकामधेनो
प्रसीद विश्वेश्वर पार्वतीश ॥ २ ॥

भास्वन्मौक्तिकतोरणे मरकतस्तम्भायुतालंकृते
सौधे धूपसुवासिते मणिमये माणिक्यदीपाञ्चिते ।

ब्रह्मेन्द्रामरयोगिपुंगवगणैर्युक्ते च कल्पद्रुमैः

श्रीमृत्युंजय सुस्थिरो भव विभो माणिक्यसिंहासने ॥

मन्दारमल्लीकरवीरमाधवी-

पुंनागनीलोत्पलचम्पकान्वितैः ।

कर्पूरपाटीरसुवासितैर्जलै-

राधस्त्व मृत्युंजय पाद्यमुत्तमम् ॥ ४ ॥

सुगन्धपुष्पप्रकरैः सुवासितै-

र्वियन्नदीशीतलवारिभिः शुभैः ।

त्रिलोकनाथार्तिहरार्घ्यमादरा-

द्रहाण मृत्युंजय सर्ववन्दित ॥ ५ ॥

हिमाम्बुवासितैस्तोयैः शीतलैरतिपावनैः ।

मृत्युंजय महादेव शुद्धाचमनमाचर ॥ ६ ॥

गुडदधिसहितं मधुप्रकीर्णं

सुघृतसमन्वितधेनुदुग्धयुक्तम् ।

शुभकर मधुपर्कमाहर त्वं

त्रिनयन मृत्युहर त्रिलोकवन्द्य ॥ ७ ॥

पञ्चास्त्र शान्त पञ्चास्य पञ्चपातकसंहर ।

पञ्चामृतस्नानमिदं कुरु मृत्युंजय प्रभो ॥ ८ ॥

जगन्नयीख्यात समस्ततीर्थ-

समाहृतैः कल्मषहारिभिश्च ।

स्नानं सुतोयैः समुदाचर त्वं

मृत्युंजयानन्तगुणाभिराम ॥ ९ ॥

आनीतेनातिशुभ्रेण कौशेयेनामरद्रुमात् ।

मार्जयामि जटाभारं शिव मृत्युंजय प्रभो ॥ १० ॥

नानाहेमविचित्राणि चीरचीनाम्बराणि च ।

विविधानि च दिव्यानि मृत्युंजय सुधारय ॥ ११ ॥

विशुद्धमुक्ताफलजालरम्यं

मनोहरं काञ्चनहेमसूत्रम् ।

यज्ञोपवीतं परमं पवित्र-

माधत्स्व मृत्युंजय भक्तिगम्य ॥ १२ ॥

श्रीगन्धं घनसारकुङ्कुमयुतं कस्तूरिकापूरितं

कालेयेन हिमाम्बुना विरचितं मन्दारसंवासितम् ।

दिव्यं देवमनोहरं मणिमये पात्रे समारोपितं
सर्वाङ्गेषु विलेपयामि सततं मृत्युंजय श्रीविभो ॥

अक्षतैर्धवलैर्दिव्यैः सम्यक्तिलसमन्वितैः ।
मृत्युंजय महादेव पूजयामि वृषध्वज ॥ १४ ॥

चम्पकपङ्कजकुरवक-
कुन्दैः करवीरमल्लिकाकुसुमैः ।
विस्तारय निजमकुटं
मृत्युंजय पुण्डरीकनयनात् ॥ १५ ॥

माणिक्यपादुकाद्वन्द्वे मौनिहृत्पद्ममन्दिरे ।
पादौ सत्पद्मसदृशौ मृत्युंजय निवेशय ॥ १६ ॥

माणिक्यकेयूरकिरीटहारैः
काञ्चीमणिस्थापितकुण्डलैश्च ।
मञ्जीरमुख्याभरणैर्मनोज्ञै-
रङ्गानि मृत्युंजय भूषयामि ॥ १७ ॥

गजवदनस्कन्दधृते-
नातिस्वच्छेन चामरयुगेन ।

गलदलकाननपद्मं

मृत्युंजय भावयामि हृत्पद्मे ॥ १८ ॥

मुक्तातपत्रं शशिकोटिशुभ्रं

शुभप्रदं काञ्चनदण्डयुक्तम् ।

माणिक्यसंस्थापितहेमकुम्भं

सुरेश मृत्युंजय तेऽर्पयामि ॥ १९ ॥

मणिमुकुटे निष्पटले

त्रिजगद्गाढान्धकारसन्नाथे ।

कंदर्पकोटिसदृशं

मृत्युंजय पश्य वदनमात्मीयम् ॥ २० ॥

कर्पूरचूर्णं कपिलाज्यपूतं

दास्यामि कालेयसमन्वितैश्च ।

समुद्भवं पावनगन्धधूपितं

मृत्युंजयाङ्गं परिकल्पयामि ॥ २१ ॥

वर्तित्रयोपेतमखण्डदीप्त्या

तमोहरं बाह्यमथान्तरं च ।

साज्यं समस्तामरवर्गहृद्यं

सुरेश मृत्युंजय वंशदीपम् ॥ २२ ॥

राजान्नं मधुरान्वितं च मृदुलं माणिक्यपात्रे स्थितं

हिङ्गूजीरकसन्मरीचिमिलितैः शाकैरनेकैः शुभैः ।

शाकं सम्यगपूपसूपसहितं सद्योघृतेनाप्लुतं

श्रीमृत्युंजय पार्वतीप्रिय विभो सापोशनं भुज्यताम् ॥

कूशमाण्डवार्ताकपटोलिकानां

फलानि रम्याणि च कारवल्ल्या ।

सुपाकयुक्तानि ससौरभाणि

श्रीकण्ठ मृत्युंजय भक्षयेश ॥ २४ ॥

शीतलं मधुरं स्वच्छं पावनं वासितं लघु ।

मध्ये स्वीकुरु पानीयं शिव मृत्युंजय प्रभो ॥ २५ ॥

शर्करामिलितं स्निग्धं दुग्धान्नं गोघृतान्वितम् ।

कदलीफलसंमिश्रं भुज्यतां मृत्युसंहर ॥ २६ ॥

केवलमतिमाधुर्यं

दुग्धैः स्निग्धैश्च शर्करामिलितैः ।

एलामरीचिमिलितं

मृत्युंजय देव भुङ्क्व परमान्नम् ॥ २७ ॥

रम्भाचूतकपित्थकण्टकफलैर्द्राक्षारसस्वादुम-

त्वर्जूरैर्मधुरेश्खण्डशकलैः सन्नारिकेलाम्बुभिः ।

कर्पूरेण सुवासितैर्गुडजलैर्माधुर्ययुक्तैर्विभो

श्रीमृत्युंजय पूरय त्रिभुवनाधारं विशालोदरम् ॥

मनोज्ञरम्भावनखण्डखण्डिता-

न्रुचिप्रदान्सर्षपजीरकांश्च ।

ससौरभान्सैन्धवसेवितांश्च

गुहाण मृत्युंजय लोकवन्द्य ॥ २९ ॥

हिङ्गूजीरकसहितं

विमलामलकं कपित्थमतिमधुरम् ।

विसखण्डाँल्लवणयुता-

न्मृत्युंजय तेऽर्पयामि जगदीश ॥ ३० ॥

एलाशुण्ठीसहीतं

दध्यन्नं चारुहेमपात्रस्थम् ।

अमृतप्रतिनिधिमाह्व्यं

मृत्युंजय भुज्यतां त्रिलोकेश ॥ ३१ ॥

जम्बीरनीराश्वितशृङ्गवेरं

मनोहरानम्लशलादुखण्डान् ।

मृदूपदंशान्सहसोपभुङ्क्ष्व

मृत्युंजय श्रीकरुणासमुद्र ॥ ३२ ॥

नागररामठयुक्तं

सुललितजम्बीरनीरसंपूर्णम् ।

मथितं सैन्धवसहितं

पिव हर मृत्युंजय क्रतुध्वंसिन् ॥ ३३ ॥

मन्दारहेमाम्बुजगन्धयुक्तै-

र्मन्दाकिनीनिर्मलपुण्यतोयैः ।

गृहाण मृत्युंजय पूर्णकाम

श्रीमत्परापोशनमभ्रकेश ॥ ३४ ॥

गगनधुनीविमलजलै-

र्मृत्युंजय पद्मरागपात्रगतैः ।

मृगमदचन्दनपूर्णं

प्रक्षालय चारु हस्तपदयुग्मम् ॥ ३५ ॥

पुंनागमल्लिकाकुन्दवासितैर्जाह्वीजलैः ।

मृत्युंजय महादेव पुनराचमनं कुरु ॥ ३६ ॥

मौक्तिकचूर्णसमेतै-

मृगमदवनसारवासितैः पूगैः ।

पर्णैः स्वर्णसमानै-

मृत्युंजय तेऽर्पयामि ताम्बूलम् ॥ ३७ ॥

नीराजनं निर्मलदीप्तिमद्भि-

र्दीपाङ्कुरैरुज्ज्वलमुच्छ्रितैश्च ।

घण्टानिनादेन समर्पयामि

मृत्युंजयाय त्रिपुरान्तकाय ॥ ३८ ॥

विरिञ्चिमुख्यामरवृन्दवन्दिते

सरोजमत्स्याङ्कितचक्रचिहिते ।

ददामि मृत्युंजय पादपङ्कजे

फणीन्द्रभूषे पुनरर्घ्यमीश्वर ॥ ३९ ॥

पुंनागनीलोत्पलकुन्दजाजी-

मन्दारमल्लीकरवीरपङ्कजैः ।

पुष्पाञ्जलिं बिल्वदलैस्तुलस्या

मृत्युंजयाङ्घ्रौ विनिवेशयामि ॥ ४० ॥

पदे पदे सर्वतमोनिऋन्तनं

पदे पदे सर्वशुभप्रदायकम् ।

प्रदक्षिणं भक्तियुतेन चेतसा

करोमि मृत्युंजय रक्ष रक्ष माम् ॥ ४१ ॥

नमो गौरीशाय स्फटिकधवलाङ्गाय च नमो

नमो लोकेशाय स्तुतविवुधलोकाय च नमः ।

नमः श्रीकण्ठाय क्षपितपुरदैत्याय च नमो

नमः फालाक्षाय स्मरमदविनाशाय च नमः ॥ ४२ ॥

संसारे जनितापरोगसहिते तापत्रयाऋन्दिते

नित्यं पुत्रकलत्रवित्तविलसत्पाशैर्निबद्धं दृढम् ।

गर्वान्धं बहुपापवर्गसहितं कारुण्यदृष्ट्या विभो

श्रीमृत्युंजय पार्वतीप्रिय सदा मां पाहि सर्वेश्वर ॥

सौधे रत्नमये नवोत्पलदलाकीर्णे च तल्पान्तरे

कौशेयेन मनोहरेण धवलेनाच्छादिते सर्वशः ।

कर्पूराञ्चितदीपदीप्तिमिलिते रम्योपधानद्वये

पार्वत्याः करपद्मालालितपदं मृत्युंजयं भावये ॥४४॥

चतुश्चत्वारिंशद्विलसदुपचारैरभिमतै-

र्मनःपद्मे भक्त्या बहिरपि च पूजां शुभकरीम् ।

करोति प्रत्यूषे निशि दिवसमध्येऽपि च पुमा-

न्प्रयाति श्रीमृत्युंजयपदमनेकाद्भुतपदम् ॥ ४५ ॥

प्रातर्लिङ्गमुमापतेरहरहः संदर्शनात्स्वर्गदं

मध्याह्ने ह्यमेधतुल्यफलदं सायंतने मोक्षदम् ।

भानोरस्तमये प्रदोषसमये पञ्चाक्षराराधनं

तत्कालत्रयतुल्यमिष्टफलदं सद्योऽनवद्यं दृढम् ॥४६॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य

श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य

श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ

श्रीमृत्युंजयमानसिकपूजास्तोत्रं संपूर्णम् ॥

॥ श्रीः ॥

॥ शिवनामावल्यष्टकम् ॥

हे चन्द्रचूड मदनान्तक शूलपाणे
स्थाणो गिरीश गिरिजेश महेश शंभो ।
भूतेश भीतभयसूदन मामनाथं
संसारदुःखगहनाज्जगदीश रक्ष ॥ १ ॥

हे पार्वतीहृदयवल्लभ चन्द्रमौले
भूताधिप प्रमथनाथ गिरीशचाप ।
हे वामदेव भव रुद्र पिनाकपाणे
संसारदुःखगहनाज्जगदीश रक्ष ॥ २ ॥

हे नीलकण्ठ वृषभध्वज पञ्चवक्त्र
लोकेश शेषवलय प्रमथेश शर्व ।
हे धूर्जटे पशुपते गिरिजापते मां
संसारदुःखगहनाज्जगदीश रक्ष ॥ ३ ॥

हे विश्वनाथ शिव शंकर देवदेव
गङ्गाधर प्रमथनायक नन्दिकेश ।
बाणेश्वरान्धकरिपो हर लोकनाथ
संसारदुःखगहनाज्जगदीश रक्ष ॥ ४ ॥

वाराणसीपुरपते मणिकर्णिकेश
वीरेश दक्षमखकाल विभो गणेश ।
सर्वज्ञ सर्वहृदयैकनिवास नाथ
संसारदुःखगहनाज्जगदीश रक्ष ॥ ५ ॥

श्रीमन्महेश्वर कृपामय हे दयालो
हे व्योमकेश शितिकण्ठ गणाधिनाथ ।
भस्माङ्गराग नृकपालकलापमाल
संसारदुःखगहनाज्जगदीश रक्ष ॥ ६ ॥

कैलासशैलविनिवास वृषाकपे हे
मृत्युञ्जय त्रिनयन त्रिजगन्निवास ।
नारायणप्रिय मदापह शक्तिनाथ
संसारदुःखगहनाज्जगदीश रक्ष ॥ ७ ॥

विश्वेश विश्वभवनाशक विश्वरूप
 विश्वात्मक त्रिभुवनैकगुणाधिकेश ।
 हे विश्वनाथ करुणामय दीनबन्धो
 संसारदुःखगहनाज्जगदीश रक्ष ॥ ८ ॥

गौरीविलासभवनाय महेश्वराय
 पञ्चाननाय शरणागतकल्पकाय ।
 शर्वाय सर्वजगतामधिपाय तस्मै
 दारिद्र्यदुःखदहनाय नमः शिवाय ॥ ९ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकान्चार्यस्य
 श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य
 श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ
 शिवनामावल्यष्टकं संपूर्णम् ॥

॥ श्रीः ॥

॥ शिवपञ्चाक्षरस्तोत्रम् ॥

नागेन्द्रहाराय विलोचनाय

भस्माङ्गरागाय महेश्वराय ।

नित्याय शुद्धाय दिगम्बराय

तस्मै नकाराय नमः शिवाय ॥ १ ॥

मन्दाकिनीसलिलचन्दनचर्चिताय

नन्दीश्वरप्रमथनाथमहेश्वराय ।

मन्दारमुख्यबहुपुष्पसुपूजिताय

तस्मै मकारमहिताय नमः शिवाय ॥ २ ॥

शिवाय गौरीवदनाब्जबृन्द-

सूर्याय दक्षाध्वरनाशकाय ।

श्रीनीलकण्ठाय वृषध्वजाय

तस्मै शिकाराय नमः शिवाय ॥ ३ ॥

वसिष्ठकुम्भोद्भवगौतमार्य-

मुनिन्द्रदेवार्चितशेखराय ।

चन्द्रार्कवैश्वानरलोचनाय

तस्मै वकाराय नमः शिवाय ॥ ४ ॥

यक्षस्वरूपाय जटाधराय

पिनाकहस्ताय सनातनाय ।

दिव्याय देवाय दिगम्बराय

तस्मै यकाराय नमः शिवाय ॥ ५ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य

श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य

श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ

शिवपञ्चाक्षरस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

॥ श्रीः ॥

॥ उमामहेश्वरस्तोत्रम् ॥

नमः शिवाभ्यां नवयौवनाभ्यां
परस्पराश्लिष्टवपुर्धराभ्यां ।
नगेन्द्रकन्यावृषकेतनाभ्यां
नमो नमः शंकरपार्वतीभ्याम् ॥ १ ॥

नमः शिवाभ्यां सरसोत्सवाभ्यां
नमस्कृताभीष्टवरप्रदाभ्याम् ।
नारायणेनार्चितपादुकाभ्यां
नमो नमः शंकरपार्वतीभ्याम् ॥ २ ॥

नमः शिवाभ्यां वृषवाहनाभ्यां
विरिश्विविष्ण्वन्द्रसुपूजिताभ्याम् ।
विभूतिपाटीरविलेपनाभ्यां
नमो नमः शंकरपार्वतीभ्याम् ॥ ३ ॥

नमः शिवाभ्यां जगदीश्वराभ्यां
 जगत्पतिभ्यां जयविग्रहाभ्याम्
 जम्भारिमुख्यैरभिवन्दिताभ्यां
 नमो नमः शंकरपार्वतीभ्याम् ॥ ४ ॥

नमः शिवाभ्यां परमौषधाभ्यां
 पञ्चाक्षरीपञ्जररञ्जिताभ्याम् ।
 प्रपञ्चसृष्टिस्थितिसंहताभ्यां
 नमो नमः शंकरपार्वतीभ्याम् ॥ ५ ॥

नमः शिवाभ्यामतिसुन्दराभ्या-
 मत्यन्तमासक्तहृद्म्बुजाभ्याम् ।
 अशेषलोकैकहितकराभ्यां
 नमो नमः शंकरपार्वतीभ्याम् ॥ ६ ॥

नमः शिवाभ्यां कलिनाशनाभ्यां
 कङ्कालकल्याणवपुर्धराभ्याम् ।
 कैलासशैलस्थितदेवताभ्यां
 नमो नमः शंकरपार्वतीभ्याम् ॥ ७ ॥

नमः शिवाभ्यामशुभापहाभ्या-
मशेषलोकैकविशेषिताभ्याम् ।
अकुण्ठिताभ्यां स्मृतिसंभृताभ्यां
नमो नमः शंकरपार्वतीभ्याम् ॥ ८ ॥

नमः शिवाभ्यां रथवाहनाभ्यां
रवीन्दुवैश्वानरलोचनाभ्याम् ।
राकाशशाङ्काभमुखाम्बुजाभ्यां
नमो नमः शंकरपार्वतीभ्याम् ॥ ९ ॥

नमः शिवाभ्यां जटिलंधराभ्यां
जरामृतिभ्यां च विवर्जिताभ्याम् ।
जनार्दनाब्जोद्भवपूजिताभ्यां
नमो नमः शंकरपार्वतीभ्याम् ॥ १० ॥

नमः शिवाभ्यां विषमेक्षणाभ्यां
विल्वच्छदामल्लिकदामभृष्ट्याम् ।
शोभावतीशान्तवतीश्वराभ्यां
नमो नमः शंकरपार्वतीभ्याम् ॥ ११ ॥

नमः शिवाभ्यां पशुपालकाभ्यां
 जगन्नयीरक्षणबद्धद्वयाम् ।
 समस्तदेवासुरपूजिताभ्यां
 नमो नमः शंकरपार्वतीभ्याम् ॥ १२ ॥

स्तोत्रं त्रिसंध्यं शिवपार्वतीभ्यां
 भक्त्या पठेद्वादशकं नरो यः ।
 स सर्वसौभाग्यफलानि भुङ्क्ते
 शतायुरन्ते शिवलोकमेति ॥ १३ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य
 श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य
 श्रीमच्छंकरभगवतः कृतौ
 उमामहेश्वरस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

॥ श्रीः ॥

॥ सौन्दर्यलहरी ॥

शिवः शक्त्या युक्तो यदि भवति शक्तः प्रभवितुं
न चेदेवं देवो न खलु कुशलः स्पन्दितुमपि ।
अतस्त्वामाराध्यां हरिहरविरिञ्चादिभिरपि
प्रणन्तुं स्तोतुं वा कथमकृतपुण्यः प्रभवति ॥ १ ॥

तनीयांसं पांसुं तव चरणपङ्केरुहभवं
विरिञ्चिः संचिन्वन्विरचयति लोकानविकलम् ।
वहल्येनं शौरिः कथमपि सहस्रेण शिरसां
हरः संश्लुघ्नैनं भजति भसितोद्भूलनविधिम् ॥ २ ॥

अविद्यानामन्तस्तिभिरमिहिरद्वीपनगरी
जडानां चैतन्यस्तबकमकरन्दस्रुतिझरी ।
दरिद्राणां चिन्तामणिगुणनिका जन्मजलधौ
निमग्नानां दंष्ट्रा मुररिपुवराहस्य भवति ॥ ३ ॥

त्वदन्यः पाणिभ्यामभयवरदो दैवतगण-
 स्त्वमेका नैवासि प्रकटितवराभीत्यभिनया ।
 भयात्रातुं दातुं फलमपि च वाञ्छासमधिकं
 शरण्ये लोकानां तव हि चरणावेव निपुणौ ॥ ४ ॥

हरिस्त्वामाराध्य प्रणतजनसौभाग्यजननीं
 पुरा नारी भूत्वा पुररिपुमपि क्षोभमनयत् ।
 स्मरोऽपि त्वां नत्वा रतिनयनलेह्येन वपुषा
 सुनीनामप्यन्तः प्रभवति हि मोहाय महताम् ॥ ५ ॥

धनुः पौष्पं मौर्वी मधुकरमयी पञ्च विशिखा
 वसन्तः सामन्तो मलयमरुदायोधनरथः ।
 तथाप्येकः सर्वं हिमगिरिसुते कामपि कृपा-
 मपाङ्गात्ते लब्ध्वा जगदिदमनङ्गो विजयते ॥ ६ ॥

कणत्काञ्चीदामा करिकलभकुम्भस्तननता
 परिक्षीणा मध्ये परिणतशरच्चन्द्रवदना ।
 धनुर्बाणान्पाशं सृणिमपि दधाना करतलैः
 पुरस्तादास्तां नः पुरमथितुराहोपुरुषिका ॥ ७ ॥

सुधासिन्धोर्मध्ये सुरविटपिवाटीपरिवृते

मणिद्वीपे नीपोपवनवति चिन्तामणिगृहे ।

शिवाकारे मञ्चे परमशिवपर्यङ्कनिलयां

भजन्ति त्वां धन्याः कतिचन चिदानन्दलहरीम् ॥ ८ ॥

महीं मूलाधारे कमपि मणिपूरे हुतवहं

स्थितं स्वाधिष्ठाने हृदि मरुतमाकाशमुपरि ।

मनोऽपि भ्रूमध्ये सकलमपि भित्त्वा कुलपथं

सहस्रारे पद्मे सह रहसि पत्या विहरसे ॥ ९ ॥

सुधाधारासारैश्वरणयुगलान्तर्विगलितैः

प्रपञ्चं सिञ्चन्ती पुनरपि रसाम्नायमहसः ।

अवाप्य स्वां भूमिं भुजगनिभमध्युष्टवलयं

स्वमात्मानं कृत्वा स्वपिषि कुलकुण्डे कुहरिणि ॥ १० ॥

चतुर्भिः श्रीकण्ठैः शिवयुवतिभिः पञ्चभिरपि

प्रभिन्नाभिः शंभोर्नवभिरपि मूलप्रकृतिभिः ।

चतुश्चत्वारिंशद्वसुदलकलाश्रत्रिवलय-

त्रिरेखाभिः सार्धं तव शरणकोणाः परिणताः ॥ ११ ॥

त्वदीयं सौन्दर्यं तुहिनगिरिकन्ये तुलयितुं

कवीन्द्राः कल्पन्ते कथमपि विरिञ्चिप्रभृतयः ।

यदालोकौत्सुक्यादमरललना यान्ति मनसा

तपोभिर्दुष्प्रापामपि गिरिशसायुज्यपदवीम् ॥ १२ ॥

नरं वर्षीयांसं नयनविरसं नर्मसु जडं

तवापाङ्गालोके पतितमनुधावन्ति शतशः ।

गलद्वेणीबन्धाः कुचकलशविस्रस्तसिचया

हठात्रुट्यत्काञ्च्यो विगलितदुकूला युवतयः ॥ १३ ॥

क्षितौ षट्पञ्चाशद्विसमधिकपञ्चाशदुदके

हुताशे द्वाषष्टिश्चतुरधिकपञ्चाशदनिले ।

दिवि द्विःषट्त्रिंशन्मनसि च चतुःषष्टिरिति ये

मयूखास्तेषामप्युपरि तव पादान्बुजयुगम् ॥ १४ ॥

शरज्ज्योत्स्नाशुद्धां शशियुतजटाजूटमकुटां

वरत्रासत्राणस्फटिकघटिकापुस्तककराम् ।

सकृन्न त्वा नत्वा कथमिव सतां संनिदधते

मधुक्षीरद्राक्षामधुरिमधुरीणाः फणितयः ॥ १५ ॥

कवीन्द्राणां चेतःकमलवनवालातपरुचिं

भजन्ते ये सन्तः कतिचिदरुणामेव भवतीम् ।

विरिञ्चिप्रेयस्यास्तरुणतरशृङ्गारलहरी-

गभीराभिर्वाग्भिर्विदधति सतां रञ्जनममी ॥ १६ ॥

सवित्रीभिर्वाचां शशिमणिशिलाभङ्गरुचिभि-

र्वशिन्याद्याभिस्त्वां सह जननि संचिन्तयति यः ।

स कर्ता काव्यानां भवति महतां भङ्गिरुचिभि-

र्वचोभिर्वाग्देवीवदनकमलामोदमधुरैः ॥ १७ ॥

तनुच्छायाभिस्ते तरुणतरणिश्रीसरणिभि-

र्दिवं सर्वामुर्वामरुणिमनि मग्नां स्मरति यः ।

भवन्त्यस्य त्रस्यद्वनहरिणशालीननयनाः

सहोर्वश्या वश्याः कति कति न गीर्वाणगणिकाः ॥ १८ ॥

मुखं विन्दुं कृत्वा कुचयुगमधस्तस्य तदधो

हारार्धं ध्यायेद्यो हरमहिषि ते मन्मथकलाम् ।

स सद्यः संक्षोभं नयति वनिता इत्यतिलघु

त्रिलोकीमप्याशु भ्रमयति रवीन्दुस्तनयुगाम् ॥ १९ ॥

किरन्तीमङ्गेभ्यः किरणनिकुरुम्बामृतरसं

हृदि त्वामाधत्ते हिमकरशिलामूर्तिमिव यः ।

स सर्पाणां दर्पं शमयति शकुन्ताधिप इव

ज्वरप्लुष्टान्दृष्टया सुखयति सुधाधारसिरया ॥ २० ॥

तटिलेखातन्वीं तपनशशिवैश्वानरमयीं

निषण्णां षण्णामप्युपरि कमलानां तव कलाम् ।

महापद्माटव्यां मृदितमलमायेन मनसा

महान्तः पश्यन्तो दधति परमाह्लादलहरीम् ॥ २१ ॥

भवानि त्वं दासे मयि वितर दृष्टिं सकरुणा-

मिति स्तोतुं वाञ्छन्कथयति भवानि त्वमिति यः ।

तदैव त्वं तस्मै दिशसि निजसायुज्यपदवीं

मुकुन्दब्रह्मेन्द्रस्फुटमकुटनीराजितपदाम् ॥ २२ ॥

त्वया हृत्वा वामं वपुरपरितृप्तेन मनसा

शरीरार्धं शंभोरपरमपि शङ्के हृतमभूत् ।

यदेतत्त्वद्रूपं सकलमरुणाभं त्रिनयनं

कुचाभ्यामानम्रं कुटिलशशिचूडालमकुटम् ॥ २३ ॥

जगत्सूते धाता हरिरवति रुद्रः क्षपयते
 तिरस्कुर्वन्नेतस्त्वमपि वपुरीशस्तिरयति ।
 सदापूर्वः सर्वं तदिदमनुगृह्णाति च शिव-
 स्तवाज्ञामालम्ब्य क्षणचलितयोर्भ्रूलतिकयोः ॥ २४ ॥

त्रयाणां देवानां त्रिगुणजनितानां तव शिवे
 भवेत्पूजा पूजा तव चरणयोर्या विरचिता ।
 तथाहि त्वत्पादोद्ब्रहनमणिपीठस्य निकटे
 स्थिता ह्येते शश्वन्मुकुलितकरोत्तंसमकुटाः ॥ २५ ॥

विरिञ्चिः पञ्चत्वं व्रजति हरिराप्नोति विरतिं
 विनाशं कीनाशो भजति धनदो याति निधनम् ।
 वितन्त्री माहेन्द्री विततिरपि संमीलितदृशा
 महासंहारेऽस्मिन्विहरति सति त्वत्पतिरसौ ॥ २६ ॥

जपो जल्पः शिल्पं सकलमपि मुद्राविरचना
 गतिः प्रादक्षिण्यक्रमणमशनाद्याहुतिविधिः ।
 प्रणामः संवेशः सुखमखिलमात्मार्पणदृशा
 सपर्यापर्यायस्तव भवतु यन्मे विलसितम् ॥ २७ ॥

सुधामप्यास्वाद्य प्रतिभयजरामृत्युहरिणीं

विपद्यन्ते विश्वे विधिशतमखाद्या दिविषदः ।

करालं यत्क्ष्वेलं कबलितवतः कालकलना

न शंभोस्तन्मूलं तव जननि ताटङ्कमहिमा ॥ २८ ॥

किरीटं वैरिञ्चं परिहर पुरः कैटभभिदः

कठोरे कोटीरे स्वलसि जहि जम्भारिमकुटम् ।

प्रणम्रेष्वेतेषु प्रसभमुपयातस्य भवनं

भवस्याभ्युत्थाने तव परिजनोक्तिर्विजयते ॥ २९ ॥

स्वदेहोद्भूताभिर्घृणिभिरणिमाद्याभिरभितो

निषेव्ये नित्ये त्वामहमिति सदा भावयति यः ।

किमाश्चर्यं तस्य त्रिनयनसमृद्धिं तृणयतो

महासंवर्ताग्निर्विरचयति नीराजनविधिम् ॥ ३० ॥

चतुःषष्ट्या तन्त्रैः सकलमतिसन्धाय भुवनं

स्थितस्तत्तत्सिद्धिप्रसवपरतन्त्रैः पशुपतिः ।

पुनस्त्वन्निर्बन्धादखिलपुरुषार्थैकघटना-

म्बतन्त्रं ते तन्त्रं क्षितितलमवातीतरदिदम् ॥ ३१ ॥

शिवः शक्तिः कामः क्षितिस्थ रविः शीतकिरणः

स्मरो हंसः शक्रस्तदनु च परामारहरयः ।

अमी हृष्टेखाभिस्तिस्मृभिरवसानेषु घटिता

भजन्ते वर्णास्ते तव जननि नामावयवताम् ॥ ३२ ॥

स्मरं योनिं लक्ष्मीं त्रितयमिदमादौ तव मनो-

निधायैके नित्ये निरवधिमहाभोगरसिकाः ।

भजन्ति त्वां चिन्तामणिगुणनिबद्धाक्षवल्याः

शिवाग्रौ जुह्वन्तः सुरभिघृतधाराद्दृतिशतैः ॥ ३३ ॥

शरीरं त्वं शंभोः शशिमिहिरवक्षोरुहयुगं

तवात्मानं मन्ये भगवति नवात्मानमनघम् ।

अतः शेषः शेषीत्ययमुभयसाधारणतया

स्थितः संबन्धो वां समरसपरानन्दपरयोः ॥ ३४ ॥

मनस्त्वं व्योम त्वं मरुदसि मरुत्सारथिरसि

त्वमापस्त्वं भूमिस्त्वयि परिणतायां न हि परम् ।

त्वमेव स्वात्मानं परिणमयितुं विश्ववपुषा

चिदानन्दाकारं शिवयुवति भावेन बिभृषे ॥ ३५ ॥

तवाज्ञाचक्रस्थं तपनशशिकोटिद्युतिधरं
 परं शंभुं वन्दे परिमिलितपार्श्वं परचिता ।
 यमाराध्यन्भक्त्या रविशशिशुचीनामविषये
 निरालोकेऽलोके निवसति हि भालोकभुवने ॥ ३६ ॥

विशुद्धौ ते शुद्धस्फटिकविशदं व्योमजनकं
 शिवं सेवे देवीमपि शिवसमानव्यवसिताम् ।
 ययोः कान्त्या यान्त्याः शशिकिरणसारूप्यसरणे-
 विधूतान्तध्वान्ता विलसति चकोरीव जगती ॥ ३७ ॥

समुन्मीलत्संवित्कमलमकरन्दैकरसिकं
 भजे हंसद्वन्द्वं किमपि महतां मानसचरम् ।
 यदालापादष्टादशगुणितविद्यापरिणति-
 र्यदादत्ते दोषाद्गुणमखिलमद्भ्यः पय इव ॥ ३८ ॥

तव स्वाधिष्ठाने हुतवहमधिष्ठाय निरतं
 तमीडे संवर्तं जननि महतीं तां च समयाम् ।
 यदालोके लोकान्दहति महति क्रोधकलिते
 दयार्द्रा या दृष्टिः शिशिरमुपचारं रचयति ॥ ३९ ॥

तटित्त्वन्तं शक्या तिमिरपरिपन्थिस्फुरणया
 स्फुरन्नानारत्नाभरणपरिणद्धेन्द्रधनुषम् ।
 तव श्यामं मेघं कमपि मणिपूरैकशरणं
 निषेवे वर्षन्तं हरमिहिरतप्तं त्रिभुवनम् ॥ ४० ॥

तवाधारे मूले सह समयया लास्यपरया
 नवात्मानं मन्ये नवरसमहाताण्डवनटम् ।
 उभाभ्यामेताभ्यामुदयविधिमुद्दिश्य दयया
 सनाथाभ्यां जज्ञे जनकजननीमज्जगदिदम् ॥ ४१ ॥

गतैर्माणिक्यत्वं गगनमणिभिः सान्द्रघटितं
 किरीटं ते हैमं हिमगिरिसुते कीर्तयति यः ।
 स नीडेयच्छायाच्छुरणशवलं चन्द्रशकलं
 धनुः शौनासीरं किमिति न निवभ्राति धिषणाम् ॥ ४२ ॥

धुनोतु ध्वान्तं नस्तुलितदलितेन्दीवरवनं
 घनस्निग्धश्लक्ष्णं चिकुरनिकुरुम्बं तव शिवे ।
 यदीयं सौरभ्यं सहजमुपलब्धुं सुमनसो
 वसन्त्यस्मिन्मन्ये वलमथनवाटीविटपिनाम् ॥ ४३ ॥

तनोतु क्षेमं नस्तव वदनसौन्दर्यलहरी-

परीवाहः स्रोतःसरणिरिव सीमन्तसरणिः ।

बहन्ती सिन्दूरं प्रबलकवरीभारतिमिर-

द्विषां वृन्दैर्बन्दीकृतमिव नवीनार्ककिरणम् ॥ ४४ ॥

अरालैः स्वाभाव्यादलिकलभसश्रीभिरलकैः

परीतं ते वक्त्रं परिहसति पङ्केरुहरुचिम् ।

दरस्मेरे यस्मिन्दशनरुचिकिञ्जल्करुचिरे

सुगन्धौ माद्यन्ति स्मरदहनचक्षुर्मधुलिहः ॥ ४५ ॥

ललाटं लावण्यद्युतिविमलमाभाति तव य-

द्वितीयं तन्मन्ये मकुटघटितं चन्द्रशकलम् ।

विपर्यासन्यासादुभयमपि संभूय च मिथः

सुधालेपस्यूतिः परिणमति राकाहिमकरः ॥ ४६ ॥

भ्रुवौ भुग्ने किञ्चिद्भुवनभयभङ्गव्यसनिति

त्वदीये नेत्राभ्यां मधुकररुचिभ्यां धृतगुणम् ।

धनुर्मन्ये सव्येतरकरगृहीतं रतिपतेः

प्रकोष्ठे मुष्टौ च स्थगयति निगूढान्तरमुमे ॥ ४७ ॥

अहः सूते सव्यं तव नयनमर्कात्मकतया

त्रियामां वामं ते सृजति रजनीनायकतया ।

तृतीया ते दृष्टिर्दरदलितहेमाम्बुजरुचिः

समाधत्ते सन्ध्यां दिवसनिशयोरन्तरचरीम् ॥ ४८ ॥

विशाला कल्याणी स्फुटरुचिरयोध्या कुवलयैः

कृपाधाराधारा किमपि मधुराभोगवतिका ।

अवन्ती दृष्टिस्ते बहुनगरविस्तारविजया

ध्रुवं तत्तन्नामव्यवहरणयोग्या विजयते ॥ ४९ ॥

कवीनां संदर्भस्तवकमकरन्दैकरसिकं

कटाक्षव्याक्षेपभ्रमरकलभौ कर्णयुगलम् ।

अमुञ्चन्तौ दृष्ट्वा तव नवरसास्वादतरला-

वसूयासंसर्गादलिकनयनं किञ्चिदरुणम् ॥ ५० ॥

शिवे शृङ्गाराद्रां तदितरजने कुत्सनपरा

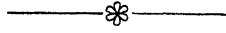
सरोषा गङ्गायां गिरिशचरिते विस्मयवती ।

हराहिभ्यो भीता सरसिरुहसौभाग्यजननी

सखीषु स्मेरा ते मयि जननि दृष्टिः सकरुणा ॥ ५१ ॥

॥ श्रीः ॥

॥ श्लोकानुक्रमणिका ॥

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
अ		अतिशीतमुशीरवासितं	२२६
अकण्ठेकलङ्का०	२३	अत्यन्तं भासमाने	५९
अकारादिक्षकारान्त०	१६५	अत्यर्थं राजते या	६५
अकिञ्चित्करकर्मभ्यः	१६५	अथ कथमपि	७९
अकिचनार्तिमार्जन	२	अथ बहुमणिमिश्रैः	२२४
अक्षतैर्धवलैर्दिव्यै०	१०८	अथ मणिमयमञ्च०	२३३
अगरुवहल०	२११	अथ मातरुशीरवासितं	२३४
अगाधेऽत्र संसारपङ्के	१५३	अनाद्यन्तमाद्यं	१५
अग्रे केचन	२०३	अनुद्यल्ललाटाक्षि	२३
अग्रे गायति	२०३	अनेन स्तवेनादरा०	२४
अग्रे ते विनिवेद्य	२१३	अन्तःकरणविशुद्धिं	८२
अङ्गोलं निजबीजसंतति०	४१	अन्तःशोभिदशारके	२०९
अङ्गे शृङ्गारयोनेः	५६	अन्तेवासिन्नास्ति	१६९
अज शाश्वत	७२	अन्योन्यं प्लावयन्ती	१९८
अतिमृदुलौ मम चरणौ	४९	अपस्मारकुष्ठ	१२

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
अभिचारादिभिः कृत्या	१७३	असौ नासावंशस्तुहिन०	१४०
अभिनयकमनीयै०	२३२	अस्तोकस्तोमशत्रै०	६९
अभ्यङ्गं गिरिजे	१९४	अस्तोपाधिसमस्त०	८२
अमर्यादमेवाहमावाल०	२२	अहं सर्वदा दुःखभारा०	१२
अमितमुदमृतं	४३	अहः सूते सव्यं तव	१३७
अमू ते वक्षोजावमृत०	१४३	आ	
अम्भोजाभ्यां च	५४	आकर्णाकृष्टकामास्त्रसंजातं	१७७
अय दानकालस्त्वहं	१७	आकाशश्चिकुरायते	९३
अयःस्पर्शे लग्नं	१६२	आकाशेन शिखी समस्त०	३९
अरहसि रहसि	४३	आकीर्णे नखराजिकान्ति०	३७
अराला केशेषु प्रकृतिस०	१४८	आखण्डलमदखण्डन०	७९
अरालैः स्वाभाव्यादालि०	१३६	आगत्य मृत्युंजय चन्द्र०	१०५
अरालं ते पालीयुगल०	१३९	आगमप्रणवपीठिका०	२४८
अर्चाविधौ ज्ञानलवोऽपि	२१६	आतङ्कावेगहारी सकल०	५३
अर्धोन्मीलद्यौवनोद्दामद०	१६९	आत्मप्रेम्णो भवान्या	६६
अविज्ञाय परां शक्ति०	१७८	आदिक्षान्तामक्षर०	२५५
अविद्यानामन्तस्तिमिर०	१२५	आदौ कर्मप्रसङ्गा०	७४
अविश्रान्तं पत्युर्गुण०	१४१	आद्या विद्या हृद्गता	४८
अशनं गरलं फणी	४७	आद्यायामिततेजसे	३९
अशेषब्रह्माण्डप्रलय०	१६३	आधारशक्त्यादिकमाक०	२०६
असारे संसारे	२९	आनन्दामृतपूरिता	३८

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
आनन्दायेन्दुकान्तोपल●	६८	इदं ते युक्तं वा परमशिव	५०
आनन्दाश्रुभिरातनोति	४१	इदानीमिदानीं	२२
आनीतेनातिशुभ्रेण	१०७	इन्द्रादयो नतिनतै०	२२९
आमुक्तानर्घरत्नप्रकर०	५७	इन्द्रादीश्च दिगीश्वरा०	१९०
आम्नायाम्बुधिमादरेण	३५	इभचर्माम्बर	७९
आयुर्नश्यति पश्यतां	७८	इमं सुस्तवं प्रात०	५
आरक्तश्वेतपीतस्फुरदुरु०	२०१	इष्टानिष्टप्राप्तिविच्छित्तिहेतुः	१८१
आरूढप्रौढवेशप्रवि०	५४	इहायाहि वत्सेति	१०
आरूढभक्तिगुण०	४३	ई	
आलवालमिव	१९९	ईकारोर्ध्वगन्विन्दुरान०	२११
आलम्ब्य स्वसखी	२०१	ईश गिरीश	८०
आशापाशक्लेशदुर्वा०	४४	ईशत्वनामकलुषा	२४१
आशापाशक्लेशविना०	२५६	ईशानादिपदं शिवैक०	२४९
आश्लेषेष्वद्रिजायाः	५८	ईशाने गणपं स्मरामि	२०६
आसीनस्याधिपीठं	५६	उ	
आस्तीर्णारुणकम्बलासन०	१९१	उच्चैस्तोरणवर्ति	१९२
इ		उडुकृतपरिवेषस्पर्धया	१९७
इति गिरिवरपुत्री०	२५३	उड्यानजालंधर०	२०७
इति प्रेमभारेण	१५८	उत्तुङ्गालयविस्फुर०	१८८
इति श्रीभवानि	२५९	उदञ्चद्भुजावह्वरी०	४
इतीमां महच्छ्री०	२६१	उद्वन्धैरगरुद्रवैः	१९४

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
उद्यत्कान्तिकलाप०	१८७	एतावदेव जननि	२४१
उद्यत्तावकदेहकान्ति०	२०५	एषा भक्त्या तव	२३४
उपास्यमाना विप्रेन्द्रैः	१६५	एष्यत्येष जनिं मनोऽस्य	४६
उपेक्षा नो चेत्किं	२९	एलालवङ्गादिसमन्वितानि	२२७
उमया दिव्यसु०	८०	एलाशुण्ठीसहितं	१११
उल्लसत्कनककान्ति०	२१०	एलोशीरसुवासितैः	२२१
उषसि मागधमङ्गल०	२१८	ए	
उष्णोदकैः पाणियुगं	२२६	ऐक्यं निजभक्तेभ्यो	८१
ऊ		ओ	
ऊरीकुरु मामश्म०	८०	ओमिति तव निर्देशी	८२
ऊ		ओमित्येतद्यस्य बुधै०	९५
ऊक्षाधीशकिरीट	८१	औ	
ऊषिवरमानसहस	८०	औदास्यं स्फुटयति	८२
लृ		क	
लृवर्णद्वन्द्वमवृन्त०	८१	कंचित्कालमुमामहेश	४६
ए		कचे चन्द्रेखं कुचे	१५६
एकं सदिति श्रुत्या	८१	कण्ठप्रान्तावसज्ज०	५३
एको वारिजवान्धवः	४०	कण्ठात्कुण्डलिनी	१७९
एणाङ्गानलभानु०	२४९	कण्ठाश्लेषार्थमाप्ता	६७
एतच्चम्पकतैलमम्ब	२२०	कदम्बमञ्जरीनिर्यद्वा०	१६६
एतस्मिन्मणिखचिते	२२३	कदम्बवनचारिणी	२३६

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
कदम्बवनमध्यगां	२३७	करुणावरुणालय	८३
कदम्बवनवासिनीं	२३६	करोमि त्वत्पूजां सपदि	३१
कदम्बवनशालया	२३६	कर्णाकर्णय मे तत्त्वं	१७३
कदम्बारुणमम्बाया	१७४	कर्णालङ्कारनानामणि०	५९
कदा काले मातः कथय	१४९	कर्पूरचूर्णं कपिलाज्यपूतं	१०९
कदा वसुदलोपेते	१७९	कर्पूरादिक्रवस्तुजातमखिलं	२०५
कदा वा कैलासे	३२	कर्पूरेण युतैर्लवङ्गसहितैः	२२७
कदा वा त्वां दृष्ट्वा गिरिश	३२	कलङ्कः कस्तूरी	१४८
कदा वा भवत्पादपोतेन	१५५	कलत्रं वैधात्रं कति कति	१४९
कदा वा हृषीकाणि साम्यं	१५६	कलत्रं सुता बन्धुवर्गः	१३
कनककलशजालस्फाटि०	१९३	कलाभ्यां चूडालंकृत०	२६
कनककलशशोभमान०	२१८	कल्पद्रुमैरभिमतप्रति०	२४३
कनकमयविनर्दिशो०	२१८	कल्पस्यादौ कारणेशानपि	१६८
कनकमयवितर्दिस्थापिते	२१९	कल्पान्ते सरसैकदा०	२०४
कनकरचिते पञ्चप्रेतासनेन	१९१	कल्पोपसंहृतिषु	२४४
कन्याभिः कमनीय०	२५२	कल्याणं नो विधत्तां	५२
करलग्नमृगः करीन्द्रभङ्गो	३७	कल्याणवृष्टिभिरिवा०	२४१
करसरसिजनाले	१९८	कल्याणि त्वं कुन्द०	१७१
करस्थे हेमाद्रौ गिरिश	३२	कल्याणिनं सरसचित्रगतिं	४४
कराग्रेण स्पृष्टं	१४१	कल्लोलोल्लसितामृताब्धि०	२४९
करान्द्राणां शुण्डान्कनक०	१४५	कल्हारश्रीमञ्जरीपुञ्जरीतिं	१६९

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
कल्हारोत्पलमल्लिका०	२५१	कुर्वाणोऽपि दुरारम्भास्तव	१७१
कवीनां संदर्भस्तवक०	१३७	कुर्वे गर्वेणापचारा०	१७७
कवीन्द्राणां चेतःकमल०	१२९	कूशमाण्डकोशातकिसंयु०	२२७
कस्तूरिकाश्यामल०	१९०	कूशमाण्डवार्ताकपटोलि०	११०
कस्मैचित्सुचिरादुपासि०	२०३	कृतपरिकरबन्धा०	१९४
काचिद्वायति किंनरी	२१६	कृतान्तस्य दूतेषु	११
कान्त्या संफुल्लमल्ली०	६१	कृपापाङ्गालोकं वितर	१६१
का मे भीतिः का क्षतिः	१७७	केवलमतिमाधुर्यं	११०
कारुण्यामृतवर्षिणं	३९	केशोद्धृतैरद्भुतामोदपूरैः	१६८
कालारातेः कराग्रे	५३	कैलासशैलविनिवास	११७
कालिकातिमिरकुन्त०	२४८	कैलासे कमनीयरत्नखचिते	१०५
किं ब्रूमस्तव साहसं	३४	क्रीडार्थं सृजसि	४२
किं यानेन धनेन	७७	क्रुध्यत्यद्वा ययोः	६५
किरन्तीमङ्गेभ्यः	१३०	क्रुध्यद्गौरौप्रसादा०	६४
किरीटं वैरिञ्चं परिहर	१३२	क्वणत्काञ्चीदामा करि०	१२६
किरीटे निशेशो	२४	क्वणत्किङ्किणीनूपुरो	२५७
कुचाञ्चितवपञ्चिकां	२३७	क्वापि प्रोद्धटपद्मराग०	१८८
कुचौ सद्यः खिद्यत्तट०	१४५	क्वाहं मन्दमतिः क्व	२१७
कुण्डलत्रिविधकोण०	२४७	क्षणमथ जगदम्ब	२३४
कुमारेशसूनो गुह	७०	क्षणमिव दिवसान्नेष्यति	९१
कुर्वन्निर्वाणमार्गप्रगम०	६३	क्षितौ षट्पञ्चाशद्विवसम०	१२८

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
क्षिप्रं लोके यं भजमानः	९७	गलन्ती शंभो	२६
क्षीरमेतदिदमुत्तमोत्तमं	२२६	गले रेखांस्तिस्त्रो	१४२
क्षोणी यस्य रथो	९२	गाम्भीर्यं परिघापदं	३६
ख		गायन्तीः कलवीणया०	१९०
खट्वाङ्गोदग्रपाणेः	६५	गिरामाहुर्देवीं	१४९
खलसहवासं विघटय	८३	गिरीशं गणेशं	७१
ग		गिरौ मन्निवासे	७
गगनधुनीविमलजलै०	११२	गुडदधिसहितं	१०६
गजवदनस्कन्दधृते०	१०८	गुरुत्वं विस्तारं क्षिति०	१४५
गणाधिनाथं वटुकं	२१५	गुरुस्त्वं शिवस्त्वं	२६०
गणेशाभिमुख्याखिलैः	२५९	गुहायां गेहे वा बहिरपि	२९
गणेशैर्ग्रहैरम्ब	१५४	ग्रहाण परमामृतं	२०१
गतास्ते मञ्चत्वं	१४८	गोविन्दादधिकं	९३
गते कर्णाभ्यर्णं गरुत	१३८	गौरीविलासभवनाय	११८
गतैर्माणिक्यत्वं गगनमणि	१३५	घ	
गन्धपुष्पयवसर्षप०	२२०	घटो वा मृत्पिण्डो०	२७
गन्धसारघनसार०	२४६	घनसारगौरगात्र	८३
गभीरे कासारे	२८	घृतक्षीरद्राक्षामधुमधुरिमा	१५९
गरल जगदुपकृतये	८३	च	
गर्भान्तःस्थाः प्राणिन	९६	चक्रं सेवे तारकं	१७८
गलद्दानगण्ड मिलद्भृङ्गषण्डं	१५	चक्षुः पश्यतु नेह	२१४

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
चक्षुः प्रेङ्खत्प्रेमकारुण्य०	१७६	छ	
चञ्चद्दालातपज्यो०	१७४	छन्दः शाखिशिखान्वितै०	३७
चञ्चद्वेत्रकराभिरङ्ग०	२०२	छन्नेऽविद्यारूपपटेनैव	१००
चण्डीवक्त्रार्पणेच्छोस्तदनु	६४	छाया स्थाणोरपि	८४
चतुःषष्ठ्या तन्त्रैः	१३२	ज	
चतुर्भिः श्रीकण्ठैः	१२७	जगज्जालमेतत्त्वयैवाम्ब	१५७
चतुश्चत्वारिंशद्विलसदुप०	११५	जगत्कर्मधीरान्वचो०	१५७
चन्द्रापीडानन्दितमन्द०	२५४	जगत्रयीख्यात समस्त०	१०७
चन्द्रोद्भासितशेखरे	७७	जगत्पवित्रि मामिका०	१७४
चपलं मम हृदयकर्पि	८४	जगत्सूते धाता हरिरवति	१३१
चम्पकपङ्कजकुरवक०	१०८	जगन्नाथ मन्नाथ	१६
चरणनलिनयुग्मं	२३३	जटारुणं चन्द्रकलाललामं	१६७
चलत्कुम्तलान्त०	२५९	जडता पशुता	४३
चलन्त्यामम्बायां	२०२	जननमृतियुतानां	४६
चारुगोरोचनापङ्क०	१६८	जननि चम्पकतैलमिदं	२२३
चिदानन्दसान्द्राय	५	जनित्री पिता च	१३
चिदानन्दसुधाम्मोधे०	१७२	जपो जल्पः शिल्पं	१३१
चिन्तामणिमयोत्तंस०	१७७	जम्बवाम्ररम्भाफलसंयुता०	२२६
चूताशोकविकासिकेतक०	२०९	जम्बीरनीराञ्चितशृङ्गबेरं	११२
चूर्णीकृतं द्रागिव	२११	जय कैलासनिवास	८४
चेतो जातप्रमोदं सपदि	६२	जयानन्दभूमन्	१४

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
जराजन्मगर्भाधिवासा०	२२	ढ	
जलजद्युतिना करेण	२२०	ढक्काक्षसूत्रशूलद्रुहिण०	८६
जलधिमथनदक्षो	४७	ण	
जातीकोरकतुल्य०	२१२	णाकारगर्भिणी	८६
जातीचम्पकपाटलादि०	१८७	णानेत्येवं यन्मनुमध्यस्थित०	९७
जानुद्वन्द्वेन मीनध्वज०	५७	त	
ज्वलत्कोटिबालार्क०	२५७	तटित्वन्तं शक्त्या	१३५
ज्वालोग्रः सकलामरा०	३४	तटिल्लेखातन्वी	१३०
ज्ञ		तत्र कामेशवामाङ्के	१६८
ज्ञणुतकझङ्किणु०	८५	तत्र वप्रावली लीला	१६६
ज्ञ		तत्र स्फाटिकपीठमेत्य	१९४
ज्ञप्तिः सर्वशरीरेष्व०	८४	तलैव चिन्तामणिधो०	१६६
ज्ञांशीभूतान्प्राणिन	९९	तथान्ये विकल्पेषु	१५५
ज्ञानं विभेपावृतिगहितं	८५	तनीयांसं पांसुं	१२५
ट		तनुच्छायाभिस्ते	१२९
टङ्कारस्तव धनुषो	८५	तनोतु क्षेम नस्तव	१३६
ठ		तपनीयमयी सुतूलिका	२१९
ठाकृतिरिव तव	८५	तप्तस्वर्णच्छायजटा०	९८
ड		तरङ्गभ्रुकुटीकोटिभङ्ग्या	१६६
डमरुडिण्डिमजर्जर०	२३२	तव तत्त्वं विमृशतां	१७९
डम्बरमम्बुरुहामपि	८६	तव दहनसदृक्षैरीक्षणैरेव	२०४

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
तव देवि गुणानुवर्णने	२३२	त्रयीवेद्यं हृद्यं	२६
तव देवि सरोजचिह्नयोः	२३४	त्रिकालाढ्यां त्रिहृल्लेखां	१८०
तव मन्वतिसंजपतः	८६	त्रिकोण उदितप्रभे	२१०
तव स्तन्यं मन्ये	१४३	त्रिपुरासुधारणवासन०	२०६
तव स्वाधिष्ठाने	१३४	त्रैलोक्यमोहनमिति	२०८
तवाज्ञाचक्रस्थं	१३४	त्वत्तो जगद्भवति	७३
तवाधारे मूले सह	१३५	त्वत्पादाम्बुजमर्चयामि	३३
तवानुग्रहनिर्भिन्न०	१७९	त्वत्पादुकानुसंधान०	१७९
तवापर्णे कर्णेजपनयन	१३९	त्वदन्यः पाणिभ्यामभय०	१२६
तस्य मध्ये मणिद्वीपः	१६६	त्वदन्यः शरण्यः	१७
तस्मिन्नुज्ज्वलरत्न०	१८६	त्वदन्यस्मादिच्छाविषय०	१६२
तामेवाद्यां ब्रह्म०	१७४	त्वदमलवपुरुद्यत्कान्ति०	२०५
ताम्बूलं विनिवेदयामि	२१५	त्वदक्ष्णोः कटाक्षः	१९
ताम्बूलनिर्जितसुतप्त०	२२७	त्वद्भक्तानामम्ब	१७६
ताम्बूलोद्भासिवक्त्रै०	२१६	त्वदीयं सौन्दर्यं तुहिन०	१२८
तारानाथकलाप्रवेश०	२०७	त्वदीयं सौन्दर्यं निरति०	१६३
तारुण्योत्तुङ्गितकुचे	१७७	त्वदुन्मेषलीलानुबन्धा	१५५
तितीर्षया भवाम्भोधे०	१७१	त्वन्मुखाम्बुजविलोक०	२१४
तुभ्यं मातर्योऽञ्जलिं	१८२	त्वमप्यम्ब मां पश्य	२३
तेजःस्तोमैरङ्गदसं०	९६	त्वमर्कस्त्वामिन्दु०	२६०
त्रयाणां देवानां	१३१	त्वमेको लोकानां	३०

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
त्वमेव कारणं कार्यं	१७०	दृगन्ते विलोला	१५७
त्वया हृत्वा वामं	१३०	दृशा द्राघीयस्या	१३९
त्वामाश्रयद्भिः कबरी०	१९६	दृशि स्कन्दमूर्तिः	१२
त्वामेवाहं स्तौमि	१८४	दृश्यते तव मुखाम्बुजं	२१४
थ		देयासुर्मूर्ध्नि राजत्सरस०	६३
थूत्कारस्तस्य मुखे	८७	देवतान्तरमन्त्रौघ०	१६९
द		देवस्याङ्गाश्रयायाः	५३
ददाने दीनेभ्यः	१४७	देवि सर्वानवद्याङ्गि	१७१
दधिदुग्धवृतैः	२२१	देवेभ्यो दानवेभ्यः	६२
दध्याज्यादिद्रव्यक०	९७	देहं प्राणमपीन्द्रियाण्य०	१०३
दयनीयश्च दयालुः	८७	द्रुततरतुरगैर्विराज०	२३०
दरिद्रं मां विजानीहि	१७५	ध	
दरिद्रोऽस्म्यभद्रोऽस्मि	१९	धनुः पौष्पं मौर्वीं	१२६
दारिद्र्याब्धौ देवि	१८०	धम्मिल्ले तव देवि	२२३
दिव्याकल्पोज्ज्वलानां	६१	धर्मस्थापनदक्ष	८७
दुग्धमेतदनले	२१३	धर्मो मे चतुरङ्घ्रिकः	३५
दुग्धैर्मध्वाज्ययुक्तै०	७५	धाम्नां धाम प्रौढरुचीनां	९९
दुराशाभूयिष्ठे दुरधि०	३०	धीयन्त्रेण वचोघटेन	३६
दुष्टान्दैत्यान्हन्तुकामा	१७०	धुनोतु ध्वान्तं नस्तुलित०	१३५
दूरीकृतानि दुरितानि	४९	धूपं तेऽगरुसंभवं	२११
दूर्वया सरसिजान्वित०	२१९	धृतिस्तम्भाधारां दृढ०	३१

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
धैर्याङ्कुशेन निभृत	५०	नमः शिवाभ्या पशुपा०	१२४
ध्यात्वा चित्ते शिवाख्यं	७६	नमः शिवाभ्या रथवा०	१२३
ध्यानाञ्जनेन समवेक्ष्य	४४	नमः शिवाभ्यां विषमे०	१२३
ध्यायन्नित्थं प्रभाते	६२	नमः शिवाभ्या वृषवा०	१२१
ध्वनन्मृदङ्गकाहलः	१८९	नमः शिवाभ्या सरसो०	१२१
ध्वनिध्वंसवीणालयो०	३	नमः शिवाभ्यामतिसु०	१२२
न		नमः शिवाभ्यामशुभाप०	१२३
नखानामुद्योतैर्नव०	१४२	नमस्ते नमस्ते	७३
नखैर्नाकस्त्रीणां	१४७	नमो गौरीशाय	११४
नग्नो निःसङ्गशुद्ध०	७६	नमोवाकं ब्रूमो	१४६
न जानामि शब्दं	६	नमोवाकमाशास्महे	१५६
नतिभिर्नुतिभिस्त्वमीश	४८	नम्राङ्गाणां भक्तिमतां	९५
नतेतरातिभीकरं	१	नम्रीभूय कृताञ्जलिप्रक०	२०३
ननु ताडितोऽसि	८७	नरं वर्षीयांस	१२८
न भूमिर्न चापो	७२	नरत्वं देवत्व नगवन०	२८
नमः केकिने शक्तये	१३	नवनीपवनीवास०	१८३
नमः शिवाभ्यां कलिना०	१२२	नवरत्नमये मयापिते	२२२
नमः शिवाभ्यां जगदी०	१२२	न विस्मरामि चिन्मू०	१७६
नमः शिवाभ्यां जटिलं०	१२३	नवीनार्कभ्राजन्मणि०	१६०
नमः शिवाभ्यां नवयौव०	१२१	न शक्नोमि कर्तुं	१८
नमः शिवाभ्यां परमौष०	१२२	नाकस्त्रीणां किन्नरीणां	१८०

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
नागररामटयुक्त	११२	निमेषोन्मेषाभ्यां प्रलयसुदयं	१३८
नागेन्द्रहारय	११९	निम्बूकार्द्रकचूत०	२१२
नानाकारैः शक्तिकदम्बैः	२५६	निर्यद्दानाम्बुधारा०	५४
नानाच्छिद्रघटोदर०	१०३	निवासः कैलासे	१६२
नानादेशसमुत्थितै०	१९८	निवृत्तिः प्रतिष्ठा च	१५३
नानारत्नगुलुच्छालोका०	१६७	निसर्गक्षीणस्य	१४४
नानाहेमविचित्राणि	१०७	निहितं कनकस्य	२२०
नाभीःचक्रालवालान्नवनव	५७	नीराजनं निर्मलदीति०	११३
नाल वा परमोपकारकमिद	३३	नीलपट्टमृदुगुच्छ०	१९९
नालं वा सकृदेव देव	३४	नूनं सिंहासनेश्वर्या०	१८०
नाह मन्ये दैवत	१७१	नृत्तारम्भेषु हस्ताहत०	५५
नितान्तकान्तदन्त०	२	नो वा यागैर्नैव	१७२
नित्य योगिमनःसरोज०	४५	नो शक्यं स्मार्तकर्म	७६
नित्य स्वोदरपूरणाय	४०	न्यक्कुर्वन्नुर्वराभृन्निभ०	६६
नित्यः शुद्धो निष्कल	२५५	न्यस्तो मध्ये सभायाः	५६
नित्यमेव नियमेन जल्पतां	२४८		
		प	
नित्यानन्दरसालयं	३८	पङ्क्त्योपविष्टान्परितस्तु	२१३
नित्याय त्रिगुणात्मने	४०	पञ्चब्रह्ममयो मञ्चस्तत्र	१६७
नित्यार्चनमिद चित्ते	२१७	पञ्चास्त्र शान्त पञ्चास्य	१०७
निधेहि मणिपादुकोपरि	१९३	पदं ते कीर्तिनां	१४७
निबद्धशितिपट्टक०	२००	पदन्यासक्रीडापरि०	१४७

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
पदाम्बुजमुपासितुं	२०१	पुंनागमल्लिकाकुन्द०	११३
पदे पदे यत्परिपूजकेभ्यः	२३३	पुंस्कोकिलकलक्राण०	१६९
पदे पदे सर्वतमोनिक्वन्तनं	११४	पुरंदरपुरन्ध्रिका०	२३८
पद्मकान्तिपदपाणि०	२४७	पुरारातेरन्तःपुरमसि	१४८
परमामृतमत्तसुन्दरी०	२१४	पुलिन्देशकन्या०	८
परागमद्रीन्द्रसुते	१७०	पुष्पवत्फुल्लताटङ्गां	१८२
पराजेतुं रुद्रं द्विगुण०	१४५	पुष्टावष्टम्भभूतौ	६८
परात्मानमेकं	७२	पूजाद्रव्यसमृद्धयो विर०	४७
परिधीकृतसप्तसागरं	२३०	पूजामिमां पठे०	२३५
परिपतितपरागैः	१८७	पूजामिमां यः	२३५
परिमातुं तत्र मूर्तिं	८८	पौरौहित्यं रजनिचरितं	७७
पर्यङ्कतल्पोपरि	१६७	प्रकाशजपारक्तरत्न०	३
पवित्रीकर्तुं नः पशुपति०	१३८	प्रकृत्या रक्तायास्तव	१४०
पशुं वेत्सि चेन्मां	१८	प्रचरत्यभितः प्रगल्भवृत्त्या	५०
पशूनां पतिं पापनाशं	७१	प्रजामात्रं प्रापितसंविब्रिज०	१००
पाद्यं ते परिकल्पयामि	१९२	प्रणम्यासकृत्पादयोस्ते	११
पापोत्पातविमोचनाय	३६	प्रत्यङ्गं परिमार्जयामि	१९५
पारिजातशतपत्रपाटलै०	२२४	प्रत्यहं भक्तिसंयुक्तो	२३५
पीतं ते परिकल्पयामि	१९५	प्रत्याहारध्यानसमाधि०	२५४
पीनोत्तुङ्गपयोधराः	१९३	प्रत्याहारप्राणनिरोधा०	९९
पुंनागनीलोत्पलकुन्द०	११४	प्रदीपज्वालाभि०	१५०

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
प्रभूता भक्तिस्ते यदपि	१६१	प्रौढोऽहं यौवनस्थो	७५
प्रभो शूलपाणे	७३	फ	
प्रभुस्त्वं दीनानां खलु	२९	फलमिह नृतया	८८
प्रमत्तवारुणीरसै०	१९१	फलाद्वा पुण्यानां	३०
प्रलोभाद्यैरर्थाहरण०	३१	ब	
प्रवालप्रवाहप्रभा०	१६	बन्धूकामैर्भानु०	१७२
प्रवेशनिर्गमाकुलैः	१८९	बहिर्दशारे सर्वार्थसाधके	२०९
प्रशान्तेन्द्रिये नष्टसज्ञे	११	बहुभिरगरुधूपैः	२२२
प्रह्वप्राचीनबर्हिः प्रमुख०	६९	बहुविधपरितोष०	४२
प्राक्पुण्याच्चलमार्ग०	३५	बलमारोग्य चायु०	८८
प्रातःकाले भावविशुद्धः	२५६	बाणत्वं वृषभत्वमर्धवपुषा	४६
प्रातः पाहि महाविद्ये	१७२	बालार्कद्युतिदाडिमी०	२२१
प्रातः स्तुवे	२४०	बाल्यादिष्वपि जाग्रदादिषु	१०३
प्रातः स्मरामि	२३९	बाल्ये दुःखातिरेका०	७४
प्रातर्नमामि	२३९	बालिशेन मया प्रोक्तमपि	१८३
प्रातर्भजामि	२३९	बीजस्यान्तरिवाङ्कुरो	१०२
प्रातर्लिङ्गमुमापतेरहरहः	११५	बुद्धिः स्थिरा भवितु०	४५
प्रातर्वदामि ललिते	२४०	भ	
प्रान्तस्फुरद्विमलमौक्तिक०	२०५	भक्तिर्महेशपद०	४५
प्रियगातिरतितुङ्गो	२२९	भक्तो भक्तिगुणावृते	३५
प्रौढप्रेमाकुलाया	६७	भक्त्या किं नु समर्पिता०	१८८

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
भक्त्याभक्त्या वापि	१८३	भृङ्गीच्छानटनोत्कटः	३८
भगवन्भर्ग भयापह	८८	भ्रमदलिकुलतुल्या०	२३१
भण्ड भण्डनलीलायां	१७४	भ्रमरलुलितलोल०	२३१
भद्रारूढ भद्रदमारा०	९६	भ्रुवौ भ्रुमे किञ्चिद्भ्र०	१३६
भवद्गौरवं मल्लघुत्वं	१९	म	
भवानि तव पादाब्ज०	१७२	मकरन्दझरीमज्ज०	१६६
भवानि त्वं दासे	१३०	मन्दाकिनीसलिलचन्दन	११९
भवानि स्तोत्रु त्वां	१५९	मञ्जीरीभूतभोगिप्रवर०	६९
भवानी भवानी भवानी	२६१	मञ्जीरे पदयोर्निधाय	२२२
भवान्यै भवायापि	१९	मणिमुकुटे निष्पटले	१०९
भासा यस्य	६६	मणिमौक्तिकनिर्मितं	२१९
भास्वनमौक्तिकतोरणे	१०५	मणिसदनसमुद्यत्का०	१८८
भुजंगप्रियाकल्प०	२५	मणिस्यूतताटङ्कशो०	१५४
भुजंगाख्यवृत्तेन	१४	मत्तो मारो यस्य	९८
भुजाश्लेषान्नित्यं	१४२	मद्वश्या ये दुराचारा	१७१
भूत्यै दृग्भूतयोः	६४	मधुकरवृत्तकुम्भ०	२३०
भूत्यै भवानि त्वां वन्दे	१८२	मध्यस्थारुणरत्न०	१९७
भूदारतामुदवह०	४४	मनस्ते पादाब्जे	२७
भूम्ना यस्यास्तसीम्ना	७०	मनस्त्व व्योम त्व	१३३
भूरम्भांस्यनलोऽनिलो०	१०४	मनोश्चरम्भावनखण्ड०	१११
भूरिभारधरकुण्डलीन्द्र	२४७	मन्दं चारणसुन्दरीभिर०	२०२

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
मन्दाकिनीसलिल०	११९	मा गच्छ त्वमितस्ततो	३६
मन्दा निन्दालोलुपाहं	१६६	माणिक्यकेयूरकिरीट०	१०८
मन्दारकुन्दकरवीर०	२२४	माणिक्यपादुकाद्वन्द्वे	१०८
मन्दारमल्लीकरवीर०	१०६	मातः काञ्चनदण्ड०	२२८
मन्दारहेमाम्बुजगन्धयु०	११२	मातः कुङ्कुमपङ्कनिर्मि०	२२१
मम न भजनशक्तिः	१८६	मातः पश्य मुखाम्बुजं	१९२
मयूराधिरूढं	६	मातः फालतले	२२३
मरकतवरपद्माराग०	१९७	मातस्त्वां दधिदुग्ध०	२२५
महति कनकपात्रे	२२८	माधुरीसौरभावास०	१८३
महागणेशपञ्चरत्न०	२	मार्गावर्तितपादुका	४१
महादेव देवेश	१७	मार्ताण्डमण्डलनिभो	२२९
महादेव शंभो	२४	मालतीवकुलहेम०	२२४
महान्तं विश्वासं तव	१६१	मीनाम्भोरुहखञ्जरी०	१९७
महामन्त्रराजान्तबीजं	१५५	मुक्ताकुन्देन्दुगौरां	२३४
महाम्भोधितारे	७	मुक्तातपत्रं शशिकोटि०	१०९
महिमा तव न हि माति	८९	मुक्तामाणिक्यजालैः	५५
महीं मूलाधारे कमपि	१२७	मुक्तामुक्ते विचित्रा०	६८
महेशं सुरेशं	७१	मुखं विन्दुं कृत्वा	१२९
महेशि वसुभिर्दलैर्लसति	२०८	मुखनयनविलास०	२३१
महेश्वरि महामन्त्रकूट०	१७५	मुखे ते ताम्बूलं	१५९
मह्यं द्रुह्यन्ति ये	१७५	मुञ्च वञ्चकतां चित्त	१७७

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
मुदा करात्तमोदकं	१	यथाब्धेस्तरङ्गा	७
मुनिभिः स्वात्मलाभाय	१६७	यथेप्सितमनोगत०	२१६
मुनीनामुताहो नृणां	१२	यथोपास्तिक्षतिर्न	१७८
मूर्तिच्छायानिर्जित०	९७	यदन्नादिभिः पञ्चभिः	१५१
मूलाधारादुत्थितवीथ्या	२५५	यदा कर्णरन्ध्रं	२०
मूलाधारादूर्ध्वमन्त०	१७५	यदा कृताम्भोनिधि०	४८
मृगाः पक्षिणो दंशका	१३	यदा दारुणाभाषणा	२०
मृणालीमृद्वीनां तव	१४२	यदा दुर्निवारव्यथोऽहं	२०
मृपा कृत्वा गोत्रस्खल०	१४६	यदा पश्यतां मामसौ	२१
मृषान्यो मृषान्यः	१५३	यदापारमच्छायम०	२१
मेधावी स्यादिन्दुवतंसं	९९	यदा पुत्रमित्रादयो	२०
मोहध्वस्त्यै वैणिक०	९५	यदा यातनादेहसदेह०	२१
मौक्तिकचूर्णसमेतै०	११३	यदा रौरवादि	२१
य		यदा श्वेतपत्रायता०	२२
यः पठति स्तुतिमेतां	१८४	यदा संनिधान	७
यः पुण्यैर्देवतानां	५४	यदेतत्कालिन्दीतनुतर०	१४४
यः श्लोकपञ्चकमिदं	२४०	यन्नादो वेदवाचां	५६
यक्षस्वरूपाय जटाधराय	१२०	यमनियमादिभिरङ्गै०	८९
यतो जायतेदं प्रपञ्चं	२४	यमेकाक्षरं निर्मलं	४
यत्नैव यत्नैव मनो	१८५	यस्ते राकाचन्द्रबिम्बा०	१८१
यथा बुद्धिः शुक्तौ	२८	यस्त्वां पश्यति पार्वति	२१५

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
यस्मिन्नर्धेन्दुमुग्ध०	६०	रक्तोत्पलारक्तलता०	२३३
यस्य प्राहुः स्वरूपं	५२	रजावहिरिव शुक्तौ	८९
यस्याः कुक्षौ लीनमखण्डं	२५५	रणत्क्षुद्रघण्डानिनाद०	३
यस्याज्ञानादेव नृणां	१००	रणद्वंसके मञ्जुले	८
यस्यामोतं प्रोतमशेषं	२५६	रणे जित्वा दैत्यानपहृत०	१४१
यस्यासन्धरणीजला०	९४	रत्नच्छत्रैश्चामरैर्द०	१७५
यस्यैव स्फुरण सदात्मकम०	१०२	रत्नाक्षतैस्त्वां	२२३
याः स्वस्यैकांशपाताद०	६९	रत्नालंकृतहेमपात्र०	२२५
याम्भ्यां कालव्यवस्था	५९	रम्भाचूतकपित्थकण्टक०	१११
या वर्णपदवाक्यार्थ०	१६५	रम्यद्वारपुरप्रचारतमसां	१८७
युग्मे रुक्माब्जपिङ्गे	६४	राजान्नं मधुरान्वितं	११०
येन ज्ञातेनैव समस्तं	९८	राहुग्रस्तदिवाकरेन्दुसदृशो	१०३
येनापादितमङ्गजाङ्गभसितं	९३	रे रे चित्त त्वं वृधा	१७४
ये शृण्वन्ति स्तुतिमिमां	१८४	रोधस्तोयहृतः	४१
येषां रागादिदोषाक्षतमति	७०	ल	
ये संपन्नाः साधनै०	१७३	लक्ष्मीमुज्ज्वलयामि	२५१
यैषा रम्यैर्मत्तमयूरा०	१०१	लक्ष्मीमौक्तिकलक्ष०	२५२
योगक्षेमधुरंधरस्य	३४	लक्ष्ये योगिजनस्य	२५०
यो भासा भात्युपान्त०	६५	लक्ष्येषु सत्स्वपि कटाक्ष०	२४३
यो वा यद्यत्कामना०	१८०	लभं सदा भवतु मात०	२४४
र		लब्ध्वा भवत्प्रसादाच्चक्रं	८९

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
लब्ध्वा सकृत्त्रिपुरसुन्दरि	२४२	वर्तित्रयोपेतमखण्डदीप्त्या	१०९
ललाटं लावण्यद्युति०	१३६	वसन्ते सानन्दे कुसुमि०	१६४
ललितेति सुधापूर०	१७३	वसिष्ठकुम्भोद्भव०	१२०
लसत्कनककुट्टिम०	१९५	वसुधातद्धरतच्छ०	९०
लसत्तारहारामति०	१५४	वस्रोद्भूतविधौ सहस्रकरता	३३
लसत्स्वर्णगेहे नृणां	८	वश्ये विद्रुमसंकाशां	१८२
लसद्युगटशारके स्फुरति	२०९	वहत्यम्ब स्तम्बेरम०	१४३
लसद्भुत्तमुत्तुङ्ग०	२५८	वाग्देवीति त्वां	१७३
लाक्षासंमिलितैः	२२५	वाणीमुपान्ते खलु	२१५
लीलालब्धस्थापितलुता०	२५४	वामं वामाङ्कगाया	५९
लोकेशः पृथिवीपति०	२०७	वामाङ्कस्थामीशितु०	१८३
व		वामाङ्के विस्फुरन्त्या	५८
वक्त्रं धन्याः संसृति०	९६	वामेन स्वर्णपात्रीमनु०	२१३
वक्त्रेन्दोर्दन्तलक्ष्म्या	६७	वारणाननमयूरवाहमुख०	२४७
वक्राकारः कलङ्की	६०	वाराणसीपुरपते	११७
वक्षस्ताडनमन्तकस्य	४२	वार्धक्ये चेन्द्रियाणां	७५
वक्षस्ताडनशङ्कया	४२	विकीर्णचिकुरोत्करे	१९०
वेक्षो दक्षद्विषोऽलं	६७	विचित्रस्फुरद्रत्न०	४
वचसा चरितं वदामि	४८	विजितहरमनोभूम०	१९९
वदुर्वा गेही वा यतिरपि	२८	विज्ञप्तीरवधेहि मे	२१७
वदद्भिरभितो मुदा	२०४	विततनिजमयूखैर्नि०	१९९

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
विदूरमुक्तवाहनै०	१८९	विशालेषु कर्णान्तदीर्घे०	९
विद्युद्ब्रह्मीकन्दली	१७८	विशुद्धमुक्ताफलजालरम्यं	१०७
विद्वन्मुख्यैर्विदुमाभ	१७६	विशुद्धौ ते शुद्धस्फटिक०	१३४
विधात्री धर्माणां त्वमसि	१६१	विश्वं दर्पणदृश्यमाननग०	१०२
विधौ क्लृप्तदण्डान्	९	विश्वं पश्यति कार्यकारण०	१०४
विनिहितनवलाक्षा०	२००	विश्वेश विश्वभवनाशक	११८
विनोदाय चैतन्यमेकं	१५२	विष्णुब्रह्मसुराधिप०	९४
विपञ्चीषु सप्तस्वरा०	२३२	विष्णुर्यस्य सहस्र०	९३
विपञ्च्या गायन्ती	१४१	विष्णवाद्याश्च पुरत्रयं	९२
विभक्तत्रैवर्ण्यं व्यतिकरित०	१३८	विस्फुरत्सहजराग०	२००
विराजन्मन्दारद्रुम०	१६०	वीणामुपान्ते खलु	२१५
विरिञ्चिः पञ्चत्वं	१३१	वृषो वृद्धो यानं	१६३
विरिञ्चिमुख्यामरबृन्द०	११३	वेणीसौभाग्यविस्मा०	५५
विरिञ्चिर्दीर्घायुर्भवतु	३०	वेदपादस्तवं वक्ष्ये	१६५
विरिञ्च्यादिभिः पञ्चभिः	१५१	वेदाः पादतले	२०२
विरिञ्च्यादिरूपैः	१५१	वैयाघ्री यत्र कृत्तिः	६८
विरूपाक्ष विश्वेश	१७	वैरमुद्धतमपास्य	२१०
विलम्बिवेणीसुजगोत्त०	१९६	वैरिञ्चोर्घैर्विष्णुरुद्रेन्द्र०	१८२
विल्लितचिकुरेण	१९५	व्याप्तं हाटकविग्रहै०	१८६
विशालश्रीखण्डद्रवमृगा०	१६३	व्यालम्बमानवर०	२००
विशाला कल्याणी	१३७	व्यालम्बमानसित०	१९८

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
श		शिवः शक्त्या युक्तो	१२५
शंकरेण रचित स्तवोत्तमं	१८४	शिव तव परिचर्या०	४७
शंभुध्यानवसन्तसङ्गिनि	३७	शिवाकान्त शंभो	७२
शंभो महेश	७३	शिवाय गौरीवदना०	११९
शतपत्रयुतैः स्वभावशीतैः	२३१	शिवायेति शब्दो	२३
शरणं करवाण्यम्ब	१७५	शिवे नमन्निर्जरकुञ्ज०	१६८
शरण्ये वरेण्ये	२६०	शिवेशानतत्पूरुषा०	१६
शरज्ज्योत्स्नाशुद्धां	१२८	शिवे शृङ्गारार्द्रां	१३७
शरत्पूर्णचन्द्र०	२५८	शीतलं मधुरं स्वच्छं	११०
शरदिन्दुमरीचिगौर०	२२९	शृङ्गारकल्पयोग्यैः	६०
शरीरं त्वं शंभोः	१३३	शौरिं सत्यगिरं	९४
शरीरेऽतिकष्टे रिपौ	१५२	श्रीगन्धं घनसारकुङ्कुमयुतं	१०७
शरीरे धनेऽपत्यवर्गे	१५२	श्रीचक्रस्थां शाश्वतै०	१७२
शरेष्वेव नासा	१५६	श्रीमन्त्राक्षरमालया	२५३
शर्करामिलितं स्निग्धं	११०	श्रीमन्महेश्वर कृपामय	११७
शर्व देव सर्वोत्तम	९०	श्रुतीनां मूर्धानो	१४६
शान्तो दान्तो देशिकेन्द्रं	१७०	श्रुतीनामगम्ये	२६०
शिम्वीसूरणशाक०	२१२	ष	
शिरीषप्रसूनोल्लस०	२५८	षडाधारपङ्केरुह०	२५७
शिरोदृष्टिद्वद्रोग०	१८	षड्द्रिपुषड्द्रिर्मि	९०
शिवः शक्तिः कामः	१३३	षोढान्यासादिदेवैश्च	१७०

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
स		समाकुञ्च्य मूलं	१५२
सेतुष्टां परमामृतेन	२०६	समारभ्य मूलं गतो	१५३
संध्याकालानुरज्यद्दिनकर०	५७	समुद्यत्सहस्रार्कविम्बा०	१५४
संध्या धर्मदिनात्ययो	३९	समुन्मीलत्संवित्कमल०	१३४
संध्यारम्भविजृम्भितं	३८	सरस्वत्याः सूक्तीरमृत०	१४०
संपत्कराणि सकलेन्द्रिय०	२४४	सरस्वत्या लक्ष्म्या	१४९
संभ्रान्तायाः शिवायाः	५८	सर्वज्ञतां सदसि	२४२
संसारे जनितापरोगसहिते	११४	सर्वरोगहरेऽद्योरे	२०९
सकुङ्कुमविलेपना०	२३७	सर्वाङ्गस्थितिरम्य०	१९२
सच्छायैर्वैरकेतकी०	२५२	सर्वाङ्गे धनसार०	२५०
सत्यं ज्ञानमनन्तं	९०	सर्वात्मत्वमिति स्फुटीकृ०	१०४
सत्याः सत्याननेन्दावपि	७०	सर्वानन्दमये समस्त०	२१०
सदा बालरूपापि	६	सर्वालंकारयुक्तां	५०
सदा मोहाटव्यां चरति	३१	सर्वाशापरिपूरके	२०८
सदा शारदाः षण्मृगाङ्गा	९	सवित्रीभिर्वाचां	१२९
मदुपचारविधिष्वनु०	४५	सविनयमथ दत्वा	२२८
सद्योजाताख्यमाप्यं	६६	सहस्रं वर्तन्ते जगति	२७
सन्तु विद्या जगत्यस्मिन्	१७६	सहस्राण्डभोक्ता त्वया	११
सपर्णामाकीर्णा	१६०	साधकः सततं कुर्यादैक्यं	१८१
समं देवि स्कन्दद्विपवदन	१४३	सापूपसूपदधि	२२५
समस्तलोकशंकरं	१	साम्बो नः कुलदैवतं	९२

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
सा रसना ते नयने	४९	स्तुतिं ध्यानमर्चां	१८
सारूप्यं तव पूजने	३३	स्तोत्रं त्रिसंध्यं शिवपार्व०	१२४
सितयाञ्चितलङ्कु०	२१२	स्तोत्रमेतत्प्रजपतः	१८४
सिन्दूरामैः सुन्दरैः	१७८	स्तोत्रेणालमहं प्रवच्मि	५१
सीमन्ते ते भगवति	२२४	स्थानप्राप्त्या स्वराणां	६१
सुकुमारै सुखाकारै	१७८	स्थित्वा स्थाने सरोजे	७६
सुगन्धपुष्पप्रकरैः	१०६	स्थिरो गङ्गावर्तः	१४४
सुताङ्गोद्भवो मेऽसि	१०	स्नात्वा प्रत्यूषकाले	७५
सुधाधारासारैश्चरण०	१२७	स्निग्धं कङ्कतिकामुखेन	१९६
सुधामप्यास्वाद्य	१३२	स्फुरद्गण्डभोगप्रति०	१३९
सुधासिन्धुसारे	१५७	स्फुरद्रत्नकेयूरहारा०	१०
सुधासिन्धोर्मध्ये	१२७	स्फुरन्नानारत्नस्फटिक०	१६२
सुनासापुटं सुन्दरभ्रूललाटं	२५९	स्फुरन्निष्ठुरालोल	४
सुवर्णरत्नभूषितैः	१८९	स्फुरन्मन्दहासैः	९
सुवर्णाभिदिव्याम्बरैः	८	स्फूर्जन्नव्ययवाङ्कुरो०	१९१
सुशोणाम्बराबद्ध०	२५८	स्मरं योनिं लक्ष्मीं	१३३
सोमकलाधरमौलौ	४९	स्मेरचारुमुखमण्डलां	२४६
सौधे रत्नमये नवोत्पल०	११५	स्मरेत्प्रथमपुष्पिणीं	२३७
सौवीराञ्जनमिदमम्ब	२२२	स्मितज्योत्स्नाजालं	१४२
स्तम्भैर्जम्भारिरत्न०	५५	स्मृतौ शास्त्रे वैद्ये	२७
स्तवैर्ब्रह्मादीनां	३२	स्वदेहोद्भूताभिर्घृणि०	१३२

	पृष्ठम्		पृष्ठम्
स्वगौकः सुन्दरीणां	६१	हिङ्गूजीरकसहितं	१११
स्वशक्त्यादिशक्त्यन्त०	१५	हिमाद्रेः संभूता	१६०
स्वसेवासमायात०	१६	हिमानीहन्तव्यं	१४६
स्वस्थानस्थितदेवता०	२०४	हिमाम्बुवासितैस्तोयैः	१०६
स्वमध्यनद्धहाटक०	१९६	हृदयमथ शिरः	२०८
स्वापस्वप्नौ जाग्रदवस्थापि	१००	हृदि भावितदैवतं	२०७
स्वामिन्गाङ्गमिवाङ्गीकु०	६०	हृद्यं वेदान्तवेद्यं	७७
ह		हृद्यैरद्रीन्द्रकन्यामृदु०	५८
हंसः पद्मवनं समिच्छति	४०	हे चन्द्रचूड मदनान्तक	११६
हंसैरप्यतिलोभनीय	२५०	हे नीलकण्ठ वृषभध्वज	११६
हन्तारं मदनस्य नन्दयसि	२५१	हे पार्वतीहृदयवल्लभ	११६
हन्तुः पुरामधिगलं	२४२	हेमरत्नवरणेन वेष्टितं	१९३
हन्तेतरेष्वपि	२४३	हे विश्वनाथ शिव	११७
हयगजरथपत्तिशोभमानं	२३०	ह्यम्भोराशौ संसृतिरूपे	९८
हरक्रोधज्वालावलिभि०	१४४	ह्रींकारत्रयसंपुटेन मनुना	२५२
हरस्वरैश्चतुर्वर्गपदं	१८१	ह्रींकारत्रयसंपुटेन महता	२४५
हरिस्त्वामाराध्य	१२६	ह्रींकारमेव तव नाम गुणान्ति	२४२
हस्ताम्भोजप्रोल्लस०	१८१	ह्रींकारमेव तव नाम तदेव	२४४
हारनू पुरकिरीट०	२४६	ह्रींकाराङ्कितमन्त्र०	२५०
हाहाहूहूमुखसुरगायक०	९१	ह्रींकारेश्वरि तप्तहाटक०	२५१
हाहैत्येवं विस्मयमीयु०	१०१	ह्रीं ह्रीमिति प्रतिदिनं	२४३

ह्रीमित्येकं तावकं वाचकार्णं यज्जिह्वाग्रे	...	पृष्ठम् १७९
ळ		
ळादिर्न हि प्रयोगस्तदन्तमिह मङ्गळं	..	९१

